

ANKARA'NIN AVARELERİ Şehri Boyar Geceleri

9 Şubat 2012 sabahı Ankaralıları itinalı ve zorlu bir çabıyla tüm gece boyunca kendileri için hazırlanmış bir sergiye uyandırdılar. Şehrin farklı bölgelerindeki reklam panolarına yerleştirilen 80 posterden oluşan bu eylem-sergi Ankara'nın hal-i pürmelalini teşhir eder nitelikteydi. Bir poster örneğinin şöyle sesleniyordu: "Böyle mi hüzünlü olur gri'nin çalışanı? Aşksız-ıslıksız mı bırakılır? Hep kravat mı takılır? Ankara." 40 Haramiler isimli eylem-serginin elebaşları Ankara'nın talan edilen kamusalında son iki yıldır faaliyeti gösteren Avareler. SolFaSol olarak bir süredir Avarelere ulaşmaya çalışıyorduk. Denk geldi, Ağaoğlu'nu İstanbullulara sormaya gittikleri gezilerinin hemen ertesinde Kızılay'da buluştuk.

Besim Can Zırh – Özgür Ceren Can >> s.12-13

Özel Ulus Hastanesi

Sibel Durak >> s.2

Ankara Sokaklarından...

Fethi Yıldırım >> s.7

Başkent Öncesi Ankara Tarihi - 1

Özlem Mengilibörü >> s.9

Beypazarı'nda Akbaba Macerası

Tuba Kılıç >> s.10

Yalnız Anne Küçük Adam Ankara

Ekin Uşşaklı >> s.15

Potansiyel Suçlu Psikolojisine
İtilerek Stadyuma Girmek

M. Ali Çetinkaya >> s.17

Kitschen Sergisi - Torun

Özgür Ceren Can >> s.18

Grease'den Gires'e ...

Murat Tangal >> s.20

Çağa Uygun Dayanışma, Çağa Uygun Komşuluk...

Ankara'da pek çok semt ve mahalle var ama çok az sayıda semt örgütü, ya da mahalle derneği var. Belki "mahalle"nin kaybolmakta olan bir kavram olduğunu düşünüyorsunuzdur...

Fatih Fethi Aksoy >> s.8

Ben Ege'de Oturuyorum...

...bu kış yine zehir solumaya devam edeceğiz. Bir tarafta kentsel dönüşümle ellerimizden alınan gecekondularımız. Bir tarafta bizim değil ama başkalarının yaşamaları için yapılan çok lüks konutlar. Bunların arasında yaşamaya çalışan ve bu konutlarda oturan beyaz yakalıların ayak işlerini yaparak yaşamaya çalışan bizler...

Gülistan Aydoğdu >> s.3

Gezici Festival'le Yola Devam

Gezici Festival bu sene 18. kez yola çıkıyor. Ankara'dan başlayan yolculuk Sinop'a uzanacak dopdolu bir film programıyla. Bir festival yapmanın tüm zorlukları ve imkansızlıkları onların şevkini kırmaya yetmese de endişeliler gelecek seneler için.

Sinan Yusufoglu >> s.19

EMPATİ
BURADA
BAŞLAR

Her Gün Aynı Yollardan
Geçiyoruz, Ama Acaba
Eşit Koşullarda mı? >> s.6

Zülfü Öldürüldü, Mamaklı Kadınlar Ayakta! Adı, "Zülfü Kadın Yaşam Parkı"nda Yaşayacak

Demet Gülçiçek

Mamak'ta bir kadın öldürüldü: Zülfü. Ona "öldü" diyemeyiz, o kocası tarafından göz göre göre öldürüldü! Mamak Şahintepe Mahallesi'nde yaşıyordu Zülfü, şiddetli geçimsizlik nedeniyle boşanmak için muhtemelen kendisini hiç ait hissedemediği evinden defalarca çıktı. Ama her seferinde o eve geri dönmek zorunda kaldı. 17 Eylül 2012 günü, 36 yaşındayken, yine bir tartışma sonrasında kocası, Zülfü'yü dövdü; bıçakladı; boynunu kırdı ve üzerine kurşun yağdırdı.

Zülfü'nün öldürülmesinden sonra Mamaklı kadınlar 20 Eylül'de Nato Yolu'nda bir yürüyüş gerçekleştirdi. Kadınların yaşam hakkının Mamak'taki simgesi olan Zülfü için bir araya geldiler ve Zülfü'nün yaşamını yitirdiği evin önündeki Güvendik Parkı'nın adının Zülfü Kadın Yaşam Parkı olarak değiştirilmesi talebiyle imza kampanyası başlattılar.

Mamak Belediyesi geri adım attı

İlk buluşmada Mamak Belediyesi Mamaklı kadınların talebini ciddiye almadı. Fakat kadınlar ısrarcıydı. Topladıkları binden fazla imza belediyeyi geri adım atmak zorunda bıraktı. Mamaklı kadınlara bu süreçte Üniversiteli Kadın Kolektifi, Filmmor, Kadın Dayanışma Vakfı ve Çankaya Belediyesi Kent Konseyi Kadın Meclisi de destek verdi.

Kadın düşmanı politikaları bırakın

Zülfü Kadın Yaşam Parkı'nın açılışında Mamaklı Kadınlar Zülfü'nün öldürülmesinden sonraki sürece dair bilgi verdiler, sürecin takipçisi olmak konusundaki haklı ısrarlarını ortaya koydular. "AKP'nin kadın düşmanı politikaları, Tayyip Erdoğan'ın kadınlara yaşamın her alanında yıkımı dayattığını, evlerinin yıkıldığını, sağlıklarının yıkıldığını, 4+4+4 ile çocuklarının geleceklerinin yıkıldığını" söylediler. Kadınlara beraber olma ve mücadeleyi büyütme çağrısı yapıldı; başka kadınların adlarını başka Yaşam Park'larına vermemek için.

Zülfü Kadın Yaşam Parkı bir uyarıdır!

Zülfü Kadın Yaşam Parkı hepimiz için bir hatırlatmadır, uyarıdır! Kadına yönelik şiddetin normalleştirilmesi bir bataklıktır ve "biz kadınlar bu bataklığı kurutmalıyız" çağrısıdır. Haberi hazırladığımız saatlerde Mamaklı Kadınlar 29 Kasım'da saat 10.30'da Ankara Adliyesi'nde Zülfü'nün davası için buluşmaya hazırlanıyorlardı. Solfasol olarak izlemeyi sürdüreceğiz.

Foto: sendika.org'dan alınmıştır.

Parkin açılışından bir gün sonra 26 Kasım'da, parkın tabelasını sökmek isteyen Mamak Belediyesi görevlileri halkın tepkisi üzerine söktükleri tabelayı bırakıp gitmek zorunda kaldılar. Zarar gören tabela mahalleli tarafından eski yerine dikildi.

Özel Ulus Hastanesi Bir Plansızlık Örneği

Sibel Durak

Etlük ve Keçiören bölgesinde verilen sağlık hizmetinin çok büyük kısmını karşılayan ancak Sağlık Kampüsü yapımı gerekçesiyle yıkılmak üzere tahliye edilen Etlük İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nin boşaltılması süresince devlet tarafından aylık 200 bin lira bedelle kiralanıp Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesine bağlanan Özel Ulus Hastanesi, geçen süreye rağmen hala hizmet vermeye başlamadı.

Etlük İhtisas Hastanesi, arazisinde Sağlık Kampüsü yapılacak gerekçesiyle Danıştay'ın yürütmeyi durdurma kararına rağmen temmuz ayında tamamen boşaltıldı. Hastanenin kadrosu, tüm tıbbi ve gayri tıbbi malzemeleri Sağlık Bakanlığına bağlı hastaneler arasında paylaştırıldı.

Bu süreçte, 2007 yılında hizmete başlayan ancak Haziran 2010 itibarıyla faaliyeti duran ve o günden beri boş olan Özel Ulus Hastanesi, Dışkapı Yıldırım Beyazıt Eğitim ve Araştırma Hastanesi bünyesinde semt polikliniği olarak hizmet vermesi adına devlet tarafından kiralandı.

Hastanenin eylül ayında hizmete girmesi beklenirken o dönem mülk sahiplerinin kendi aralarındaki anlaşmazlıklar anlaşma sürecini de etkiledi ve hastanenin hizmete girmesi gecikti. Uzun süre boş kalan hastanenin tadilatlarının devam ettiği ve bu nedenle tam anlamıyla hizmete gireceği tarihin net olmadığı öğrenildi. Hastanede hangi kliniklerin yer alacağı da geçen 5 aylık süreye rağmen hala belirsizliğini koruyor. Hastane yetkililerinden alınan bilgiye göre tadilatı devam eden ameliyathanenin durumuna bakılarak cerrahi veya dahili branşlardan hangilerinin Ulus Hastanesinde yer alacağına karar verilecek. Aylık 200 bin lira kira ödenen hastanede şu an Nefroloji ve diyaliz ünitesi dışında işleyen ünite bulunmuyor.

Akıllı Şehirler – Park Etmek artık bir Kabus Değil

ozselbeleli@gmail.com

Şehirde yaşayan birçok kişinin rahatlık olarak nitelendirdiği otomobil sahibi olmak, işin içine park yeri arayışı girince tam bir kabusu dönüşebiliyor. Bu kabusu herhalde en iyi bilenler şehir merkezindeki bir lokantada öğle yemeği için arkadaşlarıyla buluşmaya veya aylardır bekledikleri o muhteşem konsere kendi özel otomobilleriyle gitmeye kalkanlardır. Park yeri kabusunun vazgeçilmez öğelerinden akla ilk gelenler, saatlerce daracık sokaklarda oynanan köşe kapmaca, ağızına kadar dolu otoparklardaki görevliyi ikna çalışmaları ve değnekçilere tedirginlikle verilen onlarca liradır.

Akıllı Şehirler köşesinde önceki aylarda park yeri arayışını kolaylaştırmaya çalışan iki uygulamadan bahsetmiştim, bunlardan biri San Francisco belediyesinin SFPark çalışması, diğeri ise bir paylaşımcı tüketim örneği olarak verdiğim parkatmyhouse idi. Geçtiğimiz yaz Amerika'da park yeri bulmayı ve kullanmayı kolaylaştıran iki yeni uygulamayla daha karşılaştım. Bu ayki köşede bu iki uygulamadan bahsedeceğim.

Spothero, sadece Şikago şehrinde hizmet veren ve Şikagolu iki genç tarafından kurulan bir şirket. Temel olarak şehrin dört bir yanındaki otopark işletmecilerini tek bir merkezde toplayan dijital bir ortam. Kullanıcı olarak

diyelim ki yarın akşam saat 8 ile 11 arasında gideceğiniz konsere yakın bir yerde park yeri arıyorsunuz. Bugünden Spothero'nun websitesine girerek (www.spothero.com) konser mekanının adresini yazıp yakınında o saatlerde uygun olan tüm park yerlerinin listesini ve ücretini görebiliyorsunuz. Mesafe ve maliyet üzerinden kendinizce bir tercih yapıp yine internet üzerinden ödemenizi gerçekleştirerek seçtiğiniz otoparktaki park yeri için rezervasyon yapmış oluyorsunuz. Yarın akşam da konsere giderken "arabayı alsak nereye bırakırız" stresinden arınmış bir şekilde doğrudan seçtiğiniz park yerine gidip aracınızı bırakıyorsunuz. Sürenizin dolmasına az bir süre kala akıllı telefonunuzdaki Spothero uygulamasından size bir uyarı mesajı geliyor. Baktınız konser tam hız devam ediyor, telefonunuzdan hesabınıza girip park yeri rezervasyonunuzu uzatabiliyorsunuz.

Yazın Ann Arbor şehrinde gördüğüm başka bir uygulama ise araç sahiplerinin bir diğer kabusunu hedef alıyor. Diyelim şansınız yaver gitti ve bankada işinizi halletmek için şehir merkezine gittiğinizde sokakta boş bir park yeri buldunuz. "Bir saatte nasıl olsa işim biter" deyip parkmetrede ödemenizi yapıp 15 dakika mesafedeki bankaya gittiniz. Ancak elektrikler kesilince işleriniz uzadı ve yarım saat gecikmeyle arabanıza döndüğünüzde ise

çoktan cezayı yemiştiniz. Ann Arbor belediyesi kimse bu kabusu yaşamamasın diye şehir merkezindeki tüm parkmetreleri değiştirerek güneş enerjisiyle çalışan entegre bir sisteme geçmiş. Her park yerinin kendine özel bir numarası var. Diyelim ki aracınızı park ettiniz, 15 dakika ötedeki bir dükkandayken parkmetredeki sürenizin dolmak üzere olduğunu fark ediyorsunuz. Aracınızın olduğu sokağa koşarak yetişmeye çalışmaktansa şehirdeki herhangi bir parkmetreye aracınızı bıraktığınız park yerinin numarasını girip ek ödeme yaparak park sürenizi uzatabiliyorsunuz. Parkmetrelerin bir diğer özelliği ise bozuk para hazneleri dolduğunda veya telefonla ödeme sistemleriyle ilgili bir arıza söz konusu olduğunda otomatikman merkeze sinyal göndermeleri. En güzeli de tüm bunları yaparken e-parkmetrelerin pil değil, güneş enerjisi kullanıyor olmaları.

Şehirde yaşarken her gün karşılaştığımız ve ilk bakışta kronik gözükten sorunları teknolojiye dayalı akıllı ürün ve sistemlerle azaltmanın mümkün olduğuna inananlardanım. Bu köşede, farklı şehirlerde gördüğüm ve beni heyecanlandıran akıllı çözümleri sizlerle paylaşıyorum. Bu köşede anlatılanlarla ilgili görüşlerinizi ve sizin gördüğünüz, okuduğunuz başka akıllı çözümleri ilgili e-postalarınızı dört gözle bekliyorum.

Ben Ege'de Oturuyorum...

Gülstan Aydoğdu

Ben Ege'de oturuyorum dediğimde herkes Ege Bölgesi anlıyor. Kısaca böyle söylüyorum. Bu bölgenin adı Natoyolu. Ankara'nın Ege Mahallesi'nden söz ediyorum. Lanetli ya da cezalı olan mahalle.

Cezalı, Melih Gökçek Büyükşehir Belediye Başkanı olduğundan beri hizmet verilmeyen mahalle. 25 yıl Yenimahalle'de oturduktan sonra mahalleme geri döndüğümde alışamadığım yer.

Adı değişti; sokakları değişti; sokak adları değişti; insanları da değişti. Bütün bunlar kentsel dönüşüm ve imar planlaması ile oldu. Tanımadığımız, bölgeye ait olmayan birçok insan taşındı, taşınmaya devam ediyor. Üstelik imar planı CHP'li Mamak Belediye Başkanı Selahattin Öcal zamanında yapıldı. Sanırım bölgeye en büyük kötülük o zaman yapıldı. Bir gıdım yeşil alan yok; spor alanı yok; kültürel alan hiç yok.

Zaman zaman bunlara da değinmek istiyorum ama şimdi söyleyeceğim şeyler bunlar değil aslında. Ege'nin şu andaki en büyük sorunu ulaşım ve hava kirliliği. Bu bölge Ankara'nın çöplüğü gibi. Bu konuyu Solfasol'daki arkadaşlar da defalarca dile getirdiler. Bu konuyu tekrar etmeyeceğim.

Biz ilk Natoyolu'na taşındığımızda ben ilkokulu yeni bitirmiştim. Natoyolu adını ise Elmadağ eteklerindeki, daha sonra hava kuvvetlerine bırakılan, NATO radar üssünden alıyordu.

Tuzluca'yırdaki Piyale Paşa İlkokulu'nu bitirdiğim yıl şimdi adı şirintepe olan mahalleye tek odalı gecekondumuzu kondurup, yıkım korkusu altında, birgün at arabası ile taşınmıştık. Elektrik yok, su yok, yol yok, ulaşım aracı yok. İlkbaharda etraftaki bağlardan, bahçelerden meyve ve bademlerle karnımızı doyrurarak gidiyorduk okula. Abidin Paşa Ortaokulu, sonra da Tuzluca'yı Lisesi. Sanki şehirde değil, şehre yakın bir köydeydik. Bu bölge her daim dar gelirli, köyden kente çalışmak ve çocuklarını okutmak, belki daha iyi yaşam koşulları umuduyla gelen insanların oluşturduğu bir yer oldu.

1980li yılların sonunda bu bölgeyi ilk fark eden Semra Özal'ın papatyaları oldu. Kışın kalmak üzere dağ evleri yaptırıldı. Şimdi ne halde o evler bilemiyorum.

Ankara'nın etrafını çevreleyen kentsel dönüşüm rantiyesinden bölge de nasibini aldı. Şimdi rezidanslar, çok yüksek bloklar, kocaman AVM'ler yapılıyor. Oradaki yoksullara inat olsun, der gibi. Ama yeşil alan hala yok. Hala ucuz olduğu için belli yerleri göç almaya devam ediyor. Yoksulluk, işsizlik, savrulmuşluk had safhada.

Gençlerin çoğu eğitim yarışına bir sıfır yenik başladığı için kısa zamanda işe girme telaşında oluyor. Tabi bulma şansları olursa. Daha çok hizmet sektöründe ya da geçici işlerde çalışıyorlar. Sanki zaman durmuş gibi ya da geriye doğru gidiyor. Gençlerin çoğu anne ve babalarının yardımı ile ayakta kalmaya çalışıyor.

Yoksulluk had safhada ama bu ne meydanlara ne de istatistiklere yansımıyor. Geçen yıl bu dönemde havadaki karanfil kokusunu yazmıştım. Bu yıl ne yazık ki yoksullara yardım adı altında, Büyükşehir Belediyesi ile devletin bu yoksullara oynadıkları kirliliğ oyunu yazmam gerekiyor. Bölgeye doğudan göçler nedeniyle gözle görülen bir yoksulaşma var. Bu insanların çoğu sosyal yardımlarla yaşamlarını idame ettiriyor. Emekli gelirlerinin de açlık

sınırı altında olması nedeniyle yardımlara muhtaç hale getirildiler.

Ekmek yardımı, yiyecek paketleri ve kömür yardımı ile ayakta kalma çabasındalar. Bu kömür yardımları ne menem bir şeydir, bunu çok anlamaya çalışmıyorum. Ha bu yeni bir durum mudur? Elbette ki değil. Ama bölge olarak, havaların her soğuması ile birlikte bu sorunu yaşıyoruz. Buraya ilk taşındığımızda yıllarca çöplüğün kokusunu çekmiştik. Şimdi ise devlet eliyle zehirlenmeye çalışıyoruz. İnsanlar yoksulluk nedeniyle faturaları için çalışır hale geldiler. Fakat ücretler doğalgaz faturalarını ne yazık ki ödemeye yetmiyor. Hani devlette sağ olsun vatandaşını mağdur etmiyor. Ne yapıyor? Torba torba kömür veriyor. Nasıl bir kömürdür bu? Önemi yok kömür veriyor ya!

Güney Afrika kömürü diye verilen bu kömürlerin ısı değerisi çok düşük ve yıkanmamış olduğu içinde havayı zehire boğuyor. Alınış şekilleri ve devletin ödediği para hakkında hiç bir şey söylemiyorum. Hani devlet doğalgazdan bu kadar kar etmeye kalkışmasa, bu kömürleri almak için ödedikleri para ile tüm Ankara'nın doğalgaz faturasını ödeyebilirler, ama olsun Devlet baba sağ olsun, vatandaşına yardım ediyor. Sanırım devlet büyüklerimiz de bunun hesabını yapmışlardır. Hani hep derler ya "Sen niye kafanı böyle şeylere yoruyorsun. Bırak biz senin yerinde de düşünürüz. Ya da biz senin adına neyin iyi neyin kötü olduğunu daha iyi biliriz". Baba ya düşünüyordur elbette. Fakat bizim yerimize zehirlendiklerini nedense hiç duymadım görmedim.

Sonuç, bu kış yine zehir solumaya devam edeceğiz. Bir tarafta kentsel dönüşümle ellerimizden alınan gecekondularımız. Bir tarafta bizim değil ama başkalarının yaşaması için yapılan çok lüks konutlar. Bunların arasında yaşamaya çalışan ve bu konutlarda oturan beyaz yakalıların ayak işlerini yaparak yaşamaya çalışan bizler.

Devlet ve belediye işbirliği ile reva görülen zehirli havayı solumaya devam.

Büyük Ankara Sirkinde Hayvanlara İşkence Edildiğini Söyleyen Hayvan Hakları Aktivistleri, Ankara Büyükşehir Belediyesi Önünde Yürüdüler

Belediye önünde toplanan hayvan hakları savunucuları gerçekleştirdikleri basın açıklamasının ardından, hayvanlara işkence ve eziyet edilmemesi için topladıkları 4500 imzayı yetkililere teslim ettiler.

"Sirk eğlence değil işkencedir.

Çocuklara zulmü sevdirmeyin.

Hayvana, insana, yeryüzüne özgürlük,

Hayvana şiddet engellenecek"

Sloganları atan eylemciler, Türkiye Cumhuriyeti devletinin de imzacısı olduğu, Hayvan Hakları Evrensel beyannamesinin 10. Maddesini hatırlattılar:

Hayvanlardan insanların eğlencesi olsun diye yararlanılmaz. Hayvanların seyretilmesi ve hayvanlardan yararlanılan gösteriler hayvan onuruna aykırıdır. / abo / Solfasol

Ankara Belediyesi Metrobüs Alıyor!

Ankara Belediyesi, alımını planladığı 250 doğalgazlı körüklü otobüsün ardından 250 dizel körüklü otobüs alımına karar verdi. 152 kişi taşıma kapasiteli körüklü otobüslerin alımının ardından 1999 model körüklü otobüsler hurdaya çıkarılacak.

Belediye, aldığı klimalı, engelli girişli, alçak tavanlı, dört kapılı, tek körüklü bu otobüsleri, metrobüs olarak tanıtmakta! Ancak Ankara'nın "metrobüs" hattı yok! Ankara, Ali Dinçer'in başkanlığında metrobüs benzeri tercihli otobüs yollarına sahiptir. Ancak bu "tercihli otobüs yolları", Ankaray hattı ile birlikte kaldırılmıştı. [abo/solfasol](#)

Sakarya Caddesinde Esnaf Gaz Bombası ve Biber Gazından Şikayetçi

Polisin, yapılan basın açıklamalarında ve protesto gösterilerinde yersiz ve akıllara ziyan ölçüde gaz bombası ve biber gazı kullanması, göstericilerin ötesinde esnafı da kızdırıyor. Yıllardır Sakarya Caddesinde esnaflık yapanlar, "Protestocular, gazı yedikten sonra kaçıyor. Olan bize ve müşterilerimize oluyor" diyerek şikayet ediyorlar. [abo/solfasol](#)

Eskişehir Yolunda İkinci Göçük

Ulaştırma ve Haberleşme Bakanı tarafından iki şeridi trafiğe açılan Eskişehir Yolunda, Genelkurmay kavşağı önünde yol, ikinci kez göçtü. Göçüğün ardından trafik geç saatlere kadar kilitlendi. [abo/solfasol](#)

Ankara'da Ölüm Engelli Vatandaşlara Çok Yakın

Keçiören'de Nevzat Özyavuzer isimli bedensel engelli, akülü arabası ile gittiği yoldan kaldırıma çıkmaya çalışırken çöp arabasının altında kaldı. Çünkü kaldırımlara çıkmak için yapılan engelli yolunun önüne ya arabalar park etmişti ya da engelli yolu olarak yapılan yoldan geçmek mümkün değildi.

Yine Elmadağ'da zihinsel engelli Sezai Akbıyık da, karşıdan karşıya geçerken hızlı giden otomobilin altında kaldı. Her iki engelli vatandaş da kurtarılmadılar.

Türkiye Sakatlar Derneği, Engelliler Federasyonu, Altınokta Körler Derneği, Kavaklıdere Derneği gibi birçok dernek ve kuruluş, Ankara yollarında engellilerin maruz bırakıldığı zorluklar nedeniyle ölümlere davetiye çıkarılmasını protesto ettiler. [abo/solfasol](#)

En Pahalı Öğrenci Pasoları Ankara'da

Ankara Büyükşehir Belediyesi, Ankaralı öğrencilerin toplu taşıma araçlarında kullandıkları öğrenci bandrolleri için bir öğrenim sezonu boyunca 24 TL alıyor. Aynı paso ücretleri İstanbul'da (İstanbulkart) 10 TL ve İzmir'de (Kentkart) ise 6 TL. Üstelik Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından öğrenci bandrolleri için alınan ücret tam bir yıllık dönemi de kapsamıyor. Bu sene önceki senelerin aksine, bandroller için Ekim ayından itibaren ücretler alınmaya başlandı. Önceki senelerde bandroller yıl sonuna kadar geçerliydi. [abo/solfasol](#)

Açlık Grevleri 68. Gününde Sonlandırıldı

12 Eylül'den itibaren başlayan açlık grevlerinde katılımcı sayısı, BDP'li vekillerin de katılımıyla binlere ulaşmıştı. Açlık grevleri, Abdullah Öcalan'ın İmralı'daki tecrit koşullarının düzeltilmesi ve Kürtçe'nin mahkemede savunma da dahil kamusal alanda kullanılması talebiyle cezaevlerinde başlatılmıştı ve buna karşılık hükümetten, devam eden açlık grevleri nedeniyle sert açıklamalar yapılmıştı. Hükümetin, Kürtçe'nin mahkemelerde savunma amacıyla kullanılabilmesinin önünün açılacağını söylemesinin ve uzun zamandır görüş yasağı konulan Abdullah Öcalan'ın da kardeşi ile görüşmesi sonrası, "eylemlerin yerini bulmuş ve amacına ulaşmış olduğunu" açıklamasının ardından, açlık grevleri sonlandırıldı. *abo/solfasol*

Yine Cinayet Gibi Kazalar, Yine Ölümler

İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin Ekim raporuna göre geçtiğimiz Ekim ayında 78 işçi cinayet gibi iş kazalarında öldü. Ölümler en çok inşaat, maden, mevsimlik tarım, enerji ve belediye sektöründe yaşandı. Ekim ayında inşaat sektöründe 27, madenlerde 10 işçi düşerek, göçük altında kalarak, yanarak veya boğularak iş cinayetlerine kurban verildi. 6 mevsimlik tarım işçisi, 5 enerji işçisi ve yine 5 belediye işçisi can verdi. Çalışma yaşamının güvencesizleştirilmesi ölümlerin her sektöre hızla yayılmasına neden oluyor ve bu süreç derinleşerek devam ediyor. Ekim ayında tespit edilen 78 iş cinayetinde 9 ölümler Ankara başı çekti. İstanbul'da 8; Sivas'ta 6; Bursa'da 5; Muğla ve Zonguldak'ta 4'er; Eskişehir, Gaziantep, Konya, Sakarya, Samsun ve Trabzon'da 3'er; Kocaeli, Mersin, Rize, Siirt ve Tekirdağ'da 2'ser; Adana, Adıyaman, Bingöl, Bitlis, Çankırı, Denizli, Erzurum, Gümüşhane, Hatay, Isparta, İzmir, Karaman, Kırıkkale ve Ordu'da ise 1'er ölüm yaşandı.

Gazetemiz yayına hazırlanırken, Kasım ayındaki iş cinayetlerinde son işçi ölümü haberleri Samsun'dan geldi. Eti Bakır İşletmelerinde dev amonyak tankının kapağı takılırken vincin halatlarının kopması sonucunda, Fatih Açikel, Sadık Kuruçay, Hüsamettin Taşsümer, Hüseyin Bayrak ve Güven Demirel isimli 5 işçi feci şekilde öldü, 15 işçi yaralandı.

Normal koşullar altında, eğer vince bağlı halatların 300 tonluk bir yükü kaldırıp kaldıramayacağı hesaplanırsa veya 300 tonluk kapak kaldırılırken o kapağın altında işçiler çalıştırılmaya devam edilmeseydi bu ölümler ve yaralanmalar olmayacaktı. Sendika.org'a konuşan görgü tanığı bir işçinin anlattığına bakılırsa, Cengiz AŞ'ye bağlı işyerinde taşeron şirketin, işi zamanında yetiştirmek için aceleyle çalışması ve gereken önlemlerin alınmamış olması nedeniyle bu kazaya davetiye çıkarıldığı belirtildi. *isig/abo/solfasol*

Yeşiller ve Sol Gelecek Partisi kuruldu.

25 Kasım Pazar günü Ankara Beğendik Kongre Salonunda yapılan kuruluş ve birleşme kongresinde EDP'li özgürlükçü solcular ile Yeşiller Partisinin üyeleri, çevrelerinde geniş bir halka ile yeni bir partide, Yeşiller ve Sol Gelecek Partisinde yollarını birleştirdiler.

Yeni partinin kuruluşunda açıklanan sonuç bildirgesi, insanın insanı ve doğayı sömürmediği, tüm ezilenlerin, tüm insanların, tüm canlıların, tüm doğanın çaresiz olmadığını, umudun var olduğunu bir kez daha haykırıyor. Savaşsız, şiddetsiz, yıkımsız ve hep birlikte barışçıl bir yaşam için; özgür, eşit, mutlu bir dünya için umutların sönmediğini söylüyor.

Sonuç bildirgesinde:

"Gelişmeler 'mağdurlar lehine ve onlarla birlikte değişim' siyasetine olan ihtiyacı kuvvetle hissettiriyor. Toplumsal muhalefetin, ancak AKP iktidarına karşı açık ve dolaysız siyasal ve toplumsal bir mücadele yürüterek güçlenebileceği görülüyor" deniliyor ve "Demokratik, ekolojist, eşitlikçi ve özgürlükçü bir değişimi dile getirecek bir muhalefet hattına ihtiyaç duyulduğunu" dile getiriliyor. "Yaşanılan başka bir dünyanın mümkün olduğuna işaret ederek, tüm Türkiye'de sol ve yeşil bir geleceği kurmak için birada durmaya 'çağırılıyor. Sonuç bildirgesi: "Gücümüzü, yalnızca yaşadığımız toprakların tarihinden değil, insanlık tarihinde de benzer umutları yeşertmek için türlü fedakarlıklara katlanmış insanların yarattıkları gelenekler, mücadeleler, fikirler ve değerlerden alıyoruz" diye bitiyor. *abo/solfasol*

Dışarda Deli Dalgalar İnisyatifi İçerideki Siyasi Tutuklularla Dayanışma İçin Düzenli Olarak Kitap/ Yayın vb. Gönderiyor

*Nerede olursan ol/İçerde, dışarda, derste, sırada/
Yürü üstüne üstüne,
Tükür yüzüne celladın/Fırsatçının, fesatçının, hayının...
Dayan kitap ile/Dayan iş ile/Tırnak ile, diş ile/
Umut ile, sevdâ ile, düş ile
Dayan rüsva etme beni.*

Diyorlar ve topladıkları kitapların arasına umutlarını da koyarak, tüm inatları ile duvarları zorlamaya devam ediyorlar. 11 Kasım'da 7. Kez buluşup, topladıkları kitapları içeridekilere gönderdiler... *abo/solfasol*

Başkanlık'tan Padişahlığa Giden Yol!

Sabah gazetesinin detaylı haberine göre, 40 yaşını dolduran ve üniversite mezunu Türkiye vatandaşları başkan olabilecek. Başkan beşer yıllığına iki kez seçilebilecek. ABD modelinde olduğu gibi başkan, başkan yardımcısının ismini açıklayarak seçimlere girecek. Başkan, kendi bakanlarını atayacak ve görevden alabilecek. Meclis ise, gensoru, soruşturma hatta kabinenin düşürülmesi benzeri hiçbir tasarrufta bulunamayacak. Bakanlar, meclis dışından atanacak, ancak milletvekili seçilme yeterliliğine sahip olma koşulu aranacak. Milletvekilleri istifa etseler dahi bakan olamayacak.

Başkan, vatana ihanet gibi belli başlı bazı suçlardan yargılanabilecek. Yargılamayı, Anayasa Mahkemesi yapacak. Başkanı Yüce Divan'a gönderme yetkisi Meclis'te olacak. Meclis, bu kararı 367 kabul oyuna dayanarak nitelikli çoğunluk ile verecek.

ABD'den farklı olarak başkana meclisi feshetme yetkisi verilecek. Buna karşılık meclis de başkanı görevden alabilecek. Başkan meclisi fesheder ya da meclis başkanı görevden alırsa, seçimler devreye girecek. Hangi taraf bu kararı verirse versin başkanlık ve meclis seçimleri yenilenecek ve vatandaşın önüne iki sandık konulacak. Böylece başkanın meclisi feshetme, meclisin de başkanı görevden alma yetkisini kötüye kullanmasının önüne geçilmeye çalışılacak.

Türkiye modelini, ABD'ninkinden ayıran bir başka yan da tek meclisli üniter yapı olacak. ABD'de olduğu gibi temsilciler meclisi ve senato şeklinde ikili bir yapıya gidilmeyecek. 550 kişiden oluşan TBMM'nin yapısı korunacak. ABD'de olduğu gibi federal bir yapı da oluşturulmayarak, Türkiye'nin üniter yapısı korunacak.

ABD sisteminde büyükelçiler gibi üst düzey atamalar senatonun onayına sunuluyor. AK Parti'nin önerdiği modelde tüm üst düzey bürokratları başkan doğrudan atayabilecek. Parlamento seçimleri ile başkanlık seçimi eş zamanlı ve 5 yılda bir yapılacak. AK Parti yenileme seçimlerinin de sisteme dahil edilmesi üzerinde çalışıyor. Bu konuda henüz net bir karar verilmedi. Modele göre üç yılda bir parlamentonun yarısı yenilenecek. İlk yenileme kurayla yapılacak. Daha sonra sistem oturacak ve süresi dolan yenileme seçimlerine girecek. *turnusol/abo/solfasol*

Büyükşehir Belediye Meclisi'nden Ankara Kalesi'ne Teleferik Kararı

Belediye Meclisinde Başkent'in turizm potansiyelinin artırılması için hazırlanan Turizm Komisyonu Raporu'nun görüşülmesinin ardından rapor, oy birliğiyle kabul edildi. *abo/solsasol*

Hukuk mu Guguk mu?

Türk hukuk sisteminde Kasım ayında iki tartışmalı davada, vicdanları sızlatan kararlara imzalar atıldı.

1- Pınar Selek'in, Mısır Çarşısı patlaması ile ilgili yerel mahkeme tarafından tam üç kez beraat ettiği davada, beraat kararı yine aynı yerel mahkeme tarafından geri alınarak, Selek müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Bu karar, Savcı Ahmet Saraç'ı bile şaşkınlığa düşürdü! Son çıkan müebbet hapis kararı da, Yargıtay'ın tam dört kez "İlla da ceza verilmeli" kararına karşı bundan önce üç kez direnen aynı yerel mahkemenin kararı! Ceza kararı, daha önceki beraat kararlarından mahkemeye başkanlık eden Vedat Yılmaz Abdurrahmanoğlu'nun yokluğunda verildi. Mahkeme sanıkların yokluğu dolayısıyla, 13 Aralık tarihine ertelendi. Hukukçulara göre, aslında nihai olarak verilmiş bir kararın, kararı veren yine aynı mahkeme tarafından geri alınması, "hukuk" tarihinde yeni bir başlangıç!

Bu kararın hukuksuz olduğunu söyleyen Hâlâ Tanıgöz Platformu, herkesi 13 Aralık'ta yapılacak davaya çağırıyor.

2- DHKP/C davasından yargılanan ODTÜ öğrencisi Hüseyin Edemir'in ise, sadece (sahte olduğu söylenen) 'dijital deliller'e dayanılarak çarptırıldığı 6 yıl hapis cezası, Yargıtay tarafından onandı. Verilen kararın dijital delillerle oynanıldığı iddia edilen "Balyoz", "Ergenekon" ya da "KCK" davaları öncesinde verilmiş olması, bu davalarda da kimi sanıkların sadece dijital delillerle dayanılarak cezalandırılacağını akla getiriyor.

Yargıtay'ın dijital delili esas alarak mahkemenin kararı onaması hakkında görüş veren Avukat Özgür Urfa, verilen karar için "Basına yansıyan haberlerde Yargıtay'ın son kararlarından birinde dijital verilerin tek başına delil olarak kabul edildiği belirtilmektedir. Kararın tamamını inceleme imkânımız olmamasına rağmen haberlere yansıdığı kadarıyla, yasadışı örgüt üyeliği suçlamasıyla yargılanan bir sanığın cezalandırılmasında delil olarak sadece dergi bürosunda bulunan bir diskette ve yurtdışındaki bir bilgisayarda bulunan 7 Word belgesinde isminin geçmesi yeterli görülmesi olup Yargıtay tarafından verilen karar onanmıştır. Sanık hakkında başkaca hiçbir delil bulunmadan sadece bu delillerle karar verilmesi hukuka aykırı olduğu gibi, karara dayanak olan dijital verilerin de hukuka uygun delil vasfını taşımadığı açıktır. Bu kararla ülkemizdeki hukuksuzluk ve keyfilik bir kez daha tescil edilmiştir" diye konuştu.

"Dijital delil" yargılamada geçerli midir?

Son dönem yargının soruşturmaları üzerine kurduğu 'dijital deliller'in soruşturmaya kaynaklık etmemesi gerektiği birçok davada savunuldu. Sahte dijital verilerin kolaylıkla yaratılabileceği ve internet ağına bağlı bir bilgisayara dışarıdan gönderilebileceği bilinirken, ele geçirildiği iddia edilen dijital belgelerin virüslü e-posta yoluyla gönderildiği yönündeki iddiaların üzerine ise, mahkemeler tarafından gidilmiyor. Genel kabul gören görüşe göre, "Dijital veriler ancak başka delillerle birlikte desteklenebilirse karara esas alınabilir" *turnusol/sol/abo/solfasol*

Tüm Dünyada ve Ankara'da Kadınlar Şiddete Karşı Sokakta!

Tüm dünyada ve Türkiye'de '25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü'nde kadınlar hep bir ağızdan seslerini duyurmak için sokağa çıktılar. Ankara'da, Ankara Kadın Platformu'nun çağrıcısı olduğu mitingde, Kolej meydanında bir araya gelen kadınlar Türkçe, Kürtçe ve Arapça dillerinde "Erkek Şiddetine, Devlet Şiddetine Karşı Özgürlük ve Barış İçin Yürüyoruz" yazılı tek pankart arkasında Ziya Gökalp Caddesine yürüdü.

25 Kasım Kadına Karşı Yönelik Şiddetle Mücadele Günü için bir araya gelen Ankaralı kadınlar "Kimsenin namusu değiliz", "Kadına şiddete ses çıkar", "Haklı şiddet yoktur," "Jin jiyen azadi"(kadın, yaşam, özgürlük) ve "Yaşasın kadın dayanışması" sloganlarıyla isyanlarını sokağa taşıdı. Yürüyüşteki kadınlar hazırladıkları rengarenk dövizlerle Başbakan Tayyip Erdoğan'a ve Ankara Büyükşehir Belediye

Başkanı Melih Gökçek'e seslenmeyi de ihmal etmediler : "Tayyip sen doğur biz bakarız", "Her kadın düşmanı bir gün yumurtayı tadarak", "Kürtaj hakkına saldırdın, bak şimdi ne oldu? Melih yüzün gülmez oldu." sloganlardan bazılarıydı.

Savaşlar daha çok kadın ölümü ve tacavüzü getiriyor

Yürüyüşün ardından miting alanında Ankara Kadın Platformu adına ortak basın açıklaması Songül Çelik tarafından Kürtçe, Seçin Tuncel tarafından da Türkçe olarak okundu. 25 Kasım'ın tarihçesi ve kadın mücadelesi için önemini anlattığı açıklamada, kadınların cinsiyetlerinden dolayı aşağılandığı, dövüldüğü, öldürüldüğü, bedenlerinin nesneleştirildiği belirtildi. Kadına yönelik şiddetin her geçen gün artarak devam ettiği vurgulanan konuşmada, tüm dünyada yaşanan savaşlardan en çok kadınların etkilendiğine, savaşların daha çok kadın ölümü ve tacavüzü getireceğine dikkat çekildi. Açıklamada şu ifadelere de yer verildi:

Yaşadıklarımıza, bize yaşatanlara "Hayır" demek için buradayız.

"Bugün hepimiz kendisine tecavüz edeni öldüren ve onun bebeğini doğurmak zorunda kalan N.Y.yiz, geçtiğimiz ay Mamak'ta öldürülen Zülfü'yüz, çocuk yaşta zorla evlendirilen küçük kadınlar, tecavüzcülerinin yargılanabilmesi için hukuk savaşı veren yüzlerce kadından biriyiz, cezaevlerine doldurulan kadın sendikacılar, hamile kaldığı için işten çıkarılan işçi kadınlar, bir türlü

bitmeyen savaşta yakınlarını kaybeden Türk, Kürt, Ermeni, Arap ve tüm halkların kadınlarıyız. Yaşadıklarımıza, bize yaşatanlara "Hayır" demek için buradayız. Ankara'nın dört bir yanından; mahallelerden, işyerlerinden, üniversitelerden gelen kadınlar olarak "Yeter artık!" diyoruz. Kadın cinayetlerine karşı, kadınların yaşam hakkını değil, aileyi koruyan zırva düzenlemelerden vazgeçin. Tacize ve tecavüze uğrayan kadını yargılamaktan vazgeçin ve adaletin adalet olmasını sağlayın."

Kadınlar konuşmalarını kadına yönelik şiddetin durdurulması, LGBT bireylerine yönelik linçlerin sona ermesi için dünyanın dört bir yanında bulunan kadınları ortak mücadeleye çağırarak bitirdi. Miting, Türkçe ve Kürtçe şarkılar eşliğinde halaylarla son buldu. / Solfasol

Ankara Üniversitesi KASAUM Cinsel Taciz ve Cinsel Saldırıya Karşı Destek Birimi

Cinsel Taciz ve Cinsel Saldırıya Karşı Destek Birimi (CTS), Ankara Üniversitesi KASAUM bünyesinde cinsel taciz ve cinsel saldırıdan arınmış bir akademik ortamın oluşturulmasına katkıda bulunmak için gerekli düzenlemeleri yapmak ve bu düzenlemeleri hayata geçirebilmek amacıyla 02/08/2011 tarihinde Ankara Üniversitesi Senatosu'nun kararıyla kuruldu.

Birimin başlıca görevleri arasında, Ankara Üniversitesi öğretim üyeleri ve elemanları, idari ve sözleşmeli personel ile öğrencileri olmak üzere Ankara Üniversitesi'nin tüm bileşenlerinin karşılaşılabilecekleri cinsel saldırı ve cinsel taciz olayları konusunda onları bilgilendirmek,

farkındalık sağlayıcı çalışmalar yürütmek, cinsel taciz ve saldırıya uğradığına ilişkin şikayette bulunanlara hukuki ve psikolojik destek vermek ve bu kişilerin mağduriyetlerini giderici çözüm yolları aramalarına yardımcı olmak yer almaktadır.

Cinsel taciz ve saldırı iddialarının incelenmesi, cinsel taciz ve saldırıya karşı destek biriminin "Birim Kurulu" tarafından yerine getirilmekte. Birim, insanın onur sahibi varlık olmasını gözetici şekilde davranmak esasına dayanmaktadır... Ve çalışma ilkeleri arasında özen göstermek, gizlilik ve ivedilik yer almaktadır. / CTS-Solfasol

'25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü' için kadınlar Türkiye'de olduğu gibi Dünya'nın pek çok başka ülkesinde de sokaktaydılar. İşte bir kaç örnek:

Guatemala

Çin

İngiltere

(Kaynak: sendika.org, Sipa Press, Voa News)

Neden 25 Kasım

Dominik Cumhuriyeti Rafael Trujillo diktatörlüğüne karşı mücadele eden üç kız kardeş Patria Mirabal, Minerva Mirabal ve Maria Teresa Mirabal 25 Kasım 1960 tarihinde tecavüz edilip, öldürüldüler. Mirabal

kız kardeşlerin anısı, özgürlük ve insan hakları için verdikleri mücadele, dünyada ve Türkiye'de insan hakları savunucuları ve kadın hareketleri için bir sembol haline geldi. 1999 yılında Birleşmiş Milletler,

25 Kasım'ın "Kadına Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması İçin Uluslararası Mücadele Günü" olarak benimsenmesi kararını aldı.

Her Gün Aynı Yollardan Geçiyoruz Ama Acaba Eşit Koşullarda mı?

"Empati Parkuru" Etkinliğimiz Hakkında...

Kavaklıderem olarak bu etkinliğimiz de iyi bir noktaya dikkat çektiğimize inanıyorum. Dernek olarak kurulduğumuz günden bu yana "Çağdaş Semt Yaşamı" için neler yapabileceğimizi irdeliyor ve bu soruya cevaplar aramak üzere farklı konular üzerinde farklı başlıklar ile çalışmalara imza atıyoruz. Bu dönem "Engelsiz Yaşam" başlığı altında yürüttüğümüz 4 ayaklı projemizin ikincisini "Empati Parkuru" çalışmamız ile gerçekleştirdik. Çalışmanın eşsiz olan yanı, sadece gözlerimizi bağlayıp, değneğimiz ile yol almaya ya da tekerlekli sandalyelere oturup aynı parkurda ilerlemeye çalışmamız değildi, bunu yaparken kolumuza giren, yanımızda bize bir sonraki engeli nasıl aşacağımızı söyleyen engelli ama engellerini çoktan aşmış olan arkadaşlarımız vardı. İşte bu nokta bu proje de fark yarattı. Biz hayatlarının yeterince zor olduğunu biliyorduk, ama bu zorlukları nasıl aştıklarını 30 metrelik kısacık parkurda bire bir deneyimleyerek ve onların rehberliğinde adeta "hissettik". Bu yönüyle çalışma gerçekten farkını hissettirdi bizlere. Semtliğin ve yoldan geçen Ankaralı vatandaşlarımızın etkinliğimize katılımı gayet iyiydi. Tabi bu çalışmanın tüm kurgusunu oluştururken bunu daha çok insana gösterebilmek adına videonun gücünü de kullandık. Orada belki o gün 50-100 kişi etkinliğimize katıldı, empati parkurunu 30-35 kişi deneyimledi ama çektiğimiz video ile etkinliğin akabindeki 4-5 gün içinde bu sayının 10, 15 katı insan sosyal medya da bu etkinliğe katılmış kadar oldu. Ve çok iyi geri dönüşler ve iyi fikirler de aldık bu sayede. Şimdi sırada bu projemizin üçüncü aşaması var. Kavaklıderem olarak tüm bu çalışmalarımızı bitirdiğimiz de "Engelsiz Yaşam" adına şehrimize fiziksel bir kazanım sağlamayı umuyoruz. Tabi bu noktada yerel yönetimlerimiz ve engelliler için oluşturdukları yaşam şartları ileri seviyede olan ülkelerin elçilikleri ile birlikte yol olarak bunu gerçekleştireceğiz. Tüm bu süreçte bu projemizi takip eden tüm vatandaşlarımızın da desteğine ihtiyacımız olacak. Çünkü bu konu hepimizin konusu.

Kavaklıderem - Erinç Ulusoy

Kavaklıderem Derneği'nin düzenlediği Engelsiz yaşam / Farkındalık adlı etkinlik öncesinde etkinliğin kapsamı ile ilgili belirli bir fikrim vardı. Ama açıkçası Empati parkuru adını verdikleri, bir tekerlekli sandalye ve bir beyaz baston ile yapılacak kısa tur; benim için sürpriz oldu. Empati parkuru buluşma noktasındaki yaya yolu idi. Ben Gizem Girişmen rehberliğinde tekerlekli sandalye ile kısa bir tur attım. Gerçekten zorlu bir tur oldu. İstmeden hep ayaklarımı yere basma refleksi gösterdim. Zaten çoğumuzun her zaman gözüne batan, yürürken rahatsız olduğumuz bu kırık dökük kaldırımların yürüme ya da görme engelli bir insan için rahatsızlığın ötesinde, adeta ikinci bir engel oluşturduğunu daha şiddetli bir biçimde hissettiğimi söyleyebilirim. Hemen karşı kaldırımda: Kuşulu Park'a çeki düzen verilmeye çalışılırken; Ankara'nın göbeği denilebilecek Tunalı Hilmi'nin kaldırımları, bildim bileli hep dökülmekte. Bilmem bu sorunlar yönetimlere nasıl bir yolla iletilebilir, ama bu ve benzer etkinlikler de bu yolda atılmış etkili bir adım olarak pekala görülebilir.

Aykut Öz

Türkiye'de binlerce engelli vatandaşımız, bebek arabalı anneler ve yaşlı vatandaşlarımız için hayat gerçekten çok zor. Yüksek kaldırımlar, dik yapılmış rampalar, rampaların önüne park etmiş arabalar, engelliler için uygun olmayan otobüsler, engelli otoparkını keyfi kullanan araçlar... Her gün karşılaştığımız ve karşılaşmak zorunda olduğumuz bu sorunların çözümü: İnsanı ve ihtiyaçlarını bakış açımızın odağına yerleştiren politikalar ve empati... Amacımız; farkındalık yaratmak ve aslında çözümü çok basit olan sorunlara dikkat çekmek. Her bireyi ile bir toplum olduğumuz gerçeğini hatırlamak.

"Aşılamayacak ve çözülemeyecek hiçbir sorun yoktur! Önemli olan farkında olmaktır" düşüncesi ile yola çıkan Ankara'nın köklü semt derneklerinden Kavaklıderem Derneği 11 Kasım 2012 tarihinde Tunalı'da toplumda yaşayan engelli vatandaşlarımızın her gün karşılaştığı sorunları gözler önüne seren Empati Parkuru projesini gerçekleştirdi.

Projeye katılan vatandaşlarımızdan bazıları gözleri bağlı olarak bazıları ise tekerlekli sandalyede oturarak Kavaklıdere'nin en işlek caddelerinden birinde engelli olarak dolaşma deneyimi yaşadı. Projeye katılan vatandaşlar tarafından çok anlamlı bulunan bu çalışma Engelsiz Yaşam için Kavaklıderem tarafından yürütülen dört aşamalı projenin ikinci aşaması olarak gerçekleştirildi.

Gizem Girişmen

Toplumda herhangi bir konuda farkındalık yaratılmadığı sürece, o konuya dair yapılan yasalar, yönetmelikler, kurallar hiçbir işe yaramayacaktır. Bunun en güzel örneğini 2005 yılında yasa ile, ülkedeki tüm binaların engellilere uygun fiziki koşullara sahip olması zorunluluğunun getirilmesi idi. 2012 yılına gelindiğinde görüldü ki kimse bu konuda bir adım bile atmamıştı. Devlet kuruluşlarına ait binalar dahil. Yasadaki süre 3 yıl daha uzatıldı. Toplum, insanlar bu konuda bilinçlenmediği sürece 3 yıl sonra yine bir şey yapılmadığını göreceğiz.

Kavaklıderem Derneği tarafından gerçekleştirilen bu etkinlikle toplumda farkındalık yaratmak açısından kapsamı küçük ama etkisi büyük bir eyleme imza atıldığını düşünüyorum. Yaklaşık birbuçuk saat süren etkinlikte o sırada sokaktan geçen herkes yaşananlara bizzat tanık oldu. İzlemenin yanı sıra birçok kişi tekerlekli sandalye kullanarak ya da gözlerini kapatıp görme engellilerin bastonunu kullanarak bir engellinin sokakta neler yaşadığını deneyimledi.

Etkinlik sırasında ulaşılan kişi sayısı sokaktan geçenlerle sınırlıydı. Ancak etkinliğin şu an internette dolaşan kısa videosu hızla yaygınlaşıyor.

Kavaklıderem, Kavaklıdere'de daha çağdaş bir semt örneği hedeflerken engelsiz bir semti de hedefinin bir parçası olarak görüyor. Bu nedenle benzer etkinliklere devam edecek. Dileğimiz elbette burada başlayan farkındalık sürecinin tüm ülkede yaygınlaşması.

Şule Tüzül

Hacı Bayram Veli

Akın Atauz

Hacı Bayram Veli, çoktandır üzerinde düşündüğüm ve anlamaya çalıştığım bir isim. Ancak anlamak kolay değil, hele benim gibi öğrenme yolunu ve yöntemlerini daha çok bilim çerçevesinde kurmak için, bunca yıl çaba göstermiş biri için, daha da zor. Bir zamanlar kullanma sıklığı yüksek olan sözcüklerle ifade edecek olursam: bilgiye ve dünyaya, Hacı Bayram Veli ile aynı paradigma çerçevesinden bakmıyoruz. Ancak Hacı Bayram Veli'yi, giderek daha çok önemsemeye başlıyorum ve onunla aramda, bütün bu farklara rağmen, daha açıklanabilir bir anlama (isterseniz anlaşma da diyebiliriz) zemini oluşturabileceğimi düşünüyorum. Daha doğrusu bunun için çaba gösteriyorum.

Neden böyle yapıyorum? Hacı Bayram Veli Ankara için önemli bir isim, bir değer (gördüğünüz gibi "bir simge", bir "marka değeri" vb demiyorum) olduğu için böyle yapıyor değilim. Önemli bir insan olduğunu, okudukça daha çok anlıyorum elbette. Ancak bundan da öte, Hacı Bayram'ın, dünyası ile kendi dünyam arasında, daha da genelleştirerek söyleyecek olursam, içinde yaşadığım kent olan Ankara'nın toplumu/ Ankara insanlarıyla, Ankara'da, benzer görüşleri-davranışları paylaştığım küçük topluluğun arasında (farklılıkları ve farklılıklar içeren birçok kentsel alt kültürün varlığını çok önemsiyorum) "bir bağ, hatta mümkünse bir iletişim olabilir mi?" sorusu, beni yakından ilgilendirdiği için böyle yapıyorum.

Hacı Bayram Veli 13. Yüzyıl sonu ve daha çok 14. Yüzyıl'da yaşamış bir Anadolu bilgesi. Bence tam bir entelektüel. Ankaralı. Hemşeriyiz. Bu kentte yaşayan, bu kentte (daha başka birçok kentte) yaşayan insanları, düşünceleriyle etkilemeyi başarmış. Onların, "Bayrami" düşünceleri paylaştıkça, kendilerini daha gelişmiş, ya da

daha olgunlaşmış hissetmelerini sağlamış bir düşünür. Düşünceleri hala, içinde yaşadığım kentin ve bu ülkenin insanlarını etkilemeye devam ediyor. Ne zaman gitseniz, türbesinin önü kalabalıktır ve bu camide namaz kılmaya, cenaze namazlarının bu camide kılınmasına, Ankaralılar özel bir önem verirler. Bu, Hacı Bayram Veli düşüncesinin benimsenmesi ile ilgili, doğrudan bir gösterge olmayabilir. Ancak yine de bu düşüncenin yayılan halkaları, onun düşüncelerindeki anlamın serpintileri, hadi isterseniz "arora"sı diyelim, hala Ankaralıları oraya çağırarak güçte ve bu güç, yüzyıllardır tükenmeden devam ediyor.

Sadece bunu gözlemlemiş olmak bile, beni Hacı Bayram Veli'yi anlama çabasına çağırıyor. Çağırıyor, çünkü ben bu kentte, ayrı/ bana yakın olmayan alt kültürlerden ve farklı yaşama, inanma ve yapma biçimlerinden ayrı, hatta onlardan büsbütün yalıtılmış, onlara yabancı bir biçimde yaşamak istemiyorum. Böyle olmayı aslında, her gittiğim kentte istiyorum. New York'u bile anlayabilmek için, "New Yorklular o kente nasıl bakıyorlar?" sorusunun yanıtını kavramaya çalışıyorum. Ancak bunu en iyi yapabileceğim yer, kuşkusuz, içinde yaşadığım kent. Çünkü "başka insanlarla ve alt kültürlerle benim aramdaki bağları nasıl anlayabilirim ve bunları anlamamın zenginliği ile kendimi nasıl gönendiririm?" sorusu üzerinde düşünmek, yanıtlar bulmak ve buna göre davranabilmek için şansım, en çok, yaşadığım kentte olabilir.

Eğer bunu yapmayı başaramazsam, kentin kamusal alanlarında beraber olduğum, otobüsünde-dolmuşunda birbirimize değecek kadar yakınlaştığımız, kentin pek de sık uğradığımız semtlerindeki bir kahvede/ dükkanda mürhaleştirdiğimiz insanlarla, gerçekten

bir etkileşimi nasıl kurabilirim? Benden farklı olanları anlayabilmek için, ne onlar gibi olmam gerekiyor, ne de onların benim gibi olması. Sadece farklılarımızla birlikte birbirimizi görmemiz, öylece/ olduğumuz gibi birbirimizi kabul etmemiz ve ondan sonra da, aramızda dostane ilişkiler geliştirebileceğimiz kanalları yaratmak için çaba harcamamız yeterli.

Çoğu zaman, bunu yapabilmem için önündeki en güçlü engelin (en azından kendi hesabıma söyleyebilirim), karşımızda bulunan hakkındaki önyargılar olduğunu biliyorum. Bu önyargı duvarını yıkmaya cesaret edebildiğimde, çoğu kez, iyi karşılandığımı, hatta kabul gördüğümü de biliyorum. Bunun sadece "sınıfsal hegemonyadan" olmadığını, ya da "cumhuriyet elitlerinin" topluluğunda yarattığı yalınlıktan vb gelemediğini de biliyorum. Çünkü gönülden gelmiş bir selamı, karşınızdaki insanla konuşurken gelişen samimiyetin gerçekliğini, hissetmemenize imkan yok.

Sadece insan olmanın o eşitleyici ve mütevazı yerinden doğru konuşarak anlaşmak, anlaşıkça öğrenmek ve zenginleşmek, minik keşiflerin tatlı yolculuğu vb, o kadar keyif verici şeyler ki, sırf bunun için, ha bire denemeye girişmek gerekiyor.

İşte bu nedenle, Hacı Bayram Veli hakkında, becerebildiğim kadar iyi donanmak, kendimi güçlendirmek istiyorum. Bu kentin bilgesini anlayabilmek ve onunla, kendilerince bir dil ile daha önce anlaşmış Ankaralılarla etkileşebilmeyi başarabilmek için...

Öğrendikçe size de yazmaya devam edeceğim.

Ankara Sokaklarından...

Fethi Yıldırım

Aslında bu yazıyı yazmak gibi bir niyetim yoktu, dün gece o enteresan rüyayı görene kadar. Zihnim kendini üstgeçitlerle dışavuruyor artık, ya yatmadan önce su içmeyi unuttum, ya da sevgili okur, ben ciddi ciddi Ankaralı oldum.

Düşünün sevgili okurlar, sadece düşünün.. Bürokratik mesihimiz, biricik "06melihgökçek" in, akıl almaz zihnini sadece biz Ankaralılar için değil, bütün bir kainat için yordugunu hayal edin.. Örneğin, Mississippi'ye gereksiz bir üstgeçit dikildiğini; yahut kar yağdığı vakit Kanadalı vatandaşlara "inanmıyorsanız yerleri yalayın" diye hitap eden bir Gökçek düşünün, gerçekten zor değil. Bahsettiğim kare zihninizde canlanmadıysa eğer, biraz daha zorlayayım; Valencia'nın "yerel maskot"unun misket oynayan bir kedi olduğunu düşünün mesela, bence gerçekten muhteşem bir yer olurdu o vakit bu yaşanmaz, köhne coğrafya.

Tabii sanat camiası da duyarsız kalamazdı bu toplumcu belediyeçiliğe, zihnimde yer eden fikirleri aynen aktarıyorum :

Bob Dylan "There is.. a house.. in Keçiören.. They called "Parıldak Gazino.." şeklinde ayar verirdi country nesline..

Woodstock festivalini Etimesgut'a taşımak işten bile değildi..

Lennon ve Yoko, %10 luk ulaşım zammını yatak eylemiyle protesto ederlerdi. (Bkz. "All you need is bandrol.")

Belki de blues, Ankara'nın "hafif meşrep" türkülerinden etkilenecek yepyeni bir vizyon kazanabilirdi.

70'lerin protest gençliği, çareyi İspanyol

kesim paçalarda ve saç uzatmakta arayacağına "gökçek bıyığı"nda arardı ki bu gerçekten çok değişik olabilirdi.

E2 gece kuşağı : "How i voted your mayor"

Pentagon'u su bassaydı şayet, o muhteşem adam, en az kendisi kadar muhteşem olan fikirlerinden birini daha bizimle paylaşırdı twitter'dan : "Üst katta oturan komşularınıza çıkın bu gece, su baskını engellenene kadar misafirleri olun."

Şaka bir yana, şayet ODTÜ'den yol geçirirse, hele bir de Eymir Gölü'ne el atarsa, işte o zaman boş durmayacak Melih Gökçek. Ama yine de şanslıyız, zira bütün gelişmeleri Twitter'dan anı anına takip edebileceğiz. Şahsen ben, Eymir Gölü'nün işgalinin ve ODTÜ'den geçen yolun şerefine şöyle bir tweet bekliyorum kendisinden :

06melihgökçek : "@fethiyildirim, aynı yoldan geçeceğiz biz, aynı sudan içeceğiz biz.."

İ.Melih Gökçek – Gökçek Wederson : Baba oğul kutsal ruh.

"O aslında İ. "Mesih" Gökçek, ama siz farkında değilsiniz hala." (Tespit için Sezgi Kaya'ya şükranlarımı sunarım, çok doğru laf etmiş.)

Hazır ODTÜ demişken, yalnızca içinden yol geçirmek yetmez, bu paklamaz ODTÜ'yü. Mesela "Devrim" stadının adı "inkılap" olarak değiştirilebilir. Bunun yanı sıra, belediye başkanımızın evini kible kabul edip, fakültelerin, sosyal tesislerin yönünü başkanımızın evine doğru çevirtirebilsek, işte o zaman, işte o zaman..

Buna ek olarak, ODTÜ'nün sürece tam anlamıyla adapte olabilmesi için acilen bir

tesisin/binanın inşasına başlanması, ve bahsi geçen yapı çalışmasının bitimine 3-4 gün kala binaya ilişkin tüm faaliyetlerin bir anda durması gerekiyor, zira bu işin olmazsa olmazlarından.

Trafiğin en işlek olduğu yerlerden birine (örneğin PTT-Doyurucu kavşağı) ve yolun tam ortasına, iki şeridi ayıracak şekilde bir cafe, yahut bir restaurant, sonuç olarak gıda sektörüne katkıda bulunmasını ümit edeceğimiz bir işyeri açmamız da gerekecek..

Her şeye rağmen, Gökçek'in başbakan değil de belediye başkanı oluşu beni fazlasıyla yaralıyor. Sanki 90'a atılacak bir gole ramak kalmışken, forvet oyuncusunun defans hattındaki futbolculardan birinin faulüne maruz kalması sonucunda o muhteşem

golden vazgeçip, sıradan basit bir penaltı golüne razı olması gibi. Sanki, muhteşem bir festivale "esas grup" olma niyetiyle giderken ön grup olmaya razı olmak gibi. Sanki, "Rocky 4" değil de, "Rocky 1" gibi. Conan O'brien'i izleme niyetiyle e2'yi açıp, Jay Leno'yla karşılaşmak, sanki çılgınlar gibi ağlayacakken gözlerden dökülen bir damla yaşı silip, hemen akabinde yutkunup ağlayamamak gibi.

Stockholm sendromu : " Aslında Gökçek iyi adam, en azından çalışıyor, bir şeyler yapıyor.."

Mungo Jerry- "in the summertime" eşliğinde, en güzel günler, en güzel aralıklar sizinle olsun; dilinizde dönen şarkılar takvimin işaret ettiği mevsimle her daim ters düşsün, sağlıklıcakla.

Çiğdemim Derneği Çağa Uygun Dayanışma, Çağa Uygun Komşuluk...

Fatih Fethi Aksoy

Komşuluk ilişkilerini unutulduğu, yıllarca yaşadığı sitede/apartmanda komşularını tanımadığı ve ilişki kurulmadığı bir yaşam biçimi kanıksanmak üzereyken, Çiğdem Mahallesi'nde farklı bir örnek yaşıyoruz. Çeşitli konularda yardımlaşmanın, dayanışmanın, bilgilendirme ve bilinçlendirmenin yaşandığı Çiğdem Mahallesi'ndeki, Çiğdemim Derneği'nin Yönetim Kurulu üyesi Fatih Fethi Aksoy'dan, çalışmaları konusunda bilgi almak istedik.

Merhaba Fatih Bey, komşuluk ilişkilerinin yoğun bir şekilde, çağa uygun olarak yaşandığı bir yerde yaşıyorsunuz? Ne kadar zamandır Çiğdem'de oturuyorsunuz? Böyle bir dayanışma nasıl ortaya çıktı? Gerçekten de iyi komşuluk bitmedi değil mi?

Mahalleye 1990 yılında taşındım. Henüz yollarda asfalt yoktu, otobüs ve dolmuş da yoktu. Evlere 100.Yıl'dan, ya da Fen Lisesinden yürüyerek geliyorduk.

Komşuluk ilişkilerinin bitmemesini, eski mahallelerde yaşanan komşuluk ilişkilerinin devam etmesini istediğimiz için yola çıktık. Bizler iyi komşuluğun bitmediğini göstermek için çalışıyoruz.

Derneği kurarken amacımız, mahalle sorunlarının çözümünde muhtarımıza yardımcı olmaktı. Başlangıçta bu amaçla çalışmalar yürüttük ve oldukça da başarılı olduk. Sorunları birer birer çözdük. Daha sonra amacımızı, mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini artırmak, daha yaşanabilir bir Çiğdem Mahallesi oluşturmak ve giderek unutulmaya yüz tutan komşuluk ilişkilerini yeniden canlandırmak olarak yeniledik. Kurucu başkanımız gazeteci Vecdi Seviğ'di

Çiğdem nasıl bir yer ve ne zaman kuruldu? İnsanlar neden burada oturmak istiyorlar?

Çiğdem Mahallesi, Karakusunlar köyü, Şirindere Vadisi ve Fen Lisesi yanında Çiğdem adı verilen üç bölümden oluşuyordu. Daha sonra, köy ile Çiğdem arasındaki arazide, kooperatifler sayesinde çok katlı yapılaşmalar başladı. Ama bu birbirine bitişik ve yeşil alanı az bir yapılaşma değildi. Yeşil alanları diğer mahallelerden daha fazlaydı. Nispeten düzenli bir yapılaşma var. Çiğdem ve Karakusunlar'daki gecekondular, imar geçtikten sonra 4-5 katlı binalara dönüştü. Mahallenin Karakusunlar olan resmi adı Çiğdem olarak değişti. Şu anda Şirindere Vadisi'nde 300 civarında gecekondular var ve burada bir kentsel dönüşüm projesi uygulamaya başlamak üzere.

Çiğdem Mahallesi sessiz, sakin, birbirini boğmayan yapılaşmasıyla ferah, şehir merkezine oldukça yakın, okullar ve üniversiteler bölgesi olması nedeniyle de, tercih edilen bir yerleşim bölgesi.

Komşuluk duyguları ve dayanışması bugün neden azaldı? Neden insanlar birbirinden uzaklaşıyorlar. Sizler dernek olarak neler yapıyorsunuz?

Bizler komşuluk ilişkilerinin ve dayanışmanın azalmasının nedeni olarak, insanların ev dediğimiz hücrelerine kapanmalarını görüyoruz. Evden işe gidip geliyoruz ve evlerden dışarı çıkmıyoruz. Televizyon bağımlılığı, bunun en önemli nedenlerinden birisi. Tabii ki ülkenin refah düzeyi, işsizlik, terör vs. de etkili. İnsanlar evlerden dışarı çıkmaya korkuyorlar, ancak alışveriş merkezlerine gidiyorlar, doğal olarak da insanlar birbirlerinden uzaklaşıyor.

Ankara'da pek çok semt ve mahalle var ama çok az sayıda semt örgütü, ya da mahalle derneği var. Belki "mahalle"nin kaybolmakta olan bir kavram olduğunu düşünüyorsunuzdur. Ya da artık, ne eskisi gibi bir komşuluk, ne de eskisi gibi bir mahallelilik kalmadığını, gündelik dilimizde hala bir birim olarak "mahalle" ve "komşu" adları geçiyorsa da, bunların içeriğinin tamamen değiştiğini ya da boşaldığını düşünüyor da olabilirsiniz. Modern kentin ve modern kent yaşamının bu kavramları aştığını ya da aşındırdığını, bugün kentsel olarak ihtiyacımız olan şeylerin ve kavramların, tamamen başka bir yerden doğru kurulduğunu, bu müzelik kavramları canlı tutmanın da diriltmeye çalışmanın da, "boş işler" / karşılığı olmayan çabalar olduğu da söyleyebilirsiniz.

Bu sözlerin hepsinde de birer haklılık payı vardır belki. Ancak yine de, kent yaşamı olanca karmaşasının içinden, yukarıda sıralanan türdeki arayışları da üretiyor ve bunlar da, kentin bazı gerçekliklerine karşılık olarak varlık buluyorlar. Bu tür örgütleri var eden temeldeki arayışın, gerçek bir arayış olmadığını düşünememek imkansız. Çünkü bu örgütler, az sayıda da olsalar ve başarılı olma beklentisinin oldukça az olabileceğini düşünseniz bile, gerçek olarak varlar.

Bu duruma iki türlü de bakabiliriz: Bu semt örgütlerini, ya geleceğin habercisi olarak ve geleceğin kent toplumunda, bireylerin iyice dağılmaya karşı direnen ve tamamen kendi buluşlarıyla varlıklarını yaratan ve sürdüren öncü örgütleri olarak da görebiliriz, ya da, geçmişte boş yere canlandırmaya çalışılan "soyu tükenmekte olan" örgütler de olarak da...

Böyle bir yazıya ihtiyacımız olduğu düşüncesi, Çiğdemim Derneği'nin, ODTÜ Mimarlık Fakültesi Endüstriyel Tasarım Bölümü ile birlikte yaptığı ve işlevlerinin nasıl genişletilebileceği, giderek "modernleşen" kent yaşamına entegre edilebileceği düşüncesiyle üretilen projelerin sergilendiği bir beraberlik sırasındaki konuşmalarda ortaya çıktı. Yazı bütünüyle (sorular da dahil olmak üzere), Fatih Fethi Aksoy tarafından yazıldı. / Solfasol

Çiğdemim Derneği olarak, her fırsatta insanları bir araya getirecek etkinlikler düzenlemeye çalışıyoruz. Hep birlikte kültürel etkinliklere gidiyoruz. Tiyatro-opera-bale-konser gibi etkinliklere komşularımızla birlikte topluca gidiyoruz, birlikte gezilere gidiyoruz. Bilgilendirici ve bilinçlendirici toplantılar yapıyoruz.

Komşuluk ilişkilerini geliştirmek ve komşularımızla birlikte vakit geçirmek, tanışmak, kaynaşmak amacıyla her yıl "Komşuluk Günü Panayırı" düzenliyoruz. Bu panayırda, birlikte eğleniyor ve komşularımızın tanışmalarına vesile oluyoruz.

Bir de kütüphaneniz var, oldukça zengin bir kütüphaneniz mevcut. Kütüphanenizi nasıl oluşturduunuz? Kaç kitabınız var? Kimler kütüphanenizden faydalanabilir?

Bu güne kadar yaptığımız çalışmaların en başarılısı sayılabilir. Çiğdemim Semt Kütüphanesi 300 kitap ve çek-yat'tan bozma bir kitaplıkla başlayan ve şu anda 18 000 kitabı aşan bir kütüphane.

Resmi kurumlar haricinde "bu büyüklükte ve tamamen başışlarla oluşturulmuş" tek kütüphanedir diyebiliriz. Kitap okumayı sevdirmek, pahalı olduğu için kitap alamayıp, okuyamayan Çiğdemlilere yardımcı olmak amacıyla yola çıktık. Kütüphanemizden ücretsiz olarak dileyen herkes faydalanabilir. Kütüphanemizden geçen yıl 2000 civarında kitap alınmış. Ankara dışından bile kitap istekleri oluyor.

Bu arada burs verdiğiniz öğrencileriniz var. Kimlere burs veriyorsunuz? Nasıl seçiyorsunuz? Bu bursu hangi para ile ödüyorsunuz?

Üniversite öğrencilerine eğitim desteği veriyoruz. Geçen yıl 12 öğrenciye ayda 150 TL olarak verdiğimiz destek bu yıl 15 öğrenciye çıktı. Bursu almak için, Çiğdem Mahallesi'nde oturuyor olmak tercih ediliyor. Eylül ayında başvuruları alıyoruz ve eylül ayına kadar da, eğitim desteği havuzunda toplanan para miktarına göre destek verilecek öğrenci sayısını belirliyoruz. Komşularımızın aylık ya da bir defada yaptıkları başışlarla bu desteği veriyoruz.

Bütün bu çalışmalarınızı bir ağ üzerinden, yani cigdemin@googlegroups.com'dan yürütüyorsunuz. Bu sistem nasıl işliyor? Grupta kaç kişinin e-mail adresi var?

2000 in üzerinde mail adresinin kayıtlı olduğu mail grubumuz var ve iletişimimizin en önemli kısmını bu oluşturuyor. Bu grupta mahalle sorunları hakkında tartışmalar oluyor, mahalleden haberler ve duyurular yayınlıyor. Kiralık-satılık ilanları, çocuk bakıcısı arayanlar, çocuğuna özel ders aldirmek isteyenler, kültürel etkinliklerin duyurulması, acil kan ihtiyacı olan hastalara destek, bu grup aracılığıyla oluyor.

Bir koronuz, İngilizce ve İspanyolca kursunuz var. Bütün bunlar gönüllülük üzerinden mi yürüyor?

Her fırsatta Çiğdemlileri bir araya getirecek etkinlikler yapıyoruz. Bunları yaparken de, Çiğdemlileri bilgilendirmek, bilinçlendirmek temel amacımız. İngilizce konuşma topluluğu, İspanyolca ve Fransızca çalışması, ud ve gitar çalışmaları, halk oyunları çalışmaları, bunlardan bazıları. Türk sanat müziği koro çalışmalarımız, uzun yıllardır devam ediyor. Aziz Çağatay yönetiminde korumuz, her yıl oldukça başarılı konserlere de imza atıyor.

Ayrıca dönem dönem kısa süreli ve başkente yakın bölgelere geziler düzenliyorsunuz? Bunlara katılım nasıldır?

Çiğdemli komşularımızın yoğun isteği doğrultusunda bu tür geziler düzenliyoruz. Katılım muhteşem. Duyuru yaptıktan sonra 24 saat içerisinde yerimiz kalmıyor. İkinci, üçüncü araç için yönetime baskı yapıldığı oluyor. Bu gezilerde hem yolculuk sırasında komşularımız birbirleriyle kaynaşıyor hem de derneğimizi daha yakından tanıtmak imkanımız oluyor. Gittiğimiz bölgelerde, yerel rehberler kullanıyoruz.

Tabii ki muhtarlıkla ve yerel yönetimle birlikte çalışıyorsunuz, sanırım başkentimizde böyle bir örnek yok, böyle bir örgütlenmenin en büyük avantajları nelerdir? Bunu başkentimizin öbür bölgelerinde de önerir misiniz?

Şu anda muhtarımızla birlikte mahalle sorunlarının çözümü yönünde birlikte çalışıyoruz. Belediyelerle de ilişkilerimiz oluyor. Kavaklıderem Derneği ile aynı dönemlerde kurulduk. Biz 5-6 ay daha önce kurulduk. Yıllardır da, başka örnek yoktu. Şimdi başka semt Dernekleri de kurulmaya başladı, Emek, Bahçelievler ve Çukurambar (ÇAKDER) bunlardan bazıları. Biz bu tür semt derneklerinin artması için destek oluyoruz. Dernek kurmak isteyenlere her türlü lojistik desteği veriyoruz. Ayrıca Kavaklıderem Derneği, ÇAKDER, Bahçelievler, Esatlılar, Çankaya Mahallesi dernekleri ile birlikte bir Çankaya Semt Dernekleri Birlikliği oluşturmak için çalışmalara başladık. Böylece sesimizi daha fazla duyurmak istiyoruz.

Başka hangi çalışmalarınız var? Bir siteniz var ve o sitede mahallede bulunan kurumların adresleri, yakın plan haritası ve başka birçok önemli bilgi bulunmakta. Gelecekte neler yapmak istiyorsunuz?

www.cigdemin.org.tr internet sitemiz var. Bu siteyi de geliştirmeye çalışıyoruz. Bir komşumuz mahalle yerleşim planı hazırladı. Bunu da internet sitemize ekledik. Çevre konusunda da önemli çalışmalar yürütüyoruz. Daha Ankara'da hiçbir yerde ve kurumda, atık piller toplanmaz iken biz Derneğimizde atık pilleri toplayıp İstanbul'a gönderiyorduk. Uzun zaman, yeniden değerlendirilebilecek katı atıkları Derneğimizde topladık. Daha sonra belediye bunu yapmaya başlayınca biz bıraktık. Şimdi atık pilleri, atık bitkisel yağları ve her türlü elektronik atığı, Derneğimizde topluyoruz. Plastik poşet kullanımını azaltmak için bez poşetler yaptık ve bilgilendirici broşür hazırladık. Zaman zaman çeşitli bölgelere ağaç dikiyoruz ve mahallemizdeki ağaçların bakımını yaptırıyoruz. Tüm etkinliklerimizin başarı performanslarını rakamsal olarak izliyoruz. Yönetim olarak gelecek için rüyalarımız var, hayallerimiz var, konu üzerinde araştırmalar yapıyoruz, çalışıyoruz, Çiğdemlilerle paylaşmak için olgunlaşmasını bekliyoruz.

Son olarak neler söyleyebilirsiniz? Eklemek istediğiniz şeyler var mı?

Çiğdem dışında kurslara ve etkinliklere katılan çok sayıda konduğumuz bulunduğunu, hatta yabancı uyruklu öğrencilerin de, amaca çok uygun olmayan baraka ortamında bile mutlu olduklarını gözliyoruz. Belediyelere "semt derneklerini destekleyin, onların seslerini dikkate alın" demek istiyorum.

Başkent Öncesi Ankara Tarihi - 1

Özlem Mengilibörü

TARİH ÖNCESİ	HATTI VE HITİT	FRIG VE LİDYA	PERS VE HELEN	GALAT	ROMA	BİZANS
 Ankara maymunu	 Hatti Vazosu Kültepe Haymana	 Frig dönemi kanatlı aslan kabartması, AOC mevki	 Kral Yolu	 Ankara Kalesi	 MÖ 25-20 Augustus Tapınağı	 Bizans dönemi lahit kapağı
 Amonoid fosili	 Bitik Vazosu, Kazan	 Frig dönemi Kybele kabartması	 Kral Yolu	 MÖ ~200 Gallienus dönemi Ancyra sikkesi	 212-217 Büyük Roma Hamamı	 Bizans döneminde Ancyra
200 milyon yıl önce buralar denizdi.	MÖ 2500-1650: Anadolu o zamanlar Hatti Ülkesi olarak bilinirdi. Alacahöyük, Boğazköy, Alişar en önemli Hatti Beylikleridir.	MÖ 725-675: Midas dönemi Friglerin en parlak dönemidir. Ankara bu dönemde kurulmuştur. Küçük ama stratejik öneme sahip bir yerleşim olduğu sanılmaktadır.	Ankara Perslerin satraplık (vilayet) sistemine dahil oldu. Persler yerel idareyi Frig beylerine bıraktı. Efes'ten başlayıp Anadolu üzerinden Mezopotamya'ya ulaşan Kral Yolu Ankara'dan geçirdi.	MÖ 278: Boğazlar üzerinden Anadolu'ya gelen Galatlar (Keltler) Frigya ve Kapadokya çevresine yerleşti. Bölgeye Galatia denmeye başlandı.	MÖ 25: Roma İmparatoru Augustus Galatia'yı Roma'ya bağladı. Ankara Galatia vilayetinin başkenti oldu.	408-450 arasında hüküm süren II. Theodosius yazın Ankara'ya gelir, Bizans'ı buradan yönetirdi.
10 milyon yıl önce buralar ormandı, Ankara Maymunları, filler, gergedanlar, dev kara kaplumbağaları yaşardı.	MÖ 2000-1700: Hatti Beylikleri zamanında Ankara çevresinde ufak yerleşimler vardı.	MÖ 547: Lidya Krallığı Persler tarafından ortadan kaldırıldı.	MÖ 333: Büyük İskender Persleri yenilgiye uğrattı, Ankara'yı askeri üs olarak kullandı.	MÖ 278-189 arasında Ankara Galatların Tektosaglar kolunun başkenti oldu. Rivayete göre kale bu dönemde inşa edildi.	MÖ 25-20: Augustus Tapınağı, Galatlar tarafından Augustus adına inşa edildi, vasiyeti yazıt olarak duvarına yerleştirildi.	400'lerden itibaren Hristiyan kültürü kente tam anlamıyla hakim oldu. Augustus Tapınağı kiliseye çevrildi.
MÖ 5500-3000: İlk yerleşimler başladı.	MÖ 1650: Hint-Avrupa kökenli göçmen kavimlerin Hatti kültürüyle kaynaşmasından doğan Hitit Devleti kuruldu. Başkenti Hattuşa'ydı (Boğazköy-Çorum).	MÖ 547: Lidya Krallığı Persler tarafından ortadan kaldırıldı.	MÖ 323-237: İskender'in ölümünün ardından Ankara sürekli el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.	MÖ 85: Ankara Roma İmparatorluğu'nun hakimiyetine girdi ancak Romalılar yerel idareyi Galatlara bıraktı.	MS 100'lü yıllarda Ankara, Metropolis (anakent) ünvanını aldı. Bir çok yeni bina yapıldı.	Salgın, kıtlık ve saldırılar sonrası kent küçüldü, büyük yapıların hemen hepsi yıkıldı. Nüfus 25.000'e kadar düştü.
	Hititlerin Ankara bölgesini askeri garnizon olarak kullandığı sanılmaktadır.		MÖ 278: Boğazlar üzerinden Anadolu'ya gelen Galatlar (Keltler) Frigya ve Kapadokya çevresine yerleşti. Bölgeye Galatia denmeye başlandı.	MÖ 278-189 arasında Ankara Galatların Tektosaglar kolunun başkenti oldu. Rivayete göre kale bu dönemde inşa edildi.	188-217 yılları arasında hüküm süren Roma İmparatoru Caracalla zamanında imar faaliyetleri devam etti, Büyük Roma Hamamı yapıldı, kale duvarları onarıldı.	
	MÖ 1190: Hitit Devleti Boğazlar üzerinden gelen deniz kavimleri tarafından yıkıldı. Geç Hitit Beylikleri olarak sürdü.		MÖ 333: Büyük İskender Persleri yenilgiye uğrattı, Ankara'yı askeri üs olarak kullandı.	MÖ 85: Ankara Roma İmparatorluğu'nun hakimiyetine girdi ancak Romalılar yerel idareyi Galatlara bıraktı.	260'larda Roma İmparatorluğu Ankara üzerindeki gücünü yitirmeye başladı. Önce Goth akınları, ardından Arap akınları ile kent tahrip oldu.	
	MÖ 1100'ler: Frigler Boğazlar üzerinden Anadolu'ya geldi.		MÖ 323-237: İskender'in ölümünün ardından Ankara sürekli el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.	MÖ 278: Boğazlar üzerinden Anadolu'ya gelen Galatlar (Keltler) Frigya ve Kapadokya çevresine yerleşti. Bölgeye Galatia denmeye başlandı.	270-275 ve 282-283 yıllarında kıtlık yaşandı.	
	MÖ 725-675: Midas dönemi Friglerin en parlak dönemidir. Ankara bu dönemde kurulmuştur. Küçük ama stratejik öneme sahip bir yerleşim olduğu sanılmaktadır.		MÖ 333: Büyük İskender Persleri yenilgiye uğrattı, Ankara'yı askeri üs olarak kullandı.	MÖ 278-189 arasında Ankara Galatların Tektosaglar kolunun başkenti oldu. Rivayete göre kale bu dönemde inşa edildi.	303: Hristiyan karşıtı zulümlere girişen Romalılar, piskopos Clemens'i öldürdü, St. Clemens Kilisesi'ne gömüldü.	
	Kafkaslardan gelen Kimmerler Frig Krallığı'nın yıkılmasına neden oldu. Kimmerler çekilince Ankara bölgesi Lidya Krallığı'na geçti. Frig kültürü bu dönemde de devam etti.		MÖ 323-237: İskender'in ölümünün ardından Ankara sürekli el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.	MÖ 85: Ankara Roma İmparatorluğu'nun hakimiyetine girdi ancak Romalılar yerel idareyi Galatlara bıraktı.	305'ten itibaren Hristiyanlık yayılmaya başladı. Ankara Kudüs'e Hacca giden Hristiyanların konaklama noktasıydı.	
	MÖ 547: Lidya Krallığı Persler tarafından ortadan kaldırıldı.		MÖ 323-237: İskender'in ölümünün ardından Ankara sürekli el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.	MÖ 85: Ankara Roma İmparatorluğu'nun hakimiyetine girdi ancak Romalılar yerel idareyi Galatlara bıraktı.	362: Perslerle savaşmak için doğuya giden imparator Julianus Ankara'ya uğradı. Onuruna Julianus (Jülyen) Sütunu dikildi.	
	Ankara Perslerin satraplık (vilayet) sistemine dahil oldu. Persler yerel idareyi Frig beylerine bıraktı. Efes'ten başlayıp Anadolu üzerinden Mezopotamya'ya ulaşan Kral Yolu Ankara'dan geçirdi.		MÖ 323-237: İskender'in ölümünün ardından Ankara sürekli el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.	MÖ 85: Ankara Roma İmparatorluğu'nun hakimiyetine girdi ancak Romalılar yerel idareyi Galatlara bıraktı.	395: Roma İmparatorluğu ikiye bölündü. Ankara, Doğu Roma (Bizans) sınırları içinde kaldı. Konstantinapolis'le Antakya arasındaki yolun önemli konaklama noktalarındandı.	
	MÖ 333: Büyük İskender Persleri yenilgiye uğrattı, Ankara'yı askeri üs olarak kullandı.		MÖ 323-237: İskender'in ölümünün ardından Ankara sürekli el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.	MÖ 85: Ankara Roma İmparatorluğu'nun hakimiyetine girdi ancak Romalılar yerel idareyi Galatlara bıraktı.	470-490: Anadolu'da çıkan isyanlardan Ankara da etkilendi.	
	MÖ 323-237: İskender'in ölümünün ardından Ankara sürekli el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.		MÖ 323-237: İskender'in ölümünün ardından Ankara sürekli el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.	MÖ 85: Ankara Roma İmparatorluğu'nun hakimiyetine girdi ancak Romalılar yerel idareyi Galatlara bıraktı.	476: Doğu Roma İmparatorluğu yıkıldı, sadece Bizans kaldı. Ankara Bizans'ın sınır kenti haline geldi.	
	MÖ 278: Boğazlar üzerinden Anadolu'ya gelen Galatlar (Keltler) Frigya ve Kapadokya çevresine yerleşti. Bölgeye Galatia denmeye başlandı.		MÖ 323-237: İskender'in ölümünün ardından Ankara sürekli el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.	MÖ 85: Ankara Roma İmparatorluğu'nun hakimiyetine girdi ancak Romalılar yerel idareyi Galatlara bıraktı.	542: Veba salgınında nüfus önemli oranda azaldı.	
	MÖ 278-189 arasında Ankara Galatların Tektosaglar kolunun başkenti oldu. Rivayete göre kale bu dönemde inşa edildi.		MÖ 323-237: İskender'in ölümünün ardından Ankara sürekli el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.	MÖ 85: Ankara Roma İmparatorluğu'nun hakimiyetine girdi ancak Romalılar yerel idareyi Galatlara bıraktı.	615-859 arasındaki dönemde Sasaniler, Emeviler, Avarlar ve Abbasiler arasında el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.	
	MÖ 85: Ankara Roma İmparatorluğu'nun hakimiyetine girdi ancak Romalılar yerel idareyi Galatlara bıraktı.		MÖ 323-237: İskender'in ölümünün ardından Ankara sürekli el değiştirdiği karışık bir dönem geçirdi.	MÖ 85: Ankara Roma İmparatorluğu'nun hakimiyetine girdi ancak Romalılar yerel idareyi Galatlara bıraktı.	1032'de veba salgını ve kıtlık, 1037'de deprem yeniden nüfus kayıplarına yol açtı.	

Ankara'nın tarihi çok daha eskilere dayanır ve parlak dönemleri de olmuştur. Bu çalışma o zamanları iki bölüm halinde anlatıyor. İlk bölüm bu sayıda Bizans Dönemi'nin sonuna kadar, ikinci bölüm Ocak sayısında.

Ankara çevresinde ilk yerleşimler (Kalkolitik ve Tunç Çağı): Ahlatlıbel, Koçumbeli, Kültepe (İkizce), Çayyolu Beytepe 1, Etiyokuşu, Karahöyük, Yumurtatepe, Karaoğlan, Polatlı

Ankara çevresinde Hatti ve Hitit yerleşimleri: Kültepe, Bitik, Karaoğlan, Ahlatlıbel, Balıkhisar, Koçumbeli, Taşpınar, Ballıkuyumcu

MÖ ~700 Ancyra adıyla, rivayete göre Frig kralı Midas tarafından kuruldu. Frig dili ve kültürü hakimdi. Şimdiki Augustus Tapınağı'nın yerinde Kybele Sunağı vardı, daha sonra yerini Kybele Tapınağı'na bıraktı. Lidya döneminde batısındaki Lidya kent devletleri ve doğusundaki Persler arasında hem ticari hem de askeri önem taşırdı.

Ankara Perslerin ordu, ticaret ve posta hattı olan Kral Yolu'nda önemli bir ticaret ve konaklama merkeziydi. Bu dönemde gelişmeye başladı. Büyük İskender Kral Yolu'nu Tuz Gölü tarafına kaydırınca Ankara eski önemini kaybetti.

Ankara bölgesinde Galat dili ve kültürü hakim oldu. Galatlar Hint-Avrupalı savaşçı bir Kelt kavmidir. Horoz, deve, köpek döğüşlerini Anadolu'ya Galatlar getirmiştir. Bu dönemde Kybele Tapınağı'nın yerini, Ay tanrısı Men Tapınağı'na bıraktığı sanılmaktadır.

Roma dönemi Ankara'nın en parlak dönemidir. 8 yolun kesişme noktasıdır.

Metropolis ünvanını aldığı kent kale çevresindeki 12 semtten oluşmaktadır. Nüfusunun yaklaşık 100.000 olduğu sanılmaktadır. Açık kent (etrafı surla kuşatılmamış kent) niteliğindedir. Su bendi, Tiyatro, Büyük Roma Hamamı, Sütunlu Cadde, Kent Meclisi, Agora (pazar yeri), Hipodrom, Palatium (saray) bu dönemde inşa edildi.

Goth ve Arap akınları, kıtlıklarla sarsılan kent küçülmeye başladı. Çevresine dış sur inşa edildi, kent surlar içine çekildi.

Hristiyanlığın yayılmasıyla Ankara Hristiyan ve Pagan kültürlerin bir arada yaşadığı bir kent haline geldi.

408-450 arasında hüküm süren II. Theodosius yazın Ankara'ya gelir, Bizans'ı buradan yönetirdi.

400'lerden itibaren Hristiyan kültürü kente tam anlamıyla hakim oldu. Augustus Tapınağı kiliseye çevrildi.

Salgın, kıtlık ve saldırılar sonrası kent küçüldü, büyük yapıların hemen hepsi yıkıldı. Nüfus 25.000'e kadar düştü.

Not: Tarihler yaklaşıktır, özellikle eski dönemlere ait rivayet muhtelifdir.

Beypazarı'nda Akbaba Macerası

Tuba Kılıç

Ankara özellikle yırtıcı kuşlar açısından çok zengin. Beypazarı, akbaba gibi yırtıcıları görmek hatta fotoğraflarını çekmek için en cazip yer.

Son yıllarda tarihi ve kültürel zenginlikleriyle dikkat çeken Beypazarı, aynı zamanda doğal zenginlikleriyle de ön plana çıkıyor. Bu bölge akbabaları, geyikleri ve nadir bitki çeşitleriyle de tanınmaya başladı. Özellikle son 20 yılda nesli büyük bir hızla tükenen küçük akbaba için Doğa Derneği bir koruma çalışması başlattı. Çünkü küçük akbabanın Avrupa'daki son büyük nüfusu Beypazarı'nda yaşıyor.

İnözü Vadisi'nde Küçük Akbaba Türkiye'de hatta Avrupa'da küçük akbaba denince ilk akla gelen yer Beypazarı. İlçe merkezinin yanı başındaki İnözü Vadisi, nesli dünyada ve ülkemizde tehlike altında olan küçük akbabaların son yaşam alanlarından biri. İlçenin hemen girişinden başlayan vadi, dört kilometre boyunca sarp ve yüksek kayalıklar oluşturuyor. Bu kayalıklarda yuva kuran küçük akbabalar, gün içinde ilçenin çöplüğü ile vadi arasında mekik dokuyor. Vadide, aynı zamanda yöresel mimarinin hala yaşatıldığı bağ evleri ve turistik tesisler bulunuyor. Bu tesislerde açık havada oturan ziyaretçiler, kuş seslerini dinlemenin yanı sıra gökyüzünde süzülen veya kayalıklarda güneşlenen akbabaları seyretme keyfini yaşıyor.

İnözü Vadisi'nin bir başka özelliği de birçok kuş türünü bir arada barındırması. Genelde insan yerleşimlerinden ve birbirinden uzakta yuvalayan küçük akbaba, kuzgun, kızıl şahin, gökdoğan, kara leylek ve angıt gibi kuş türleri burada bir arada yaşıyor. Ülkemizdeki beş ağaçkakan türünün (yeşil ağaçkakan, orman ağaçkakanı, alaca ağaçkakan, ortanca ağaçkakan ve küçük ağaçkakan),

ebabil ve ak karınlı ebabilin de içinde bulunduğu 100'den fazla kuş türünü barındıran vadi, özellikle kuş gözlemciler tarafından sıklıkla ziyaret ediliyor. Bölgede ayrıca kızıl akbaba ve sakallı akbaba da görülebiliyor. Ancak bu iki akbaba türünün ne zaman nerede olacağını tahmin etmek zor. O nedenle, tecrübeli bir uzmanla gezmek en kolay.

Akbabalar hakkında detaylı bilgi almak ve turlara katılmak için ilçe merkezindeki Doğa Evi'ne gidebilirsiniz. Doğa Derneği'nin gelirini bölgedeki doğa koruma çalışmalarına harcadığı ve Beypazarlıların çalıştığı bu ev bir tanıtım merkezi. Burada hem bölgedeki akbabalar hakkında hem de genel olarak bölgenin doğası hakkında bilgi veriliyor. Akbaba görmek için illa dürbün ve teleskop sahibi olmak gerekmiyor. Doğa Evi'nin turlarında dürbün ve teleskop desteği de veriliyor. Bazı dönemlerde akbabalar öyle yakın oluyor ki fotoğraflarını da çekmek mümkün oluyor.

Karaşar'ın Kara Akbabaları

Beypazarı'nın kuzeyinde yer alan Karaşar Bucağı, İnözü Vadisi'ni takip eden yolun sonunda karaçam ormanlarının bulunduğu özel bir bölge. Koruma altında olan bu ormanlar aynı zamanda ülkemizde kara akbabalarının yuvaladığı son alanlardan biri olma özelliğinde. Nesli dünya ölçeğinde tehlike altında olan ve üç metreye yaklaşan kanat açıklığıyla ülkemizdeki en büyük akbaba türü olan bu kuşlar, Karaşar ormanlarında çok rahat görülebiliyor. Kara akbabaların özelliği çok yaşlı kara çam ağaçlarının tepesine yuva yapmaları. Yuvalarının çapı neredeyse üç metreyi buluyor. Bu kocaman yuvayı kamufle etmek pek de kolay olmuyor, o nedenle, ormanın derinliklerinde hem yaşlı hem de gözden ırak bir çam ağacı bulmaları gerekiyor.

Ankara Keçisi ve Akbabalar

Ankara'nın meşhur tiftik keçisinin son kaldığı bölgelerden biri de Beypazarı. Keçiler bu bölgenin en önemli otoburları. Çünkü keçiler bölgenin bitki örtüsünün şekillenmesini sağlıyor. Böylece akbabaların beslenmesi için gerekli olan açık alanlar hala varlığını koruyor. Özellikle küçük akbaba için ormanların sınırı ve bozkırlar çok kıymetli. Tiftik keçilerinin ölümleri de bir o kadar önemli. Dolayısıyla küçük akbabaların ve diğer yırtıcıların yaşamı bir ölçüde Ankara'nın tiftik keçilerinin de yaşamına bağlı. İlçe merkezinde tiftikten üretilen kilimler üretiliyor, bu yolla tiftik keçiliği bir ölçüde desteklenmiş oluyor.

Akbabalar için bir başka önemli yer de Beypazarı çöplüğü. Buraya dökülen mezbahane ve tavuk çiftliği artıkları akbabalar için önemli bir besin kaynağı. Bu çöplükte kimyasal ilaç kullanılmaması ve üzerinin açık olması akbabaların burada olmasını sağlıyor. O nedenle, Belediye'nin çöplük düzenlemeleri bu türün nesli için kritik öneme sahip.

Sorunlar Yumağı Ayaş - 02

Efecan Tan-M. İhsan Doğan-Özge Altınyayla

(Ekim Sayısı'ndan devam ediyoruz.)

"Diyoruz da, Ekim Sayısı'nda ne yazmıştık, unutanlar için bir özet yapsak mı." dedi Özge.

"E, kız haklı. Ben bile unuttum neler anlatmıştık." diye pekiştirdi Efecan.

Sonra ikisi de bir dikteler gözlerini üstüne; çaresiz, oturup özetledim Ekim'de anlattıklarımızı: Kısa adı KÜLTÜRÇEV olan, Kültür, Turizm ve Çevre Gazetecileri Derneği, bizi Ayaş'a götürmüştü. Biz de Ayaş'a gitmeden önce, "Ayaş hakkında ne biliyoruz?" diye kendimize sormuştuk. Bir yer hakkında ne biliyoruz? Dediğinizde önce tarihine bakın. Biz de baktık Ayaş'ın tarihine; taa Hititlere uzanıyormuş. Adı da "Parlak Aydınlık Gece" anlamına geliyormuş. Malazgirt savaşı sonrası Anadolu'ya gelen Türk boylarından biriymiş Oğuzların Ayaş oymağı.

"Bu kadar tarih yeter." deyip, bugünkü Ayaş'a çevirmiştik gözlerimizi. Ayaş Belediye Başkanı Ali Başkaraağaç'ı almıştık karşımıza; biz sormuştuk, o anlatmıştı.

Anlatma ama ne anlatma, anlatamam size. ("Anlatamam" ne demek anlatacağım elbet.) Ayaş'ı gezerken, uzakta, yeşillikler arasında gördüğümüz çirkin yapıların önce cezaevi inşaatı olarak başlayan, cezaevi yapılmaktan vazgeçilince, Gazi Üniversitesi'ne kampüs olarak verilmek istenen, daha sonra da Mülteci Kampı yapılmaya kalkışılan binalar olduğunu anlatmıştık Ekim Sayısı'nda. "Şu Ayaş Tüneli nedir?" demştik, Ayaş Belediye Başkanı Ali Başkaraağaç'a karşımıza taa 2. Dünya Savaşı sonrası başlatılan Ankara-İstanbul Demiryolu bağlantısını kısaltma amaçlı bir proje çıkmıştı. Proje çalışmaları 1950'ye kadar sürmüş, DP iktidara gelince rafa kalkmış, karayolları yapılmaya başlamış, çok petrolümüz varmış gibi. Kara Tren de o kıvrıla, büküle giden yoldan Ankara'dan, İstanbul'a, İstanbul'dan Ankara'ya gidip gelmeye devam etmiş. 70'lerin ortalarında yeniden dirilmiş proje "Sürat Treni" adıyla. Arifiye'den, Sincan'a doğru yeni bir güzergah belirlenmiş, hatlar döşenmeye, tüneller açılmaya başlanmış. Ayaş Tüneli de bunlardan biriymiş meğer. 13 tane daha kardeşi varmış. İki milyar dolarlık bir proje imiş meğer. Sonra, yine rafa kalkmış proje. Üstelik savurganlık açısından da birinciliği kimseye kaptırmıyormuş. Neden mi, buyrun:

YAPILMAYAN İNŞAATA ÖDEME?

"Ciddi anlamda yolun yapımı bitmemiş olmasına rağmen geçen yıla kadar altı yüz küsur milyar civarında bir ödeme yapılmış yüklenici firmaya." "Yolun yapımı bitmemiş, firma inşaat yapmıyor ama para alıyor." "Evet, ne yazık ki öyle. Tünelin içinde biriken suyun boşaltımı için bir bütçe ayrılıyor ve firmaya bu bütçeden para ödeniyor. İki yıl önce tünelde bir kaza oldu ve bir kişi orada hayatını kaybetti. Buna rağmen ne ödemeler aksatılıyor, ne de projenin tasfiyesine gidiliyor." Bu kez Özge soruyor; "Tünelin tamamlanması için ne kadarlık bir inşaat gerekiyor?" "Bin sekiz yüz metre civarında bir açılmamış yer kaldı. Açılan 8 bin küsur metrelik kısmında su toplanıyor. Yüklenici firma bu toplanan suyu dışarıya çıkartmak için ödenek alıyor. İnşaat durdurulmuş olmasına rağmen ödeme sürüyor."

Özge, soruyor bir kez daha, "Proje durdurulduktan sonra ne ödemesi bu? Neye dayanarak veriliyor bu para?" "Bayındırlık Bakanlığı'nda emanet usulü işler vardır. O işlerde de yükleniciye emaneten ödeme yapılır. Yanlış hatırlamıyorsam Nurol'a da 700 milyar civarında bir emanet para veriliyor." "Nurol İnşaat, su boşaltımı için 600-700 milyar gibi bir paranın ödenmesi bence

mantıksız." "Mantıksız ama, gerçek! Ankara-İstanbul Sürat Treni inşaatına 1976'da taşeron olarak giren Nurol İnşaat, yıllar sonra asil yüklenici olmuş. Yapmadığı inşaatın su boşalttığı için para alıyor."

BAŞI-SONU BELLİ OLMAYAN PROJE(!)

"Neden durdurulmuş proje?" "Kimi Ulaştırma Bakanı proje bizim değil demiş, kimi ödenek yok diye kestirip atmış. Ulaştırma Bakanlarından biri de, "Teknolojisi hızlı trene uygun değil. Nereden başladığı, nereye gideceği hesaplanmadan milyonlarca dolar harcanmış. Ben böyle bir projeye para harcamam." demiş, son noktayı koymuş."

Evet sevgili okurlar, işte bakanın bu sözü, yaklaşık 4 milyon metreküp tünel kazısını, 450 bin Ton püskürtme betonu, 210 bin metreküp B225 tünel betonunu, 6 bin 700 Ton çelik iksayı, 6 bin 100 Ton bulon, Bin 500 Ton Hasır Çeliği toprağın altına gömmüş. Bu yalnız Ayaş Tüneli için harcanan malzeme. Bunların yanına, hatta yapımı planlanan öteki 13 tüneli, Arifiye-Sincan arasına döşenen ve döşenecek rayları, traversleri, bütün bunlar için harcanan ve dahi harcanacak emeği koyun, şöyle geri çekilip bir bakın. Ne görüyorsunuz?

Proje, Süleyman Demirel'in kurduğu 39. Hükümet döneminde başlatılmış, Bülent Ecevit'in kurduğu 57. Hükümet döneminde durdurulmuş(!)

Dönelim şu konan son noktaya. Ne demişti sayın bakan, "Teknolojisi hızlı trene uygun değil. Tünellerin aerodinamiği de hızlı trene uygun değil. Nereden başladığı, nereye gideceği hesaplanmadan milyonlarca dolar harcanmış. Ben böyle bir projeye para harcamam." "Yaa, işte böyle; Ülkemizin böyle bakanlara gereksinimi var (!) Bakan dediğin böyle olur yani. Şöyle bir baktı mı şıp diye anlayıverecek, Arifiye'den başlayıp, Sincan'da sona erecek ve İstanbul'u Ankara'ya bağlanacak demiryolu hattı projesinin, aslında var olmadığını, Hattın, nereden başladığının, nereye gideceğinin belli olmadığını. Mühendislerin, uzmanların, teknik adamların hesap, kitap yapmasına, araziyi ölçüp, biçmesine, proje, plan falan hazırlamasına ne gerek var. Sayın bakan bir bakışta anlayıvermiş işte hattın nereden başlayıp, nereye gittiğinin bilinmediğini. Siz istediğiniz kadar "Arifiye'den başlayıp, Sincan'da bitiyor. Haydarpaşa-Arifiye; Sincan -Ankara arası zaten var." Deyin, yutturamazsınız Sayın Bakana. Hem boşa çabalamayın; "Proje, Sürat Treni'ne göre hazırlandı. Teknolojisinin sürat trenine uygun olmadığı söylenemez." Demenizin bir yararı yok. Projeyi hazırlayan mühendislerinizin bilgi birikimi ne ki Sayın Bakanınkinin yanında hıh(!) İş bu kadarla kalsa yine iyi. Sayın Bakan, yine bir bakışta anlayıvermiş tünellerinin aerodinamik yapısının Sürat Trenine uygun olmadığını. "İyi de, Devlet Demiryolları projeyi teknik adamlara, mühendislere, uzmanlara falan hazırlatmamış mı?" diye sordu Özge. Gözlerimi şöyle bir belerttim lafa karışıp, "Ne diyorsun sen. Karşılarında koskoca Ulaştırma Bakanı var. Haddine mi düşmüş teknik adamların, mühendislerin, uzmanların planları, projeleri, hesapları, kitapları bakanın önüne koymak. Bakan bu, bir kere "Olmaz" dedi mi, olmaz o kadar."

Dereli HES'te Örnek Mücadele: Yerel Halk Suyuna ve Doğasına Sahip Çıkıyor

Ceyhan Temürcü

Ankara Beypazarı İlçesi Uruş Beldesi ve Güdül İlçesi'nin Tahtacıörencik Köyü sınırları içerisinde bulunan Süvari Çayı üzerinde kurulması planlanan Dereli HES projesine ilişkin olarak Resmi Gazete'de acil kamulaştırma kararının yayımlanması şaşkınlık yarattı. Bilindiği üzere Ankara 7. İdare Mahkemesi, Tahtacıörencik Köyü Muhtarlığı ve sakinlerinin "ÇED (Çevresel Etki Değerlendirme) Gerekli Değildir" kararının iptaline yönelik olarak açtığı davada, çevreci bir karara imza atarak Yürütmeyi Durdurma kararı vermiş, HES uygulamasında telafisi güç zararlar doğabileceğine dikkat çekmiş ve proje için bir ÇED sürecinin gerektiğine karar vermişti. Bu hukuksal duruma rağmen Dereli HES projesi kapsamında Beypazarı'nın Uruş Beldesi'nde köylülere ait 75 parsel, Güdül'ün Tahtacıörencik Köyü'nde de 29 parsel için EPDK'ya acele kamulaştırma talimatı verildi.

Yöre Halkı Kararlı: HES'i Kesinlikle İstemiyoruz

Yöre halkı, Dereli HES Projesi için hukuki sürecin ve ÇED sürecinin henüz tamamlanmadığına, bu nedenle şimdiden alınan kamulaştırma kararının mantığa, usule ve hukuka aykırı olduğuna vurgu yapıyor. ÇED sürecinin doğası gereği, projeye ilişkin nihai kararın "ÇED olumlu" mu yoksa "ÇED olumsuz" mu olacağını şimdiden belli olmayacağını, ÇED süreci içinde projenin inşaat ve faaliyet alanlarında değişiklikler de olabileceğinin altını çiziyorlar. Sürecin başından beri sergiledikleri kararlı tutumlarını sürdürüyor ve bu hukuk dışı kamulaştırmaya izin vermeyeceklerini dile getiriyorlar.

Söz konusu Dereli HES projesi Süvari Çayı suyunu 2,5 km boyunca bir iletim kanalına alıp çevresini çitlerle kapatmayı, ayrıca inşaat ve faaliyet alanlarında kamulaştırmalar

yapılmasını öngörüyor. Oysa köylüler, Ankara'nın en temiz akarsuyu olan Süvari Çayı'nın kıyısındaki verimli tarım alanlarında doğal tarım yöntemleriyle sebze ve çeltik yetiştiriyorlar. Köyün nesli koruma altında olan Ankara keçileri, yerli kara sığırları ve koyunları Süvari Çayı'nın suyunu içiyor, çevresindeki bitki örtüsünde otuyorlar. Tahtacıörencik Köylüleri, projenin öngördüğü elektrik üretiminin yapılabilmesi için suyun neredeyse tamamının iletim kanalına verileceğini, şu anda çayın kıyısında yaptıkları tarım ve hayvancılık faaliyetlerini sürdürmeyeceklerini söylüyorlar. Açmış oldukları dava kapsamında yerinde keşif sonucu hazırlanan bilirkişi raporu bu öngörülerini doğruluyor.

Dereli HES projesi ayrıca, alanın barındırdığı yüksek biyoçeşitliliği ve ekolojik değeri de görmezden geliyor. Nitekim bilirkişi raporunda, alanda endemik bitki türlerinin var olabileceği, bu nedenle kapsamlı ve özenli bir flora çalışması yapılması gerektiği ifade edilmiş. Yöre halkı da Süvari Çayı'nın kurt ve geyik gibi koruma altındaki büyük memeliler için önemli bir yaşam alanı olduğunu belirtirken; daha önce hazırlanan Uruş Barajı ÇED raporu da Süvari Çayı'nın 11 farklı balık türünün yaşadığını belgelemiş. Süvari Çayı bütün bu özellikleriyle, önemli bir rekreasyon ve ekoturizm değeri taşıyor.

Biraz da Tahtacıörencik Köyü..

Ankara'dan yola çıkıp Beypazarı'na doğru yol aldığınızda yavaş yavaş bitki örtüsünün, havanın değiştiğini görürsünüz. Beypazarı'na kadar gelmeden Güdül ayırımına girdiğinizde 30 dakika içinde Güdül ilçe merkezinde, bundan 15 dakika sonra da Tahtacıörencik Köyü'ndesiniz. Kerpiç ve ahşaptan yapılmış evler, köy meydanında şırıl şırıl akan çeşmeler... İklim, kültür ve yerel mimari yönünden Karadeniz geçiş kuşağında olan, yaşamak isteyeceğiniz çok güzel bir köyle karşılaşıyorsunuz. Ankara'ya bu kadar yakın olmasına şaşırıyorsunuz.

Köyün içinden, Dereli HES'in yapılmak istendiği Süvari Çayı'nın kenarına doğru gittiğinizde orman alanlarıyla bitişik yemyeşil bir doğa sizi karşılıyor. Süvari Çayı'nın bulunduğu vadi, Türkiye'deki 184 önemli kuş alanından biri olan Beypazarı İnözü Vadisi'nin de oldukça yakınında. Ayrıca Köroğlu Dağları önemli bitki alanının içinde kalıyor.

Köyde 3 yıldır doğa turizmi faaliyetleri sürdürülüyor. Kimi zaman küçük çocuklarını da yanlarında getiren ziyaretçiler köyü, Süvari Çayı'nı ve çevresini geziyor, doğal ürünlerden edinerek köye de ekonomik katkı sağlıyorlar.

Özge, bu kez de aerodinamiğe taktı, "Bir de aerodinamik konusu var. Mühendislik Fakülteleri'nde okutulmaz mı Aerodinamik?" "Yok canım, hiç olur mu, aerodinamik mühendisliğin ne alakası var. Olsa, olsa, ya Hukuk Fakültesi'nde, ya da İktisat Fakültesi'nde falan okutulur." dedim, odadakiler tuhaf, tuhaf yüzüme baktı. İnatla sürdürdüm sözümü, "Onun için, siz, siz olun, sakın mühendislerin aerodinamik konusunda anlattıklarına inanmayın. Bir hukukçu ya da iktisatçı bulun ona sorun." Neyse, lafı uzatmayalım. Sonunda anladık ki bir sayın bakan, "Teknolojisi eski" demiş, "Tünellerin Aerodinamiği hızlı trene uygun değil" demiş, "Nereden başladığı, nerede biteceği belli değil" demiş, projenin fişini çekmiş.

"Bitirilebilse, Türkiye'nin en uzun tüneli olacaktı Ayaş Tüneli. Dünyada ise altıncı sırada yer alacaktı." diyor Başkan Ali Başkaraağaç, "Bugün, 8 bin metrelik bir kara delik, yanı sıra 13 tane daha kara delik durup, duruyor orada. Devlet Demiryolları da Ankara-İstanbul arasına "Hızlandırılmış Tren" koyup, onlarca yurttaşımızın ölümüne neden oluyor, "Yüksek Hızlı Tren Hattı" yapacağım diyor, banliyö seferlerini kaldırıyor."

Epey canım sıkın soruyorum, "O hat yapılmayacak, o belli oldu. Başka bir işe yaramaz mı bu tüneller?"

Ali Başkaraağaç yine de umutlu, gözleri parlayarak yanıtlıyor, "Şimdi orada raylar hazır kurulu vaziyette. Tünelin bin yedi yüz metrelik kısmı açıldıktan sonra Yenikent'ten girip, Ayaş'tan çıkılacak. Ben, seçenekler sundum yetkililere. Örneğin; Banliyöyü buraya bağlayabileceklerini, ya da metro hattını buradan geçirebileceklerini, karayolu bile olabileceğini söyledim. İlla demiryolu olacak diye bir şart yokki, raylar kaldırılır, karayolu buraya bağlanır. Ayaş da, virajsız, inişsiz, yokuşsuz bir yola kavuşur dedim. Bakalım ne olacak. Basından edindiğim bilgiye göre Çinlilerle Yap-İşlet-Devret modeliyle yapılacak bir çalışma başlatılmış. Üç yüz milyon dolarlık bir yatırım söz konusuymuş. Ben

8 yıldır uğraşıyorum. Basın yoluyla, medya kanalıyla bir çözüm bulmaya çalışıyorum. Umarım bu kez tamamlanır da, bu atıl bırakılmış yatırım, bu kara delik aydınlığa çıkar."

Özge'nin sorusu Ayaş'ın başka bir sorununu masaya yatırıyor; "Siz iki dönemdir burada başkansınız. Sizden önceki belediye başkanları bununla ilgili bir çalışma yapmamışlar mı?"

"Yok, yapmamışlar. Bizden önceki belediye başkanları hiçbir çalışma yapmamışlar. Yalnız bu konuda değil Ayaş'ın öteki sorunları ile de pek ilgilenmemişler. Örneğin, 1985'te yapımına başlanan, 80 trilyon civarında para harcanan bir cezaevi inşaatı var. Başlatılmış, öyle duruyor. Onun bile peşine düşmemişler. Biz düştük işte onu peşine üniversite yapmak için. Ama AKP hükümeti mülteci kampı yapma kararı aldı."

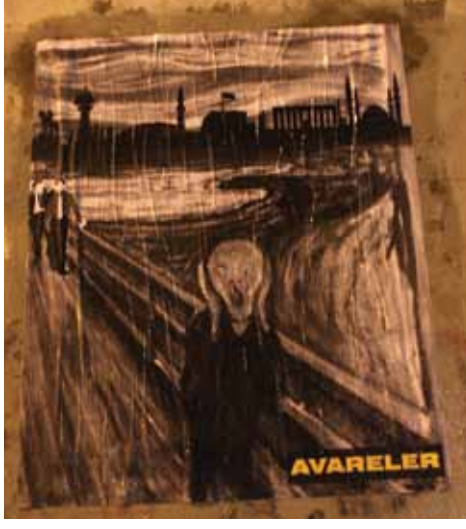

Besim Can Zırh – Özgür Ceren Can

9 Şubat 2012 sabahı Ankaralıları itinalı ve zorlu bir çabayla tüm gece boyunca kendileri için hazırlanmış bir sergiye uyandırdılar. Şehrin farklı bölgelerindeki reklam panolarına yerleştirilen 80 posterden oluşan bu eylem-sergi Ankara'nın hal-i pür melalini teşhir eder nitelikteydi. Bir poster örneğin şöyle sesleniyordu: "Böyle mi hüzünlü olur gri'nin çalışanı? Aşksız-ıslıksız mı bırakılır? Hep kravat mı takılır? Ankara." 40 Haramiler isimli eylem-serginin elebaşları Ankara'nın talan edilen kamusalında son iki yıldır faaliyet gösteren Avareler. SolFaSol olarak bir süredir Avareler'e ulaşmaya çalışıyorduk. Denk geldi, Ağaoğlu'nu İstanbullulara sormaya gittikleri gezilerinin hemen ertesinde Kızılay'da buluştuk.

SolFaSol: Kimsiniz ve daha önemlisi niye bir aradasınız?

Avareler: Vallahi onu biz de bilmiyoruz. Bilinçli olarak baştan biz bunu yapalım diye bir araya gelmedik. Hepimiz okulda tanıştık, aynı bölümde ve aynı atölyedeyiz. Sonra baktık kafalar uyuyor. Aynı gözle bakıyoruz, aynı sözle konuşuyoruz. Gerisi doğal olarak gelişti.

S: Nasıl bir araya geldiniz?

A: 2010 kışında 3 kişiydik. Ev yok, içki çok. Böyle berduş bir hayat. O yüzden "Avareler" dedik. Sonra eve çıktık, artık bu berduşluğu bırakıp biraz iş yapalım dedik. Armada'nın karşısında kontrplaklarla çevrili bir inşaat vardı. Bir gün evde otururken sıkıldık. Gittik o plakların üzerine "Doors dinle, içki iç Ankara" yazdık. O bizim ilk işimizdir. İlginçtir. Küf'ün Pisuar işiyle aynı güne denk gelmiş. Şimdi çekirdek kadro 5 kişi ama işe göre sayımız 20'ye kadar çıkabiliyor.

S: Bu çıkışınızda bir feyz kaynağı mıydı?

A: Hepimizin Banksy hayranlığı vardı. Tavrını, zorlayabildiği sınırları seviyorduk. O kendi coğrafyasında farklı şeyleri konu ediniyor ama bizi dürtten şeyin aynı olduğunu düşünüyorduk. Amaç ve doğrultu aynı olduğu için hepimizde bir hayranlık vardı.

S: Sokak Sanatı olarak mı anıyorsunuz yaptığınız işi?

A: Hepimiz estetik kaygıları okuldan öğrenmişizdir ama kavramsal olarak beslendiğimiz farklı kaynaklar olmuştur. Banksy, Obey, East/West. En meşhur adamlar. Ama sinemadan doğru bir algımız da var. Baader Mainhof Yargılanıyor (2008) ve 400 Darbe (1959) gibi filmlerden sonra örgütlenme üzerine düşünmeye

başladık. Bauhaus ve köy enstitüleri üzerine düşünüyorduk. Bunlar heyecanlandırıyor bizi. Yoksa sadece "Sokak Sanatı" demekte bir şey yok.

S: Bu kolektif vurgu nereden geliyor? Sizin sanat dünyasında bir kariyer elde etmeye çalışan tipler olmanız gerekirdi.

A: Birinci sınıfta olay budur. Herkes başladığında böyle giriyor zaten. Ama sonra bir bombardıman başlıyor. Bir yandan dersler; diğer yandan, işin içindesin. Sanat piyasasını görüyorsun. Orada bir karar veriyorsun. Kimileri o sistemi benimsiyor ve devam ediyor. Kimisi de orada bir şey yapamayacağını düşünüyor. Bizde de böyle oldu. Kendini orada ifade edemeyeceğini düşünen adamlar birbirini buldu.

S: Genişleyebilir bir kadrosunuz. Bir süzgeç var mı?

A: Yani şöyle olmuyor, haydi gelin hep beraber işe çıkalım. Kemik kadro genel çerçeveyi çiziyor. İnsanlar o çerçeveye davet ediliyor.

S: Peki çok çöp bir iş geldi mesela?

A: O gelmeden süreçte eleniyor zaten. Bir tür doğal seleksiyon oluyor. Bir ritim var. O ritme ayak uyduran kalıyor, uyduramayan gidiyor. Zaten yeni insanlarla önceki işlerimiz vasıtasıyla tanışıyoruz. Mesela ilk büyük işimiz Avareler – Sergi (Aralık 2011). O iş bizim ilk kırılmamızdır. Sonra kendi grubumuzdan ayrılıp biraz çevremize

seslendik. Böylece ilk kolektif işimiz oldu.

S: Kırılma derken, etki alanınız mı genişledi?

A: O iş patladı. Sonra şöyle oldu: Başka üniversitelerden başka bölümlerden adamlar

gelip "Biz de sizinle çalışmak istiyoruz" dedi. Bir şeyler yapmak isteyip de zemin arayan insanlar buldu bizi. Böyle olunca haydi dedik bir iş daha yapalım. Haber saldı. 40 kişi bulduk. Sonra dedik tamam. İsim de çıktı: 40 Haramiler (Şubat 2012). Herkesten iki iş bir de 10 lira istedik. Duraktaki ışıklı panolara çalışalım dedik. Önce üstlerine yapacaktık. Sonra onları açmayı öğrendik. O zaman da içerideki reklamı çıkartıp bizim işleri astık.

S: Bir gecede mi asıldı hepsi?

A: Kar muhalefeti nedeniyle iki gecede yapabildik. Bir kısmını reklam sandılar. 20 gün kalanlar oldu. Galerilerin rahat müdahale edemeyeceği bir zemin olsun istedik. Biz Ankaralıya ulaşmak istedik. Çorbada tuzumuz olsun dedik.

S: Manifestonuzdaki Ankara vurgusu üzerine konuşsak biraz.

A: Şimdi şöyle, Ankara'nın kanayan yarası gibi bir şey. Ben İstanbul'un iyi bir vitrin olduğunu düşünüyorum ama sunum için. Aslında iyi bir sanat merkezi değil İstanbul. Kafaya oynayan sanatçıların hepsi Ankara, İzmir ya da Eskişehir gibi şehirlerde pişmiş, oraya podyumda yürümeye gitmiştir. Biz buradaki hammaddenin böyle kullanılmasına gıcık oluyoruz.

S: Bu gıcık olma hali hepimizin derdi.

A: İstanbul, böyle "Sanata çok önem veriyorum" der gibi gözüküyor ama İstanbul tam bir kumpas.

S: Nasıl tepkiler alıyorsunuz?

A: Bizce işten anlayan herkesten çok olumlu tepki alıyoruz. Ankara çok güçlü, birikimli, bakıyor, işi anlıyor.

S: Nasıl bir karşı duruş bu, neyin kafası?

A: Kanımız kaynıyor. Yaşın verdiği bir şey, entelektüel-kültürel dertler de var. Böyle bir arayış oraya çıkıyor. Bize de bu kafanın tersi garip geliyor. Ne gündemi takip ediyor, ne siyasi görüşü var, ne eve geç kalıyor, ne son otobüsü kaçıyor. Ailesinin bilmediği hiç bir şey yapmıyor.

S: 40 genç kişi anonim bir işe neden girer?

A: Şunun gibi bir şey: Sokakta biri düşerse yardım ederken niye diye sormazsın. Biz de düşen bir şehir görüyoruz ve yardım edelim diyoruz. Göz kırpmak gibi, iyi niyetli bir şey, istemsiz bir şey. İnternette bir şey izlerken, mesela birinin paraşütle atladığını, çok heyecanlanırsın ve "Keşke ben de yapabilsem" dersin. Sonra bir gün biri gelir der ki "Abi paraşütle atlamak ister misin?" 40 Haramiler sergisi öyle bir şeydi işte. Önceki işleri görmüş, "Keşke biz de yapsak demiş" insanlara gidip "Atlamak ister misiniz?" dedik.

S: Bu arayış nereden geliyor?

A: Çünkü onun da bir sorunu var. O da bu sorunu dışarıya çıkarmak istiyor. Avareler

böyle bir kanal oluyor. Biz de boşuna çıkmıyoruz sokağa. Biz şimdi İstanbul'dan bu sabah geldik. İstanbul'un tepesinde Ağaoğlu diye bir adam var. Bizde Gökçek var orada Ağaoğlu var. Yıkıyor kenti. Biz burada rahatsız oluyoruz. İnanılmaz iyi bir malzeme bizim için. Ama orada Ağaoğlu'yla ilgili bir iş görmedik biz. Şimdi biz buradan kalktık İstanbullulara Ağaoğlu'nu sormaya gittik. İstiklal'de işimizi asıyoruz, yoldan geçenler bir baktı önce. Sonra bir daha baktı. Başladılar alkışlamaya. Biz onu asarken tepki gösterilebileceğini gördü. Başkalarının yerine bu işi yapıyoruz biz. Son işlerimizden birine Amme Hizmeti dedik bu yüzden. Bizim gibi yüreği şişen ama bir şey diyemeyen adamlar için balon-imagılara iğne sokmuş oluyoruz.

S: Aslında bu tasvir ettiğiniz şey tam bir "Kral Çıplak" hikayesi.

A: Evet, biz çok şaşırıldık gerçekten. Gittik, sokak sanatının kalbi o kadar yer gezdik Ağaoğlu ile ilgili hiç bir iş yok.

S: Peki Ankara'da?

A: Ankara'da sonbaharda solcu olmak var, işlerin rayında gitmediği söyleyen abiler var. Donanımlı adamlar, tanışıyorlar ve bu donanımlarını yansıtırıyorlar. Burada insanlar ayna gibi, bakınca kendine dair bir şeyler görüyorsun. İstanbul'da böyle değil, egolar çok şişkin orada.

Doors Dinle İçki İç Ankara: Avareler - İlk İş

Avareler - Kale Arkası İşi

Avareler - İstanbul Gezisi

S: İşlerinizin hepsi geçici? Silinip gidiyor. Öyle olmuyor mu?

A: Biz işin gitmesini olumlu buluyoruz açıkçası. İşimize geliyor. Şimdi, bir tankın yanında geçerken tükürürsen ve biri de onun fotoğrafını çekerse o an 50 yıl feyz verir insanlara. Ama tükürük 5 dakika sonra kurur.68 de öyle değil miydi? Bir saniye bile olsa yeter.

S: Baş yapıt kompleksiniz yok?

A: Derin izler bırakalım, bir şey oluşturalım gibi bir derdimiz yok. Tek istediğimiz insanların değişim üzerine düşünmesini sağlamak,sokağa teşvik etmek. Kar topundan çığ bekliyoruz Ankara'da.

S: Peki bu iş "yasal" mı?

A: Biz çok enselendik (Gülüyoruz). Kabahatler Kanunu'na göre bir cezası var ama

geldiklerinde ne iş yaptığımıza bakıyorlar. Bir alt geçide kuşları çizerken patladık bir kere. Gelen polis eskiden sağ cephede yazılama yapıyormuş, "Biz de çok yazdık çocuklar" diyerek bıraktı bizi. Ama sınırlarımız var tabii. Biz işleri alırken aşırı-erotik, aşırı-siyasi olamaz diyoruz. Yoksa çökeriz.

S: Kendi içinizde bir racon mu bu?

A: Bizim bilinmememiz lazım. Aynı derde sahip bir kitle oluşur böylece. Ama o kitle bu imzayla aşırılığa giderse bu sefer Avareler olarak iş yapamaz hale geliriz. Bizim kontrol edemediğimiz bir şeye dönüşebilir. Ve hiç birimiz de hapiste yatmak istemiyoruz.

S: Tunus ile Tunalı'nın keşiştiği köşedeki, eski Road House'un binasını epey bir kullanıyorsunuz galiba?

A: Kale Arkası işini yaparken keşfettik. Şimdi biz Tunalı'ya soğuk bakıyoruz. Biraz daha genele hitap edelim istiyoruz. Tunalı tayfası çok belli. O kuklaları hazırladık. Kafalarına ampul ve yazıları takıp duraklara bırakacağız. İlkinin bıraktık, uzaktan bakıyoruz. Yahu dedik bu bombaya benzedi. O gün de Başbakanlık'a ses bombası atmışlar. Dur dedik bir düşünelim. Geldik Bestekâr'da içiyoruz. Kafayı bi kaldırdık bu bina. Dedik biz buraya yaparız. Merdiveni de kaldırmışlar. Birimiz tırmandı. Merdiven de yok indiremediler uzun süre. Biz, şimdi bıraktık mi hemen uzarız mekandan. Ama, bizim arkadaşlar görmüşler. Oradaki güvenlikçiler kuklaları gerçek insanlar sanmış. Aşağıdan bağırılmışlar "İnin ulan aşağıya," falan gibi.

S: Peki işleri nasıl örgütlüyorsunuz, ekonomisi nasıl dönüyor bu işin?

A: 40 Haramiler içinde katılımcılarla anlaştık. Herkes iki iş ve 10 lira verecek. Ve tam kafa kafaya çıktık ozalitten. Bir iş yapacağımız zaman böyle bir havuz parası topluyoruz ama o paraya dokunulmayacak, o parayla bira içilmeyecek. Bu bizim kanunumuzdur. Nihayetinde harçlıkla devam ediyoruz. Şimdi buradaki ahlak çok önemli. Bunu koruyamazsak zaten çökeriz. Biri daha fazla para koymaya başlarsa bu iş yürümez. Bu ahlakın oluşması için özel bir şey yapmadık ama işe katılan herkes eşit katkı sunar.

S: Böylece bir özgürlük alanı açılıyorsunuz?

A: Tabii biraz öyle oluyor. Şimdi şöyle de garip bir şey oluyor, sevgilisinden ayrılan herkes bize geliyor. Mesela yaptığımız işi görmüş, "Ya ben de katılıyım mı?" diye soruyor. İşe çıkmaz ama evde kalıp keser. Şimdi soruyor, "Geleyim mi?" "E gel" diyor. Geliyor, "Ya ben de manitadan ayrıldım." Kaç tane vaka oldu böyle. Manitadan ayrılan bizde kalıp kesiyor. Bi de seri çalışıyorlar. Fevkalade. Bu da bir çağrı olsun bu arada, ayrılan olursa bekleriz.

S: Siz insanları paralel evrenleriyle buluşturuyorsunuz anlaşılır. Peki, işten sonraki ertesi gün ne oluyor?

A: Başka iş oluyor. Kafada çok iş var. İstanbul iki büyük insan yetiştirdi biri Ali Ağaoğlu diğeri Acun Ilıcalı. Biz Acun Ilıcalı işi yaptık. Gülen Gözler (1977) filminin son sahnesinden bir şey yaptık, altına da "Neyse ki o zamanlar Acun Ilıcalı yoktu" dedik. Zararsız bir iş. Zor da bir yere astık. Onu sökmüş adam. İlk önce bir küfür ediyorsun. Sonra unutuyorsun. Çünkü Acun Ilıcalı'ya sövdüm ya. Vatani görevini yapmışsın yani.

S: Neden Acun Ilıcalı?

A: Armada'nın karşısına devasa reklamlar asmışlar. Böyle gülerken bakıyor, "Yetenek" diyor. Tam bir görsel tecavüz. Her gün görüyorsun. Her gün küfür ediyorsun. Ama o küfür senden çıkıp eyleme dönüşünce kendini rahat hissediyorsun.

S: İşe nasıl çıkıyorsunuz?

A: Bazen evde oturuyoruz. Biralarmızla belgesel izleriz. Bir iki gün geçiyor. Bir şey oluyor, böyle içeriden geliyor, "Hadi abi dışarı çıkalım" diyoruz. Çantalarla atıyoruz spreyle, önceki işlerden kalan şeyler oluyor. Böyle şey gibi, eline sopayı alıp eski arabaya girmek gibi.

S: Doğaçlama bir yanınız da var o zaman?

A: Doğaçlama oluyor biraz tabii. Dışarı çıktık mı duramıyoruz. Her yer malzeme. Bir süre sonra zaten cepte spray gezmeye başlıyorsun. Her an bir şey çıkabilir diye.

S: Sizin işlerinizde üslupta bir seçicilik de var. Az renk, sade bir anlatım.

A: İş harçlıkla döndürdüğümüzü söylemiştik değil mi? Seçicilik değil zorunluluk. 40 Haramiler'de renkli olsun istedik ama çok pahalıydı. On katı fark ediyor. Öbür türlü istersen sponsorun altına yatman lazım. O zaman da belediyenin reklamından farklı kalmaz.

S: Bu da bilinçli bir tercih o zaman. O tercihin sonucu bir üslup?

A: Öyle oluyor tabii. Bir de izleyenler şunu diyor: "Abi baksana adamlar, bilgisayarda iki şey yapmış, siyah beyaz çıktı almış. Bunu ben de yaparım" diyor. Tamam da öyle zaten. Sen de yap. Bunu demelerini önemli buluyoruz.

S: Biz SolFaSol'de şunu çok tartışıyoruz: "Sihhiye köprüsünün öte yanına geçmek." Bunu nasıl yaparız diye. Bizim de bir 'patlama' etkimiz oldu, çok insan haberdar olmuş. Ama kim bu insanlar dediğinde bakıyorsun küçük bir çevre aslında. Siz bir işinizde şunu diyorsunuz: "İstanbul'un Boğazında değil Ankara'nın Bozkırında aşık olduk." Bozkıra nasıl açılacağız?

A: Eksik bir yönümüz o. Biz de üzerine düşündük ama işin içinden çıkamadık. İnsan en temiz yerden başlamak istiyor.

Pis yeri sona bırakıyor. Belli dertleri olan insanlar zaten yan yana duruyor, aynı yerlerde oturuyor. Şimdi bu insanlarla yan yana geliyoruz. Burada güçlenip dışarı öyle çıkabiliriz. Biz ilk işten sonra Sincan'a gitsek ağızımızı burnumuzu kırarlardı. Ama burada bir kar topu yuvarlar, oraya çığ olarak varırsan başka bir şey olur. Herkesin bir derdi, kendine göre bir yolu var. Bizimkisi bu. Yarın başkasıyla buluşuruz. O da bizi arıyordu. Beraber bir şeyler olur. Ama her yere de yetişemeyiz. Bir de bireysel olarak başka şeyler yapıyoruz zaten. Mimarlar Odası'yla, Halk Evleri'yle ortak çalışan arkadaşlarımız var. Ama bunları yaparken Avare imzasını kullanmıyoruz.

S: Bundan sonrası?

A: Biz şimdi tuğla koyma aşamasındayız. Yarın nasıl olacak göreceğiz. Yoksa son demler. İstanbul'da galerilerin kucağına düşmeden bir şey yapmak istiyoruz. Ankara'dayız, burası bizim coğrafyamız. Bu coğrafyaya sahip çıkarak bir şeyler yapmak istiyoruz. Kendi deneyiminde kendini besleyen bir şeyler. Bunu yapabilesek büyük bir müdahale olur. Adam baksın, gülsün, fotoğrafını çekip arkadaşına göndersin. Bizim için tamamdır. Fotoğraf makinesinin flaşı gibi. Anlık bir aydınlanma. O an da bir karşılaşma. Buna bir katkımız da olursa tamamdır.

S: Çevrenizden nasıl bakıyorlar bu tutuma?

A: "Neden bu yol?" diye soran çok oldu da. Bu yolu seçmemizin sebebi şu. Biz sanat okuduk. Sanatla ilgili bir bölüm okuduk. Bunun donanımını aldık. Ankara'da da yaşıyoruz. Burayı seviyoruz. Burayla ilgili dertlerimiz var ve malzememiz de sanat. Marangoz olsaydık belki başka bir şey yapacaktık. Piyasaya müdahale etmenin bir tek yolu yok. Kimyager olsan mesela deterjan piyasasıyla bir derdin olmayacak mıydı? Ya da böyle bir derdin olduğunda bir şey yapmayacak mıydın?

S: Biz de gazete çıkarıyoruz. Peki Avareler bir röportajın sonunda ne der?

A: Bir bira daha. (Avareler'i iş başında izlemek için Google'a "Avareler" ismiyle beraber "Sergi","40 Haramiler","Görücü Usulü","Amme Hizmeti," "Kale Arkası" gibi anahtar kelimeleri yazabilirsiniz).

Gökkuşluğu Şehirleri'nin kartopu etkisi Hollanda'nın Yerel LGBT Politikaları

Bu sayfa
Kaos GL Derneği
(Umut Güner)
tarafından
hazırlanmıştır.

Yazan: Juul van Hoof* - J.vanHoof@movisie.nl / Çeviren: Engin Bayram

Yasallaştırma ve eşit haklar meselesini takiben, işin üçüncü aşaması, her şeyin zorlaştığı aşama aynı zamanda: Sosyal alanda kabul görme.

Cinsel haklar söz konusu olduğunda, Hollanda'nın uzun yıllara dayalı bir toleransından ve hatta kabul gösterişinden bahsetmek mümkün. Belirli yasalar ile LGBT'lerin hakları korunuyor, ilk eşcinsel evlilikleri 2001 yılında gerçeğe bürünmeye başlıyor ve Eşcinsel & Heteroseksüel Dostlukları⁽¹⁾ girişimi ülke çapında bir sosyal görünürlük kazanmak için çalışıyor. Son iki Hollanda hükümeti, LGBT'lerin sosyal alanda, eğitim sisteminde, sağlık hizmetlerinde, spor alanında ve çalışma hayatındaki var oluşlarına dair sürekli bilinç oluşturma gayretindedirler.

Ulusal politika belgesi olan "Simply Gay"de, Hollanda hükümeti, LGBT politikalarının geliştirilmesi ve hayata geçirilmesi hususlarında belediyelerin birebir partner olduklarını kayda geçirdi. 2008 yılında belediyeler, Eğitim, Kültür ve Billim Bakanlığı ile ortak imzada bulundu, tüm yerel politikalarında LGBT'lere açıkça yer verecekleri hususunda. Belediyeler, tüm çalışanları ve hizmetleriyle, yereldeki LGBT girişimleri ve dernekleri ile el ele vereceklerinin sözünü vermiş oldu.

2011 yılında, o zamanların yeni hükümeti, ulusal LGBT politikasının devamını getirdi ve ülkenin en büyük 50 belediyesini bir araya getirerek "Gökkuşluğu Şehirleri" denen ulusal bir ağın adını koydu. Belediyelere, parasal bir teşvik de sunuldu. Sonunda 40 belediye bu ağa dahil oldu ve yerel bir eylem planında bulundu. Tüm bu şehirlerde, en geç 2014 yılında kadar, her anaakım siyasi girişimin içinde LGBT'lere dair önlemlerin adının anılması kuralında anlaşıldı. Tabii bu süreç içinde tüm bu 40 şehirde siyasi girişimler ve etkinlikler başlatılmış oldu. Yerel koalisyonlar, güvenlik, sosyal alanda kabul görme, gençlik ve eğitim, sağlık ve spor alanlarında çalışmaya başladı. Elbette, iş LGBT'lerin içinde buldukları havayı değiştirmeye gelince, şehirlerin tek başına yapabilecekleri çok şey yok. Hollanda Gökkuşluğu Şehirleri, STK'lar, polis, LGBT örgütleri ve MOVISIE (LGBT politikaları için ulusal uzmanlık merkezi) ile yakından çalışıyor ve katılımcı şehirlere danışman konumunda ilerliyor. Bu Ağ, işe yarayan deneyimleri, fırsatları ve olası zorlukları paylaşarak geleceği öngören bir şekilde ilerliyor.

LGBT'lerin yaşamları için Hollanda'nın mükemmel bir ülke olduğu fikrine kapılabilir insanlar tüm bu yazılardan sonra. Bazı açılardan bakıldığında öyle de... Ancak bu girişimlerin hiçbirinin sözünü etmiyor olurduk, eğer resim gerçekten de harika olsaydı. Lezbiyen ebeveynler ve trans bireyler, hâla sözü verilmiş yasa değişikliklerini bekliyor ancak genel anlamıyla yasaların eşitliğe hizmet ettiğini kolaylıkla söyleyebiliriz. Yasallaştırma ve eşit haklar meselesini takiben, işin üçüncü aşaması, her şeyin zorlaştığı aşama aynı zamanda: Sosyal alanda kabul görme. İşte tam da bu nedenle hükümet, yereldeki bu girişim ile yakından çalışmak istiyor. İnsanlar şehirlerinde okula gidiyor, sokakta yürüyor, doktora ya da sosyal hizmet uzmanına gidiyor. O nedenle, LGBT vatandaşların sosyal alanda kabulü için, önlemlerin yerelden başlayarak alınmasından daha mantıklı bir seçenek bulunmuyor.

Pratikte yaklaşım farklılık gösteriyor. Bazı Gökkuşluğu Şehirleri, yerel eylem planını hazırlaması için yerel LGBT örgütlerini görevlendiriyor ve bazı örneklerde LGBT örgütlerinin eylem planını hazırlayan ana icracı kurum olarak ortaya çıktığı görülebiliyor. Diğer şehirler hizmet sağlayıcılar barındırıyor ve genel sivil toplum, LGBT örgütünü de içerecek şekilde yerel bir koalisyon örgütüyor. Bunu önceden ayrıntılı bir şekilde planlayarak yapmanın bir yolu yok çünkü her şey tamamen yerel duruma ve altyapıya bağlı. Ancak LGBT politikalarıyla ilgili bir uzmanlık merkezi olarak, hem LGBT ve hem de LGBT olmayan örgütlerin oluşturacağı geniş bir platform oluşturulmasını tavsiye ediyoruz. Böylece eylem planının sadece LGBT'leri değil tüm şehri kapsayarak daha etkili olacağı inancındayız.

Hollanda'daki en büyük 50 şehir arasında 40 Gökkuşluğu Şehri var. Bu şehirlerden bazıları kırsal bölgelerde bulunuyor ve çevrelerindeki bölgeler için önemli bir görevi yerine getiriyor. LGBT sorunları her ne kadar büyük şehirlere özgü görülse de, bu elbette doğru değil. Eğer toplumun %6'sı ile %8'inin LGBT olduğunu kabul edersek, kırsal bölgelerde de LGBT bireylerin olduğunu görmezden gelemez. Bazı küçük yerleşimlerin temsilcileri, hâlâ şehirlerinde politika üretiminde dikkate almayı gerektirecek kadar çok LGBT bireyin yaşamadığını söyleyebiliyor. Ancak neyse ki bu yaklaşım hükümetin de sayesinde değişmekte. Gökkuşluğu Şehirleri'nin kendi sorumluluklarını sırtlanmaları diğer şehirlerin gözünden kaçmadı ve şimdi bu şehirlerin bir kısmı kendilerini çevreleyen komşu yerleşimleri de kapsamak için harekete geçti.

Bölgesel çabalara güzel bir örnek de "Güvenli Cennet Projesi". Proje, Müslüman LGBT'lere destek ve gerektiği durumlarda sığınma imkanı sağlamayı hedef güdüyor. İlk sığınma evi yıllar önce Amsterdam'da açılmıştı, daha sonra Hollanda'nın doğusunda bulunan bazı şehirler de başkentlerini izlemeye karar vermişti. Nijmegen aynı bölgedeki diğer şehirlere liderlik etme ve kapsama rolünü benimsedi. Artık küçük büyük pek çok diğer yerleşimde projeye yönelik ilgi uyanmış durumda. Yani artık İslami bir kimliğe sahip olan LGBT bireyler, Amsterdam dışında da seçeneklere sahipler ve artık ülkenin doğusunda da gidebilecekleri sığınma evleri var.

Hollanda Gökkuşluğu Şehirleri projesinin başarısı Avrupa'nın birçok yerinden ilgi çekti. Hollanda'daki şehirlerle sınırlı kalmayıp uluslararası dayanışmanın başlatılması mantıklı bir tercih olarak öne çıktı. MOVISIE olarak biz de yerel hükümet görevlilerinin Avrupa Gökkuşluğu Şehirleri adıyla uluslararası bir ağ oluşturmaya karar verdik. Şimdiden bazı Avrupa şehirleri 17 Mayıs 2013 - Homofobiye ve Transfobiye Karşı Uluslararası Gün'ün örgütlenmesinde rol almak istiyor. Umuyoruz ki, Hollanda'daki bakanlıkta yapılacak olan uluslararası bir toplantıyla Ağ resmen başlatılmış olacak. Bu uluslararası girişim farklı yaklaşımların ve pratiklerin değiş tokuşunu sağlama açısından yararlı olacak. Bu sayede Amerika'yı sürekli yeni baştan keşfetmek zorunda kalınmayacak ve ağdaki şehirler birbirlerinin deneyim ve yöntemlerinden ilham alabilecek. Böylece uluslararası bağlamdaki iyi örnekler, cinsel ve toplumsal cinsiyet çeşitliliği için hem Hollanda'da hem de ötesinde bir kartopu etkisi gösterecek.

* LGBT Politikaları danışmanı, MOVISIE, Hollanda Sosyal Gelişim Merkezi

1. Gay&Straight Alliances

Nefret Mağduru Transları Anma Günü

Pembe Hayat Derneği tarafından 5'incisi düzenlenen Nefret Mağduru Transları Anma Günü etkinlikleri 17-18 Kasım'da Aylak Yaşam Kültürü'nde gerçekleştirildi.

Pembe Hayat, Kaos GL, Helsinki Yurttaşlar Derneği, Uluslararası Af Örgütü Türkiye Şubesi, Siyah Pembe Üçgen Derneği, HebunLGBT Oluşumu, Lambdaistanbul LGBTT Derneği ve SPoD temsilcilerinin katıldığı etkinliklerde genel olarak 2012 değerlendirilmesi yapıldı.

Pembe Hayat Derneği 20 Kasım dolayısıyla bir açıklama yayınladı. Açıklamada; "Bu yıl 5'incisini organize ettiğimiz '20 Kasım Nefret Mağduru Transları Anma Günü'nü, nefret suçlarına karşı mücadele eden aktivist ve sivil toplum örgütlerinin katılımı ile gerçekleştirdik. Nefretin kolluk kuvvetleri tarafından keyfi gözaltılar, işkence, kötü muamele, para cezaları ve ev mühürlemeleri olarak hayatımızı kuşattığı, İstanbul Avcılar ve Antalya'da mahalle baskısı olarak örgütlendiği, Ankara'da çete-mafya ilişkileri üzerinden trans seks işçilerinin hayatlarının haraca bağlanmaya çalışıldığı şu günlerde daha fazla yan yana durmaya ve birlikte mücadele etmeye olan inancımız artıyor." denildi.

İbne Hakem Seni Seviyoruz

Umut Güner

Eşcinsel, biseksüel, transların en fazla sorun yaşadığı alanların başında çalışma hayatı geliyor. Çalışma hayatında cinsel yönelim ayrımcılığını görünür kılan isimlerden biri de eşcinsel olduğu için hakemlik yapılmasına izin verilmeyen Halil İbrahim Dinçdağ.

"Eşcinsel olduğumu beyan ederek askerlikten muafiyet raporu alan Halil İbrahim Dinçdağ'ın, Türkiye Futbol Federasyonu (TFF) Merkez Hakem Kurulu (MHK) Hakemliğe Giriş Unvan ve Klasmanlara Ayrılma ile Vize Yenileme, Kural, Prensipler ve Yönetmelikleri İç Talimatları 25. maddesindeki "Sağlık problemleri nedeniyle askerlikten muaf tutulanlar hakemlik yapamaz" ifadesi nedeniyle mesleğini yapmasına izin verilmemiştir.

Türk Silahlı Kuvvetleri ve Askeri Psikiyatri ise eşcinselliği hâlâ hastalık olarak görmeye devam ediyor ve eşcinsellere "çürük raporu" veriyor. Askere gitmek istemeyen ve bu raporu almak isteyen bir eşcinsel onur kırıcı pek çok muameleye maruz kalıyor. Eşcinsel biri olarak askere gitmek, olası "taciz, fiziksel şiddet, dışlama" gibi nedenlerden ötürü elbette farklı zorluklar içeriyor.

Halil İbrahim'e davanın durumunu sorduk:

6. duruşmamız yapıldı. Dosyamız bilirkişiye gönderildi. 19 Şubatta 7. duruşmamız yapılacak. Şimdi bilirkişinin raporu beklenecek, biz mahkemeye Trabzon Hakemler Derneği

Başkanı'nı bilirkişi olarak bildirdik ama federasyonun avukatı dedi ki "Biz hakemler derneğiyle husumetliyiz" ve kabul etmediler.

Düşünsene federasyon, hakemlerle husumetli. İstanbul Valiliği İnsan Hakları Komisyonu'na dilekçe verdim. Komisyon beni dinledi. Federasyondan üç kişiyi dinleyecek ve raporunu hazırlayacak.

Davanın uzaması ve bu süreçte Halil İbrahim Dinçdağ ile dayanışmak için LGBT örgütleri dayanışma maçları düzenliyor.

Türkiye'nin ve Avrupa'nın pek çok yerinden taraftar grupları destek veriyor. Hepsine çok teşekkür ediyorum. Bu organizasyon için emeği geçen herkese teşekkür ediyorum. Bu dava benim davam olmaktan çıkmıştır. Bu dava haksızlığa uğrayan herkesin davası oldu. Sahip çıkan herkese teşekkür ediyorum.

"Siz ona maç yönetmezseniz, biz yöneteceği maçları yaparız. Halil İbrahim bizim hakemimizdir!" sloganı ile bir dizi maç organize edildi. Kaos GL'in düzenlediği Ayrımcılık Karşıtı Sempozyum kapsamında 10- 16 Aralık tarihleri arasında Halil İbrahim Dinçdağ Ankara'da dayanışma maçları organize edecek. Dayanışma Maçları organizasyonu hakkında bilgi almak için kkm@kaosgl.org adresine mail atabilirsiniz.

Yalnız Anne – Küçük Adam – Ankara ...

Ekin Uşşaklı

Bu kelimeler ekseninde dönen bir yazı yazmak için bilgisayarın başına ilk oturduğumda (ki birkaç hafta önceye tekabül ediyor), ortaya oğlum –yoldaşım, küçük adamım ve benim hakkımda o kadar kişisel bir öykü çıktı ki, bir gayri-resmi kent gazetesinin "kadın" dosyasında yer alamayacağını düşündüm (aslında hâlâ da öyle düşündüğüm için ikinci bir yazı yazmaya koyuldum).

"Yalnız anne" olmak (işin "kadın" tarafından bakacak olursak) ya da çocuk olmak ile kent (Ankara) arasında bir bağlantı noktası bulamıyorum aslında. "Kadın'lığımızı, 'çocukluğumuzu' kent ile bağdaştıran, kent üzerinden yaşananlarla biçimlendiren bir şey var mı ki gerçekten? Olabilirdi diye düşünüyorum; belki başka bir kentte olurdu... Ama Ankara'ya dair düşününce, bu kent, bu ilişkiler bütünü'nün (öncelikle kendimizle kurduğumuz, ardından yakın ve uzak çevremizle kurduğumuz ilişkiler) yalnızca 'alan'larının hatta 'alan'larının bile değil, yalnızca 'mekân'larının sınırını çizen, kısıtlayıcı, kurtulmaya, kırmaya çalıştığımız bir baskı unsurundan başka bir şey olmadığını düşünüyorum.... Kendi çocukluğumdan, ergenliğimden, yetişkinlik yıllarımdan oğluma aktarabileceğim ne kaldı bu kentte diye düşündüm.

Bu satırları yazmaya çalışırken, çocukluğumdan beri pek de uzun olmayan kesintilerle oturduğum Kavaklıdere Mahallesi'nin nadide sokaklarından birinde, yoldaşımla paylaştığım evimin salonundayım. Yılların oluşturmuş olduğu bir "mahallelilik" var elbet. Peki ya bu mahallenin geçmişi? Yok olan, yok olmaya devam eden bir geçmişi... Belki de geçmişin yok olması daha hayırlıdır?

Oğlumla Kavaklıdere Sineması'nda film izleyememek, Su Deposu'nun bahçesinde hazine avı sürememek, Kuşulu Park'ın bile geçici bile olsa kapalı olması... Aa, bir de değişmeyenler var tabii, örneğin Kuşulu Park'taki heykel sayısı (tabii, heykel niyetine parkın girişine oturttukları Tunalı Hilmi heykelini saymazsak!)

Çocuklara kendi özgürlük alanlarını kurmalarını sağlayacak, hayal dünyalarını şehrin içinde bulmalarını sağlayacak alanlar yok ne yazık ki bu kentte. Yine de benim küçüğün kendi ritüellerini, oyunlarını yarattığını izlemek mutlu ediyor beni: Seğmenler'de set havuzların deliklerinden sonbahar yapraklarını, kestaneleri atıp, aşağıdaki havuza düşüşlerini seyretmek, Kuşulu'da dairesel döşenmiş parke taşlarının etrafında (tabii onlar da kalırsa) üçer tur dönerek kovalamaca oynamak, Şili Meydanı'ndan aşağı inerken Yunanistan Büyükelçiliği'nin boş arazisinden taşan alıçları toplayıp yokuştan aşağı yuvarlamak, Kıtır-Dost Kitabevi arasındaki geçişte saklambaç oynamak, Fransa Büyükelçiliği'nin önünden inen merdivenli yaya yolunda üstünde Çankaya Belediyesi logosu olmayan taşlara basarak yürümeye çalışmak....

Ama bütün bunlar, tıpkı bizler gibi, bir çocuğun kentini sunduğu yokluğun içinde kendi dünyasını yaratma çabasıdır ibaret oyunlar...

Bu kentte, kendi kentlerimizi, dünyamızı kendimiz kurmak zorunda değil miyiz hepimiz? İster anne-kadın, ister çocuk olarak?

Kent bizi değil, biz kenti yaratıyoruz sonuçta ve belki de bizler çocukluğumuzun kentini korumak, zenginleştirmek için pek de çaba sarf etmedik. Bakalım küçük adam, büyük adam olduğunda ne diyecek?

İnsan-Doğa ve Gösterinin Futbolu

Osman Bulugil - osmanbulugil@gmail.com

Bugün Dünya büyük bir tımarhaneyse eğer futbol da bunun oyun sahnesini oluşturuyor. Futbol üzerine üretilen kavramların birçoğunu "insanın doğası" sorunsalı içinde meşrulaştırılmaya çalışıldığı bir dönemde, bu düzeneğin çarkını bozma girişimleri de direnişi gösteriyor.

Öncelikle kısaca doğa-insan ilişkisine değinelim. Doğa insanı üretirken insan da doğayı üretiyor. Artık yeniden üretmenin kendisi de bu ilişkiden bağımlı gelişiyor. Önce doğaya atfedilen -örneğin rekabet, güçlü olanın hayatta kalması gibi- kavramların doğada karşılıklarının bulunmasıyla (sürekli av-avcı ilişkisini gözümüze sokan belgeselleri hatırlayalım) beraber bunlar insana atfediliyor ve bir doğa yasası olarak akıl yürütmeye dahil oluyor. Tabi burada doğaya atfedilen rekabet, savaş, ortak yaşam, paylaşmak vb.nin doğada olmadığını söylemiyoruz. Biri diğeriyle iktidar ilişkisi içinde bulunmayan koşulların, üretirken yeniden üretilen tesadüflerden oluştuğunu vurgulayalım. Bu noktada evrimden söz etmemiz gerekiyor. İnsanın doğadan farklılaştırılan, evrimindeki alet (özellikle el'in kullanılması) yapabilme aşamasıydı. Bu süreçle birlikte artık bir anlamıyla da geride kalan doğaya atfedilen kavramları, tekrar insana yüklemenin hiçbir gerçekliği yok. Doğaya atfedilen ve oradan da insana bir yasa olarak sunulan kavramlar, evrim süreci sonrasında dönüşen ve dönüştüren hareketi kaçırmaktan başka bir işe yaramazlar. Bu sorunsal içinde düşünmeye devam ettikçe, doğanın yasaları insana atfedilip, insan doğası icat ediliyor. Buradan da futboldaki yetenek olgusu inşa ediliyor. Artık Messi'nin futbolunun tarifi de insanüstü, doğaüstü vb. kavramlarla yapıyor. Bu da Messi'nin ne yaptığını, oynadığının ne olduğunu görmememize neden oluyor. Burada sorunsal bozmadıkça Messi'yi anlama şansımız da yok. Günümüzde futbolda yaratıcılığın yok olmaya başladığı, birbirini tekrar eden, saha içinde mekanik birer ecza dolabına dönüşen 'robotlaşmış' futbolculardan başka bir şey yapıyor Messi. Burada var olan sorunsal içinde bu, insanüstü- doğaüstü vb. algılanmasına neden oluyor. Tabi durum hiç de öyle değil.

Sorunsalı değiştirdiğimizde ise bambaşka bir durumla karşılaşılıyor. Messi'nin bugünkü futbolu aslında tek tipleşen futbola karşı bir direnişi oluşturuyor. Kökenlerini Latin Amerika'nın -endüstriyel futbol ilişkileri içinde pek de yeri olmayan- amaca yönelik oyuna çomak sokan, estetik futbolundan alıyor. Normal tanımının dışında bir futbolcu olan Messi'nin tekniğini icat eden de brezyalyalı Garrincha... Bu noktada Ulus Baker'den yapacağımız alıntı anlamlı olsa gerek:

"Garrincha'nın buluşu tam anlamıyla bir futbol 'jestiydi': Topu küçük veya uzun atılan adımların 'alterasyonu' aracılığıyla rakip tarafından ulaşılamaz/hissedilemez hale getirmek... Buluş, dar ve geniş alanlarda farklı biçimlerde gerçekleşiyordu. Bu, sanıldığı gibi aksine futbolda 'çalım atmak' ya da 'adam geçmek' değildi yalnızca... Evet, bu türden etkileri vardı ama aynı zamanda rakibi inanılmaz biçimde yoruyordu. Garrincha, biraz da sol ayağının aksamasını pozitif bir unsur olarak kullanıp, inanılmaz bir teknik icat etmişti. İşin sırrı topu küçük adımlarla ve küçük dürtmelerle kontrol etmeye dayanıyordu. Bunu iyi yapamayanlar, günümüzde doğru dürüst pas verme şansını tepen 'hödükler' olarak anılır. Küçük tepiklerle

Tekrarlanan mekanik hareketler, saha içi didişmelerin ürettiği kontrollü bir oyun ve bunun gösterinin futbolu olarak bugünün futbol turistlerine pazarlanması, çoğunlukla da TV'yle paketlenip satışa sunulması ile bir iş alanı artık futbol. Aynı zamanda gösterinin futbolda, maçlarını üreten bir fabrikada emeklerini en yüksek verimi üreterek satan ve bunu yeniden üretmek zorunda olan endüstriyel futbol işçileri olan futbolcular... Bu noktada Galeano'dan yapacağımız alıntı anlamlı olsa gerek:

"Yan çizgi boyunca kan ter içinde koşuyor. Bir yanda onu zafer bekliyor, göklere çıkarılacak; öbür yanda gıpta ediyor: Profesyonel oyuncu, fabrikadan da, bürodan da kurtulmuştur; ona eğlenmesi için para öderler, tam anlamıyla bir piyangodur bu! Ölümüne ter dökmek zorunda olsa da, ne yanılmaya, ne de yorulmaya hakkı olsa da, o gazetelere ve televizyonlara çıkar, radyolar ondan söz eder, kadınlar onun için iç geçirir, çocuklar onu taklit eder. Oysa varoşların tozlu yollarında zevk için oynayan o, birden bire kendini çalışma zorunluluğu ile stadyumlarda bulmuştur; ya kazanacaktır ya da kazanacaktır. İşadamları onu alırlar, satarlar, kiraya verirler; oyuncu daha fazla para ve şöhret vaadi karşılığında kendini akıntıya bırakır.

hareket edildiğinde geometrik alan küçülür, daha dar bir alanda daha çok iş yapılır. Garrincha da henüz onun buluşundan haberdar olmayan defansları darmadağın etmişti"

Öncelikle Garrincha'ya da 'doktorların' futbol oynayamayacağı teşhisi koyduğunu hatırlayalım (Çocuk felci geçirmişti ve sol ayağı aksıyordu). Messi de 11 yaşındayken hormonlarından kaynaklanan hastalığından dolayı yaşlılarına göre çok yavaş gelişim gösteriyordu. Büyümesine engel olan bu hastalığı özellikle Messi'nin boyu üzerinde etkili oluyordu. Dezavantaj olarak görülen boyunun uzamamasını bugün Messi, çeviklik olarak avantaja çevirdi.

Bu noktada Messi'nin de içine çekilmeye çalışıldığı kavramsal düzeneğin yeniden üretilmesinde sporun tekno-bürokratik niteliğini vurgulamamız gerekiyor. Genel anlamıyla bunu, sporunun performansını sürekli (aynı zamanda sınırsız?) artırmaya yönelik bütün çalışmaları kapsadığını söyleyebiliriz. Bununla ilişkili olarak bio-iktidardan bahsetmemiz gerekiyor: Bio-iktidar, kapitalizmin vazgeçilmez unsurudur ve yaşama iki türlü müdahalesi vardır, bunlardan birincisi (özellikle futbola ilişkili olarak) bedene makine olarak yaklaşır ve bu disiplinci iktidardır. Bedenin disipline edilmesi, yeteneklerin optimize edilerek daha verimli hale getirilmesi ve ekonomik denetim mekanizmalarıyla bütünleşmesine neden olur. Foucault'ya göre bu, insan bedeninin anatomi-politiğidir.

Bugünün futbolunu tekno-bürokratik niteliği ve bununla ilişkili olarak gösterinin futboluyla açıklayabiliriz.

Ne denli başarılı olur ve çok para kazanırsa, tutsaklığı da o oranda artar. Askeri disiplin altında, her gün yorucu idmanlarla ezilir. Bedeni, sağlıklı bir görünüm ardında acıyı unutturana analjezik bombardımanlarına tutulur, kortizon iğneleriyle delik deşik olur. Önemli maçlar öncesinde onu toplama kamplarına hapsederler, buralarda zorla çalıştırılır, aptalca yemekler yer, suyla sarhoş olur ve yalnız uyur".

Bugün kapitalizmden bağımsız düşünemeyeceğimiz ve endüstriyel futbol olarak nitelediğimiz, daha karmaşık iktidar ilişkilerini barındıran, sadece kitlelerin afyonu olarak algılayamayacağımız, aynı zamanda tahakkümün olduğu yerde direnişin de olduğu, farklı düzlemlerde mücadelenin olduğu bir alan futbol.

Ehli zevkin zevkini Ne tazeler? Mahir elden taze pişmiş GÜL kahvesi tazeler	Hanım sesi bülbül sesi Emsalsizdir GÜL kahvesi Neden güzel GÜL kahvesi Atadan oğula tecrübesi
--	--

ANKARA 'NIN EN ESKİ KURUKAHVECİSİ

Gül Kahve®

KURULUŞ
İSTANBUL : 1890
ANKARA : 1922

"Ankara 'da Kahve Bizim İşimiz."

Hacı Bayram Caddesi No: 4
Tel. [312] 311 41 73 -310 70 71
online siparişleriniz için: www.gulkahve.com

Potansiyel Suçlu Psikolojisine İtilerek Stadyuma Girmek!

Mehmet Ali Çetinkaya

2002'den bu yana, Gençlerbirliği'nin (neredeyse tüm) iç saha maçlarını tribünden izliyorum. Geçen Cuma (19 Ekim 2012) günü mesai bitiminde de, koşturucasına Ankara 19 Mayıs stadındaki Gençlerbirliği – Galatasaray maçına gittim. Stadın Rüzgarlı girişinden girdikten sonra önüme alıştığım polis hattı çıktı. Hazırlıklı olduğum için ceplerimdeki her şeyi elime alıp, kombinemi de en üstlerine yerleştirdim. Polisin yanına geldiğimde de "buyurun arayın" anlamında ellerimi kaldırdım. Polis aradıktan sonra tam geçecekken bir başka polis elimdeki pet şişeyi işaret edip "kapağını kenara at" dedi. Ben de gayri ihtiyari bir şekilde "su bitmek üzere, içeri girmeden bitirip şişeyi atacağım" dedim. O ise sadece, "kapağı

polise verdim. Aldı, baktı ve geri verdi. Tribüne doğru yürürken cebimde 50 kuruş olduğunu fark ettim ve sadece gülümsedim!

Daha maç başlamamıştı ve içerişi oldukça kalabalık bir hal almaya başlamıştı. Tuvalet sırası beklemem için şimdiden gitmeye karar verdim. Tuvalete giderken, polisin aramaları tüm şiddetiyle devam ediyordu! 50'lerinin sonlarında, kasketli bir adam polisin el koymak istediği tespihini, sahaya atmayacağını ispatlamaya çalışıyordu.

Maçın başlamasını beklerken Anıl ile laklak ediyorduk. Bu arada Pınar Ümitköy'den 1 saat 45 dakikada gelmenin siniri ile (normalde 30 dakika) yanımıza geldi. Anıl, bir ara sigarasını çıkarttı ve bir süre bakındıktan sonra afallayarak bana döndü, "Çakmağıma polis el koydu. Ateş arayayım abi ben" diye dönerken, Pınar, "senin yine iyi, benim önümdeki adamın kibritini aldılar" dedi ve güldü.

Ardından (arama anısını hatırlamış olacak) sinirle, "kadın benim parfümümü aldı ya!" diye dert yanmaya başladı. Arama sırasında polis şişeyi görmüş "alayım" demiş. O da, kadın polisin anlayış göstereceğini düşünerek, "150 milyonluk parfümümü atacak değilim ya!" diye cevap vermiş. Fakat polisin tavrı net olmuş, "Orasını bilmem! Alayım!"

Pınar da parfümü polise uzatırken, içinden, "neyse dibinde azıcık kalmıştı" diyerek kendini teselli etmeye çalışıyormuş.

Maç sonunda Eskiye'ye gittik. Pınar parfüm hikâyesini anlatırken, Abreg, polise "üzerinde Galatasaray forması ve atkısı olan biri gelse onu içeri alacak mısınız?" diye sorduğunu anlattı. Polis gayet sakin bir şekilde, "Elbette alacağız. Sonuçta bileti var" diye cevap vermiş. "Peki, ama arama sırasında insanların çakmaklarını topluyorsunuz. Onların da biletleri var!" diye polisi iğnelemeye çalışmış. O ise umursamaz bir şekilde, "çakmağı sahaya atabilir" diye

yanıtlamış. İşte o zaman Abreg sinirlenmiş ve "Arkadaş! Burası Gençlerbirliği tribünü. Sen üzerinde atkısı forması olan bir Galatasaraylıyı içeri aldığında buradan biri dellenip adama saldırabilir. Sen insanların ellerindeki çakmağı, kibriti sahaya atacaklar diye toplamaya uğraşacağına biraz da buna dikkat et!" demiş. (Ve böylece, bir monolog daha son bulmuş!)

Yukarıda sadece bir maçta yaşadıklarımızı yazdım. Son 10 yılda edindiğim, onlarca farklı arama anısı anlatabilirim. Mesela, Ankara'da oynanan bir İstanbul Büyükşehir Belediyespor maçına girerken polisin, "botunu çıkart!" emri ile şoke olduğumu.

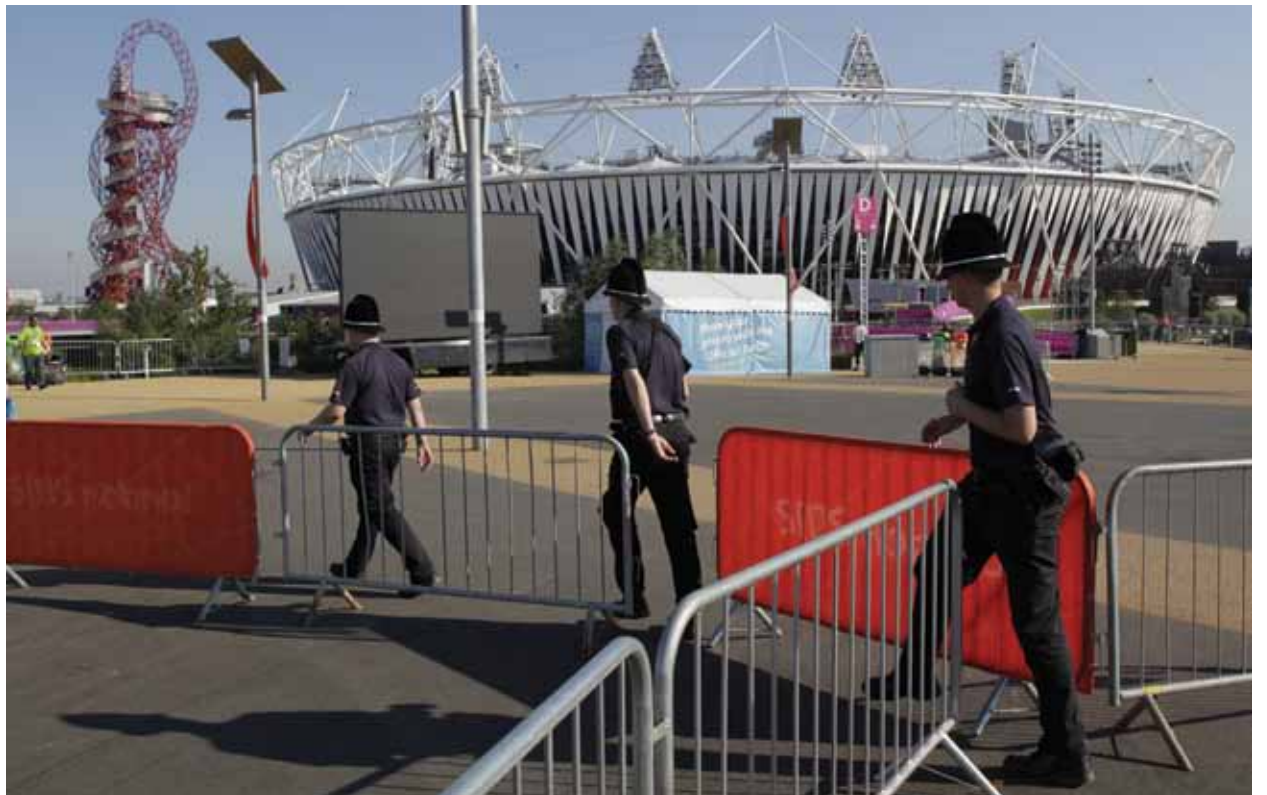
O gün, ayarsızlığa mı, futbol ile ilgili en ufak bir bilgisi bile olmadığını düşündüğüm bir insanın maçta görevlendirilmesine mi kızacağımı bilememiştim. Bugün de hala bilemiyorum.

Ama tek bildiğim birşey var ki, maçlarda görevli polislerin yerine "Taraftarların psikolojisini bilen, eğitilmiş" güvenlik görevlerini almadıkça, tribünlere sadece benim gibi, her maç öncesi "Potansiyel suçlu damgası yiyerek stadyuma girmeye alışmış aptallar" gelir.

at!" diye cevap verdi. Ben de uykudan uyanmışçasına kendime gelip kapağı çıkarttım ve kenara attım. Maraton tribününün 9 numaralı kapısına vardığımda güvelikçi "Kapı bozuk! Diğerine geçin" dedi. Ben de hemen dibindeki 10 numaraya geçtim. Ama tesadüf ya (!), aynı kelimeleri işittim. Ve biraz daha ilerideki 11 numaraya doğru yürüdüm. Şükür orada bir sıkıntı yoktu. Sıraya girdim. Önümde (muhtemelen ilk kez tribüne gelen) 50'lerinde, topluca bir adam vardı. Sıra ona geldiğinde bileti okutan güvenlikçiye "ben buraya sığmam yahu!" dedi. Adam ise gayet sakin ve işini bilen bir tavırla, "sığarsınız dert etmeyin" dedi ve "şöyle biraz turnikenin içine doğru zorlayın" diye ekledi. Adam da turnikenin kendine ayrılan bölümüne sığabilmek için (muhtemelen göbeğini içeri çekip) vücudunu ileri doğru yapıştırdı. Bu sırada görevli bileti okuttu ve turnikeyi iterek içeri girmesini sağladı. Adam da özgürlüğüne kavuşmuşçasına sevinçle stadyuma doğru hamlesini yaptı. Sıra bana geldiğinde, kombinemi görevliye uzattım, turnikedeki yerimi aldım, bilet okutulduktan sonra sakince güvenlikçinin turnikeyi önce kendine doğru çekip ardından ileri itmesini bekledim ve içeriye adımı attım.

Polis, az önce aradıkları bir gençten bozuk paralarını kumbaraya atmasını istiyordu. O da parayı "sahaya atılabilecek şüpheli maddeler" sepetine doğru attı. Polis de parayı alıp hemen önündeki kumbaraya gönderdi.

Sıra bana geldiğinde, ceplerimdekileri elime aldım ve "buyurun arayın" anlamında ellerimi kaldırdım. Polis aramasını bitirdi ve geç işareti yaptı. Tam bu sırada yanındaki kadın polis, "bozuk paranız var mı?" diye sordu. "Yok" dedim. (Gerçekten yoktu.) Kadın inanmamış olacak ki, "cüzdanınızı gösterin" dedi. Biraz kızmış bir şekilde, sözlerimi kanıtlamak için, hızlı bir hareketle cüzdanın bozuk para cebini açıp polisin yüzüne doğru uzattım. Birkaç saniye baktı. Tam cüzdanımı kapatacağken, "kağıt para bölümüne de bakalım. Orada da olabilir!" dedi. İçimden "Ya sabır!" çekerken, tüm cüzdanı "al bak!" diye

DT'den "Jerry ve Tom" Farklı Bir Deneyim

Sevda Öndül

Ankara Devlet Tiyatrosunun yeni sezon yapımlarından Rick Cleveland'ın yazdığı Zeynep Nutku'nun dilimize çevirdiği Jerry ve Tom 2 Ekim Salı günü Stüdyo Sahne'de gerçekleşen prömiyerle seyirciyle buluştu. Mojo, Japon Kuklası, Tavandaki Kuş ve Yastık Adam oyunlarının yönetmeni İlham Yazar bu oyunla bir kez daha rejisör görevini üstlenmiş.

Ben ve arkadaşım merakımızı gidermek için oyunun 7 Ekimdeki temsiline gittik. Saat gelip de salona girdiğimizde bizleri farklı bir oyunun beklediğine emin olduk. Şimdiye kadar sayısız oyuna gittim; fakat buradaki gibi bir atmosferde bulunmamıştım. Stüdyo Sahne'ye aşına olanlar, Ankara'da bulunan sahneler içinde seyirci-oyuncu arasındaki mesafenin oyunlara göre farklılık yarattığını bilir. Oyunu özel ve değişik kılan işte bu tasarım. Seyirci, oyuncular ve sahneye biraz daha yakınlaştırılmış.

Gelelim oyunla ilgili düşüncelerime:

Şu ana kadar seyrettiğim oyunlar içinde benim içime en çok sinen, "orada" olmaktan mutluluk duyduğum yapımlardan biriydi. Tiyatroyla ucundan kıyısından ilgilendiğim için şunu söylemeliyim ki oyuncu seçimi çok yerinde olmuş. Oyuncular rollerine tabiri caizse "cuk" oturmuş. Oyunun konusuna kısaca değinmek gerekirse, ikili hayat yaşayan iki katilin bazen komik, bazen şaşırtıcı ama çoğunlukla gerilim dolu hikayeleri anlatılıyor. Oyunu seyrederken kendinizi karakterlere kızarken, şaşırırken ve gülerken buluyorsunuz. Oyunda üç ana erkek karakterin yanı sıra oyun içinde hem kız arkadaş hem de eş olarak rol alan deneyimli dansçı Yıldız Kaplan oyuna ayrı bir renk katmış. Yıldız Hanım kısa olsa da akılda kalıcı bir performans ortaya koyuyor. Birden fazla karakterle seyrettiğimiz Ünsal Coşar her seferinde bizi harika performansıyla kendine hayran bırakıyor. Katil rollerinde Cüneyt Mete ve Özgür Öztürk de rollerini bir o kadar başarılı bir şekilde canlandırmaktalar. Üç oyuncu da bedenlerini ve seslerini ustaca kullandı. Oyunda kullanılan müzikleri de kostümleri de beğendim.

Oyunun, dekor gereği başka bir sahnede oynanması çok zor olabilir. Mutlaka her oyunun bir evi olmalı diye düşünüyorum. Jerry ve Tom'un evinin de Stüdyo Sahne olduğu kanısındayım. Oyun Aralık ayı boyunca Stüdyo Sahne'de seyirciyle buluşacak. Şimdiye kadar böyle bir atmosferde bulunmadığınıza eminim. Gidin, vaktin nasıl geçtiğini anlamayacaksınız.

Şimdiden iyi seyirler diliyorum.

Sanat Kompetanlığı Müessesesinden Çıkış: "Whatever I'm not an artist!" Sergisi

Özgür Ceren Can

Kitschen Güncel Sanat İnisiyatifi / Torun

Sanat galerileri bence üçe ayrılır: Laboratuara benzeyenler, dükkâna benzeyenler ve müzeye benzeyenler. Laboratuara benzeyen galeriler o denli sterildirler ki insanlar oralarda ayak ya da parmak izlerini ve hatta nefeslerini bile bırakmaktan çekinirler. Dükkâna benzeyen galerilere sadece portföyü kabarık olan insanlar rahatça girer ve şöyle derler: "Sar bana oradan bir pentür, perdeye uysun!" Müzeye benzeyen galerilere ise herkes rahatlıkla girebilir, nazıkçe karşılanır, usulca yönlendirilir, sergi kataloğu koltuğunun altına sıkıştırılarak görüşmek üzere uğurlanır.

Ankara'nın yeni sanat platformu Torun bu genellemelerimin hiçbirine uymuyor. Torun daha çok bir sanat garajı gibi; kültür odaklarının baskılarından ve ilişki ağlarının tuzaklarından kaçıp sığınabileceğiniz hem bir hareket hem de bir varış noktası... Üstelik girişler için "var olmanın dayanılmaz hafifliği" yeterli bir bedel.

Kitschen ise kendisini Ankara merkezli sivil sanat inisiyatifi olarak tanımlayan bir birliktelik. Fırat Engin, Ekin Kılıç ve Elif Varol Ergen'den oluşan Kitschen'in amacı "dürgün suları dalgalandırmak". Bu üç kafadar sanatçı tüm yapıp etmelerini "Bu Bir Kitschen Etkinliğidir" olarak tanımlarken etkinliklerine dahil olmak isteyen diğerlerine de kapılarını her zaman

açık tutuyorlar. Logo-suz ve mekan-sız, açık bir inisiyatif olan Kitschen ile Torun'un ortak bir paydası olduğunu düşünüyorum: üyeleri değil müdavimleri odak noktasına koyan bir paylaşım hevesi.

Kitschen 14 Aralık'ta Torun'da konuşlanıyor. "Whatever I'm not an artist!" söylemi üzerinden hareket ederek günümüzdeki sanatçı algısını, sanatçının ne'liğini, kimliğini, etkinliğini, alanını, sınırlarını ve kapsayıcılığını tartışmaya açıyor.

"Whatever I'm not an artist!" sözü, 2008 yılında daha önce plastik malzemeye hiç tanışmamış katılımcılardan oluşan bir tasarım çalıştayında ortaya çıkmış. Bir çok denemeden sonra küçük bir kâğıda anlamsız bir biçim karalayan Lübnan'lı öğrenci el yazısı ile karalamasının altına bu sözü yazmış. Slogan niteliğindeki bu dışavurumu hareket noktası olarak seçen Kitschen ise söylemin doğurduğu yeni bir önermenin sorumluluk ve yükünü taşıyan bir sergi ile arı kovanına çomak sokmak niyetinde gibi gözüküyor. Günümüzde oldukça kaygan bir zemin üzerinde ayakta kalma mücadelesi veren "sanatçı" kimliğinin üst üste kapanmış kabuklarını soymaya girişiyor. "Whatever I'm not an artist!" sergisinde farklı disiplinlerde üretilmiş işler görmek mümkün. Bununla birlikte Kitschen izleyicilerine bir arada üretmenin ve çeşitliliğin birörneklilikle sonuçlanmadığı çok dilli bir iletişim ve yaratıcı etkileşim süreci vaat ediyor.

Kitschen Güncel Sanat inisiyatifinin sergisi 5 Ocak tarihine kadar hayatı ve sanatı çığırta bir eğlence anlayışı ile yönetenlere yönelik güçlü bir karşı duruş sergileyen Torun'da gezilebilir. Sanat terminolojisinin havalı cümlelerden örülü sohbetlerinden usanmış ancak sanat'ın ne'liği üzerine söylenecek samimi sözlerle ihtiyaç duyan her bireyin "Whatever I'm not an artist!" sergisinde aradığını bulacağına inanıyorum.

ANKARA'DA ARALIK SERGİLERİ

Derleyen: Özgür Ceren Can

Galeri Nev

Elvan Alpay / "Biophilia"
(7 Aralık 2012 - 5 Ocak 2013)
Ankara Galerisi Nev 2012 sergilerine Elvan Alpay ile devam ediyor. Sergi adını sosyobiolojinin önde gelen düşünürlerinden Edward O. Wilson'ın "Biophilia Hipotezi" adlı insanlar ve diğer canlılar arasında var olan içgüdüsel bağı tanımlayan çalışmasından alıyor. Elvan Alpay'ın eserlerine hakim olan 'çoğaltma' ya da 'tekrar', bu sergide, aynı formun/motifin çeşitlendirilerek çoğaltılması olarak karşımıza çıkıyor. Doğanın sağaltıcı, iyileştirici etkisine ve sonsuz çeşitliliğine övgü niteliğindeki sergi, polyster film üzerine yapılmış likit akrilik desenlerin, katmanlar halinde üst üste getirildiği taval kompozisyonlarından oluşuyor.

Torun

Aksakvenüs / Katı Olan Her Şey
(16 Kasım - 8 Aralık 2012)
Katı olan her şey, temelde online veri

bankalarında toplanan bilgiye yapılan bilgisayar tabanlı bir müdahaleyi ve bundan hareketle günümüz medyasına dair bir çeşit filtreleme çalışmasını içeriyor. Bir bakıma yığılmaya ve birikmeye dair bir eksiltmeyi deniyor. Medya sürekli değişen toplumsal koşulların doğrudan ya da müdahale edilmiş bir temsilini sunuyorsa eğer, burada seçilen ve tekrar eden her şey siyasi gündemin yanı sıra gündelik hayatımızı da belirliyor.

Kitschen Güncel Sanat İnisiyatifi / "Whatever I am not an artist?"
(14 Aralık - 5 Ocak 2012)

Kitschen Güncel Sanat İnisiyatifi de, "Whatever I'm not an artist!" söylemi üzerinden hareket ederek günümüzdeki sanatçı algısını, sanatçının ne'liğini, kimliğini, etkinliğini, alanını, sınırlarını ve kapsayıcılığını gerçekleştirecekleri sergi ile farklı disiplinlerde üretilmiş işler üzerinden tartışmaya açıyor.

Goethe - Institut Ankara

Mehmet Can Özer / İşitsel erleşirmeler
(8 Kasım - 20 Aralık 2012)
Geçen yıl Berlin Teknik Üniversitesi Akustik İletişim Bölümünde konuk

araştırmacı olarak, çok hoparlörlü sistemler ve algı üzerine çalışan besteci ve akademisyen Mehmet Can Özer, yerleştirme (installation) adlı disiplinden, 2008-2012 yılları arasında gerçekleştirdiği ses yerleştirmeleri ve görsellerden oluşan eserlerinden örnekler sergiliyor. Sanatçı bu etkinliklerin yanı sıra Goethe Enstitüsü'nün girişi olan Bilge Sokak'ta da tek duvar ve dört hoparlör için tasarladığı "Otomatik Opera" adlı eserini sergiliyor. Ankara'nın ilk kalıcı ses yerleştirmesi olacak olan bu eser, kadın-erkek ilişkilerini, hayatımıza giren yeni ifade araçları ve teknoloji yolu üzerinden sorguluyor.

Cer Modern

Karma Sergi / Mesajınız Var!
Kentsel Avustralya'da Yerli Kimliği Sergisi
(1 Kasım - 15 Aralık 2012)
Avustralya Artbank koleksiyonunun başlıca eserlerinden derlenmiş olan sergide farklı kentsel bölgelerde yaşayan yerli sanatçılar tarafından üretilmiş olan ve çağdaş Avustralya tarihi ile kültürünün kendine özgü siyasal ve sosyal bakış açısını yansıtan eserler görülebilir.

Galeri Soyut

Vedat Örs / Resim Sergisi
(30 Kasım - 19 Aralık 2012)
Yaşamdan akıp giden görüntülerdeki anlık izleri yakalamaya çalışan Vedat Örs'ün resimleri Galerisi Soyut'ta Ankaralılarla buluşuyor. Resimlerinde sanatçının kendine özgü tekniklerle oluşturduğu, yüzeye yerleştirdiği kadın figürlerinin yanı sıra on binlerce yıl öncesinden günümüze uzanan simgeleri görmek de mümkün.

Galeri Kara

Feyza Gürleşen / Bir Varmış Bir Yokmuş
(20 Kasım - 6 Aralık 2012)
İnsanlık tarihinde savaşlar nedeniyle ölenlerin sayısı günümüz dünya nüfusuna yaklaşırken, dünya çocuklarının yüzde otuzu yoksullukla mücadele ederken, çocuktan asker, çocuktan fahişe, çocuktan işçi yapılırken sessiz kalmak istemeyen bir sergi projesi "Bir Varmış Bir Yokmuş". Çocuk hakları ve dünya çocuk günü olarak yılda iki kez kutlanan günler dışında da hatırlanmayı hak eden çocuklar için küçük bir ağıt niteliği taşıyan sergi, 6 Aralık tarihine kadar Çankaya Belediyesi Galerisi Kara'da görülebilir.

Gezici Festival'le 'Yol'a Devam

Söyleşi: Sinan Yusufoglu

Gezici Festival bu sene 18. kez yola çıkıyor, Ankara'dan başlayan yolculuk Sinop'a uzanacak dopdolu bir film programıyla. Bir festival yapmanın tüm zorlukları ve imkansızlıkları onların şevkini kırmaya yetmese de endişeliler gelecek seneler için. Festival Yönetmeni Başak Emre ve Genel Sekreteri Ahmet Boyacıoğlu'yla Türkiye'deki festivalleri, festivalin bu seneki programını ve 'yol'larda olma halini konuştuk.

Gezici Festival
Yönetmeni
Başak Emre

Zor bir soruyla başlayalım. Uzun yıllardır Türkiye'nin en nevi şahsına münhasır festivallerinden birini yapıyorsunuz. Binlerce kilometre yol yaptınız Gezici Festival vesilesiyle. Türkiye'nin neredeyse tüm bölgelerinde filmler gösterdiniz. Böyle büyük bir emekle ortaya çıkan Gezici Festival, ilk yıllardan bugüne sizin için ne ifade ediyor?

Gezici Festival bizim için 1995 yılında ne ifade ediyorsa şimdi de aynı şeyi ifade ediyor. Biz Anadolu'da sineması olmayan kentlere gitmek, o kentlerde sinema kültürü ve seyircisi yaratmak amacıyla yola çıktık. Gezici Festival konuk olduktan sonra Kars ve Artvin sinema salonlarına kavuştu. Kars'ta birçok film çekildi. Sanıyoruz Gezici Festival 1995'ten bu yana amacına tam olarak ulaştı. Ancak son yıllarda izleyici de gözle görülür bir değişiklik oldu. Muhafazakârlaşan bir izleyici kitlesi, göstereceğimiz filmlere kuşkuyla bakan yerel yönetimler, azalan maddi destekler biraz bizim heyecanımızı azalttı diyebiliriz.

Türkiye'de festivallerin yaşadığı bir varolma sıkıntısı var; her sene büyük festivaller de dahil festivalin yapılıp yapılmayacağı kaygısını taşıyor ve bu da ciddi bir festival kültürünün oluşmasına neden oluyor.

Yalnızca ülkemizde değil dünyanın birçok ülkesinde ekonomik krize bağlı olarak festival bütçeleri daralıyor. Sponsorlar ya televizyon reklamlarına ya da futbola yöneliyorlar. Çünkü büyük kitleler – dünyanın her ülkesinde – ya televizyon seyrediyorlar, ya da futbolla ilgileniyorlar. Bu koşullar altında festivallerin var olma sıkıntısı çekmesi çok doğal. Özellikle Avrupa'da yerel yönetimler kentlerini tanıtmak amacıyla festivallere büyük destekler sağlıyorlar. Bizdeki yerel yöneticilerin ise çoğunlukla böyle bir kültürü yok. Aslında on yıldır kullandığımız bir cümle var: "Kültürün sponsora ihtiyacı yoktur, sponsorun kültüre ihtiyacı vardır". Sponsor kültürsüz olunca yapacak bir şey kalmıyor.

Bu yılın Festivali'ne gelelim. Programda öne çıkan bölümlerden bahsedebilir misiniz? Bu sene festival takipçilerini neler bekliyor?

Her yıl olduğu gibi küçük ama özenle seçilmiş bir programımız var. Bu yıl Türkiye sineması için oldukça verimli bir yıldır. Bu nedenle Türkiye 2012 bölümünde dokuz film gösteriyoruz. Araf, Babamın Sesi, Devir, Küf, Lal Gece, Siirt'in Sırrı, Şimdiki Zaman, Yeraltı, Zerre bu bölümde

Gezici Festival
Genel Sekreteri
Ahmet Boyacıoğlu

yer alan filmlerimiz. Dünya sineması bölümünde önemli festivallerde gösterilmiş, ilgi çekmiş ve ödüller almış dokuz film göstereceğiz. Düşler Diyarı, Aşk, Domuzların Kralı, Orada Burada, Temizlikçi, Onur Yürüyüşü, Kaplanın Yılı, No, Perşembe'den Pazar'a.

Tuncel Kurtiz'in 'Bir Daha Bir Daha' İzlediği Filmler adlı bölümümüzde Tuncel Kurtiz'in çok sevdiği ve sık sık izlediği beş film yer alıyor: Leopar (Luchino Visconti), Her Türlü Kuşkunun Ötesinde Bir Yurttaş Hakkında Soruşturma (Elio Petri), 2000 Yılında 25 Yaşında Olacak Jonas (Alain Tanner), Nashville (Robert Altman) ve All That Jazz (Bob Fosse).

'Savaşla Büyüme' adlı bölümümüzde dünyamızda süregelen ve bir türlü önlenemeyen savaşların özellikle çocukların üzerindeki etkisini vurgulamayı düşündük. Bu bölümde Savaş Cadısı ve Annemin Kollarında adlı filmleri göstereceğiz. Çalışma hayatını, üretim sistemlerini ve otoriteyi sorgulayan Üretim Hatası adlı bölümde iki kısa film ve iki belgesel gösterilecek. Gelenekselleşen Kısa İyidir bölümünün yanı sıra gerçeküstü kolaj canlandırma filmleriyle tanınan Amerikalı sinemacı Larry Jordan toplu gösterimi ile Hollanda'dan Çocuk Filmleri de festival programında yer alacak.

Geçen sene Zeki Demirkubuz'la başlayan bu sene Tuncel Kurtiz'le devam eden; 'Tuncel Kurtiz'in Bir Daha Bir Daha İzlediği Filmler' bölümü büyük heyecan yarattı festival takipçilerinde. Tuncel Kurtiz'in olmasına nasıl karar verdiniz?

Tuncel Kurtiz festivalimizin başından bu yana en büyük destekçimiz. Aynı zamanda Festival'in Danışma Kurulu'nda. Çok iyi bir sinema izleyicisidir. Geçen yıl Zeki Demirkubuz'un seçtiği filmlere gösterilen ilgiden yola çıkarak bu yıl da Tuncel Kurtiz'den festival için izlemeye doymadığı filmlerden oluşan bir seçki hazırlamasını istedik.

Tuncel Kurtiz'in 'Bir Daha Bir Daha' İzlediği Filmlerden Leopar (Luchino Visconti, 1963)

Festivalde bu yıl Peter Ohlendorf'un Almanya'da büyük tartışmalar yaratan "Kan Akmalı- Gizlice Nazilerin Arasında" belgeseli de gösterilecek yönetmenin katılımıyla. Bu belgeselin seçkide yer almasına nasıl karar verdiniz?

'Kan Akmalı - Gizlice Nazilerin Arasında', Almanya'da gösterildiğinde önemli tartışmalar yaratmıştı. Almanya'da kısa bir süre önce, yıllarca karanlık kalan bazı cinayetleri Neo-Naziler'in işlediği, devlet güçlerinin de Neo-Nazileri pek önemsemediği ortaya çıktı. 'Dönerci cinayetleri' olarak anılan bir dizi olayda sekiz Türk bir Yunanlı ve bir Alman polislin Neo-Nazilerce öldürüldüğünün belirlenmesi Almanya'da son yıllardaki en önemli politik skandallardan birine neden oldu. Filmdeki görüntüleri çeken Alman gazetecinin adı halen gizli tutuluyor. Biz de ülkemizi yakından ilgilendiren bu önemli filmi festival programına almaya karar verdik. Filmin yönetmeni Peter Ohlendorf, 2 Aralık Pazar günü saat 14.30'da Kızılay Büyüklü Fener Sineması'nda yapılacak gösteriye katılacak ve soruları yanıtlayacak.

Festivalde 'Üretim Hatası' gibi önemli bir bölüm var. "Kurumsal iş hayatını, üretim sistemini, otoriteyi" sorgulayan filmlere yer verdiniz bu bölümde. Bu bölümdeki filmlerden kısaca bahsedebilir misiniz? Kapitalizmin girdiği küresel kriz birinci planda çalışanlara zarar veriyor. Bu konuyla ilgili filmlerden oluşan bir bölüm düzenleyerek günceli yakalamak istedik. Alfonso Moral ve Roser Corella'nın 15 dakikalık belgeselleri Makine Adam, 21. yüzyılda insanın fiziksel gücünün nasıl hoyratça kullanıldığını Bangladeş örneğiyle veriyor. Carmen

Losmann'ın Öğün, Çalış, Güven adlı filmi performans artırıcı stratejilere odaklanan modern yönetim biçimlerinin çalışanı adeta insanlıktan çıkaran bir sisteme dönüştürmesini anlatıyor. Uluslararası bir grup ekolojistin Avrupa'nın en büyük çelik fabrikalarından birini havaya uçurmalarını konu alan Giacomo Abbruzzese'nin filmi Havai Fişekler ve Rusya'da dünyaca ünlü Voina adlı sanat grubunun devlet karşıtı eylemlerini anlatan Yarın adlı filmi ise otoriteyi sorguluyor.

Bu yıl festival takipçilerinin kaçırmaması gereken 10 filmi istesek sizden; ne dersiniz?

Zamanı olanlar tüm filmleri izlesin. Çok özenerek seçiyoruz çünkü. Leopar ve Her Türlü Kuşkunun Ötesinde Bir Yurttaş Hakkında Soruşturma'yı büyük perde ve restore edilmiş dijital kopyalarıyla izlemek oldukça iyi bir deneyim olacaktır diye düşünüyoruz. Üretim Hatası ve Savaşla Büyüme temaları altında gösterdiğimiz belgeselleri kaçırmayın.

Festival her sene yan etkinlikleri ve yayımladığı sinema kitaplarıyla da oldukça önemli bir boşluğu dolduruyor. Bu sene festival takipçilerini neler bekliyor?

Gezici Festival'in en ayırt edici özelliklerinden biri, seyircilerin katkıda bulunacakları, sinema ve sanat üzerine düşünüp tartışacakları ve üretecekleri interaktif bir ortam yaratmak. Bu yıl da "Yeni medya belgesel atölyesi"nde katılımcılara interaktif film türlerini keşfettirecek, çağımızın egemen iletişim dili olarak adlandırılan "yeni medya"nın yaratıcılık olanaklarıyla bir yeni medya belgesel projesi tasarlanacak. Katılımın ücretsiz olduğu bu atölyenin kapıları bilgisayarını beraberinde getiren herkese açık.

Bu yıl 'Savaşla Büyüme' teması altında iki film gösteriyoruz. Savaş bölgelerinde büyüyen çocuklar ve çocuk askerleri konu alan bu iki filme Hollanda Büyükelçiliği'nin katkılarıyla düzenleyeceğimiz Uluslararası Af Örgütü, Gündem Çocuk Derneği ve Uluslararası Çocuk Merkezi'nin desteğiyle bir panel eşlik edecek.

Gezici Festival kitaplığına bu yıl yine Bağlam Yayınları işbirliğiyle doyurucu bir kitap eklendi: Devrim Yahut Vasat. Zeynep Tül Akbal Süalp ve Burçe Çelik'in editörlüğünde oluşturulan kitapta gündelik hayat devriminin "yeni" ile ilişkisi, sinema, medya, edebiyat, müzik gibi yaratıcı endüstriler içinde teknolojinin ve teknolojinin oynadığı rol tartışılıyor.

Herkesin malumu, Gezici Festival her sene yollara düşüp başka şehirlere de festivali taşıyor. Bu sene ikinci kez yolunuz Sinop'a düşecek. Geçen seneye dair izlenimlerinizi alabilir miyim?

Geçen yıl ilk kez konuk olduğumuz Sinop, çok farklı bir Anadolu kenti. Dinamik bir izleyiciye sahip. Diğer kentlerin aksine, ağırlıklı olarak öğrenciler değil, her yaşta izleyici festival filmlerine ilgi gösteriyor. Sinop'ta kendimizi evimizde gibi hissediyoruz. Geçen yıl Sinop'a konuk olan Uğur Yücel 'Keşke her kent Sinop olsa' diyerek hayranlığını belirtmişti.

Belediyelerin desteklemediği ve Bakanlık desteğinin giderek azaldığı festivalinizi oldukça zor şartlarda sürdürüyorsunuz. Her geçen sene daha da zorlaşıyor sanki film festivali yapmak. Ne dersiniz?

Evet, özellikle bu yıl çok zorlanıyoruz. Belediyeler daha önce de belirttiğimiz gibi sinema kültüründen yoksun insanların elinde. Tek destekçimiz Kültür ve Turizm Bakanlığı da bu yıl kaynak eksikliği nedeniyle katkısını azaltmak zorunda kaldı. Bu koşullar altında Gezici Festival de düşük bütçelerle festival yapma konusunda uzmanlaştı. Ancak parasal güçlüklerin bizi mutsuz ettiğini ve şevkimizi azalttığını söylemeliyiz.

Savaşla Büyüme bölümünden Annemin Kollarında (Atea Al Daradji, Mohamed Al Daradji, 2011)

“Grease” den “Gires”e Bir Ankara Müzikali

Murat Tangal

Mavi Sahne 1950'li yılların ünlü müzikali Grease'den esinlenerek yazılmış olan Gires adlı oyunu sahneliyor. İlk kez 1972 yılında Newyork Eden Tiyatrosu tarafından sahnelenen Grease Müzikalinde 1950'li yılların aşk, gençlik ve dostluk gibi konuları müthiş müzik ve koreografi ile sahneleniyor. Grease filmi de sinema tarihinde müzikal sinemanın en iyisi olarak anılır. Sedat Demirsoy, Grease Müzikalinden esinlenerek yazılan oyunu Gires adıyla sahneye koymuş. Zamanı mekanı ve konuyu günümüz Ankara'sına uyarlamış bir Ankara Müzikaline dönüştürmüştü.

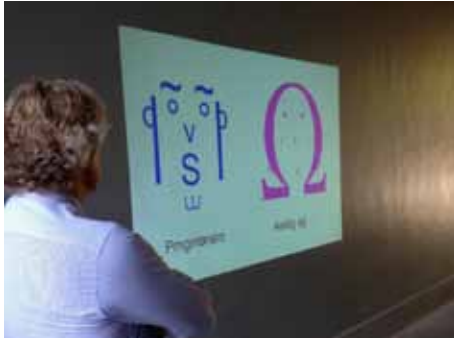
Hikaye Ankara'da eski gecekondu mahallelerin yerine kentsel dönüşümle yükseltelen sitelerin oluşturduğu bir semtte geçiyor. Melodramatik bir tavırla işlenmiş zengin kız, fakir oğlan düzleminde işlenen konu bize hiç yabancı gelmiyor. Oyun kişileri hayatın içinden, her an karşımıza çıkabilecek tiplerden oluşmakta. Olay, bir tamirhane ve kuaför dükkanı ekseninde geçer. Demirin bir oto tamirci dükkanı vardır. Aslında ODTÜ psikoloji bölümünü bitirmiş ama her nedense mesleğini yapmamış oto tamirciliğini tercih etmiş. Oyunun sonunda kendi mesleğine tekrar dönen Demir, zengin kızı Azra ile tatilde tanışmış ve birbirlerine aşık olmuşlardır. Ancak Azra tesadüf sonucu tamirci dükkanının yakınlarında bulunan bir siteye taşınır, tesadüf karşılaşmalar ve bundan sonra olaylar başlar...

Oyunu Sedat Demirsoy yazmış ve yönetmiş. Mavi Sahne'nin diğer oyunlarına baktığımızda da (Tuluatmasyon, Hiç) Demirsoy'un imzasını görüyoruz. Başlıca rollerini Cengiz Çelik, Esin Kartaloğlu, Gürsan Piri Onurlu, Özge Yıldırım,

Yansı Deniz Özçelik, Ziver Armağan Açıl'ın paylaştığı oyunun danslarını Esin Kartaloğlu yapmış. Koreografide modern dansla halk danslarının iç içe kullanılması modern gecekondu anlayışı ile de örtüşmüştü. Oyun müzikleri rock müzik topluluğu Piiz tarafından icra edilmiş. Ancak müziklerin canlı olarak icra edilmemesi oyunda eksikliğini hissettiriyor. Ankara halk oyunlarının rock yorumu da yine aynı şekilde oyuna hizmet etmekte. Misket oyun havası ile başlayan oyun Fidayda ile bitiyor. Dekor ve ışık tasarımını, Mavi Sahnenin hem kurucu hem oyuncusu hem de eğitmeni Ziver Armağan Açıl yapmış. Mavi Sahne 2000 yılında Tunalı'da kuruldu, geçtiğimiz yıl Çayyolu'nda kendi sahnesine taşındı. Tiyatronun yanı sıra dans müzik ve drama kursları da verilmekte olan tiyatronun amacı tanıtım sitesinde "Eğitmen kadrosu, profesyonel ve işinde uzman sanatçılardan oluşmaktadır. Bu güne kadar sanatın birçok disiplininde eğitim ve üretim yapan Mavi Sahne, yaptığı çalışmalara, deneyimlerine, projelerine güvenerek ve dayanarak yapıtlarını daha geniş kitlelere sunmak" diye belirtiliyor.

Türkiye'de hele ki Ankara'da özel tiyatro yapmanın gittikçe zorlaştığı bir dönemde Mavi sahne oyunlarıyla ve diğer çalışmalarına takdire değer bir iş yapmakta.

Kızılay'da Sakıncalı "Otomatik Opera"

Goethe Enstitüsü Ankara'da 8 Kasım'da çok hoparlörlü sistemler ve algı üzerine çalışan besteci ve akademisyen Mehmet Can Özer, yerleştirmelerinden oluşan bir sergi açtı ve Goethe Enstitüsü'nün girişi olan Bilge Sokak'a da tek duvar ve dört hoparlör için tasarladığı "Otomatik Opera" adlı eserini yerleştirdi. Ankara'nın ilk kalıcı ses yerleştirmesi olacak olan bu eser, kadın-erkek ilişkilerini, hayatımıza giren yeni ifade araçları ve teknoloji yolu üzerinden sorguluyordu. Ancak gösterildiği günden beri

çevre sakinlerinden "gürültü" çıkardığı yönünde sürekli şikâyet aldı. Son olarak 27 Kasım'da Çankaya Belediyesi'ne bağlı zabıta ekipleri tarafından eserin sesinin kapatılması istendi ve aksi halde 18.000 TL'ye kadar para cezası uygulanabileceğini belirtti. Belediye Başkanı Bülent Tanık'a ulaşamayan sanatçı Zabıta Amirliği tarafından kamu sokağında böyle bir etkinliğe izin verilemeyeceği şeklinde uyarıldı. "Otomatik Opera'nın akıbetinin ne olacağı henüz bilinmiyor./Solfasol

Kafanızı Kaldırın!

Amatör Astronom - Özgür Cengiz
ozgurcengiz2008@hotmail.com

KASIM AYININ ÖNEMLİ ASTRONOMİK OLAYLARI:

Tam Güneş Tutulması: 13 Kasım tarihli Tam Güneş Tutulması, kuzey Avusturalya'nın üst kısımları ile güney Pasifik Okyanusundan gözlemlendi. Doğu Avusturalya ve Yeni Zelanda'nın büyük bir kısmında ise parçalı Güneş tutulması izlendi. Güneş sistemimizdeki en muazzam geçiş olan tam güneş tutulması, küçük bir alanda izlenebildiğinden, tutulum avcılarını ülke peşinden koşturur.

Yarı Gölge Ay Tutulması: Kasım ayında rastlayacağımız bir başka gök olayı ise Ay'ın Dünya'nın yarıgölgesi içerisinde doğması olacaktır. Yarı-Gölge Ay tutulması olarak adlandırılan bu olay ülkemiz dahil Avrupalıların büyük bir kısmında, doğu Afrika, Asya, Avusturalya, Pasifik Okyanusu ve Kuzey Amerika'dan izlenebilecektir. Ülkemizden görülme süresi kısa olacak ve bu gök olayı 28 Kasım saat 18:50 gibi son bulacaktır. Aynı gün Ankara Üniversitesi Rasathanesi Halk etkinliği de yapılacaktır. İlgiilenen ve vakti olanları bekleriz.

Taurid Meteor Yağmuru: Taurid Meteor Yağmuru, her sene Kasım ayının 5'i ile 12'si arasında yoğunlaşan meteor yağmurudur. Dünyanın yörüngesinin Encke kuyruklu

Taurid Meteor Yağmuru 2012

yıldızının enkazından geçmesiyle oluşur. Encke kuyruklu yıldızının binlerce yıl önce dağıldığı ve enkazının oldukça geniş bir bölgeye yayıldığı düşünülür. Meteor yağmuru Ekim'in ortalarından Kasım'ın ortasına kadar görülebilir de en uygun gözlem zamanı yukarıda belirtildiği gibi 5-12 Kasım arasındır.

11.11.2012 İzlenimleri:

Hava Koşulları: Çok bulutlu, sıcaklık 4° C (gece saat 03:00'teki sıcaklık)

Teleskop: 5" Maksutov - Casagrain Tipi

Kamera: Canon 60Da, H-alpha ve IV/IR Cut filtresi ile

Jüpiter: Güneş sistemimizin en büyük

gezegeni ve bir gaz devi olan Jüpiter çekimi için oldukça uzun zaman bekledim. Güneşten 777 milyon km uzaklıktaki yörüngesi ve 142.000 km'lik çapı ile gerçekten "dev" kelimesinin hakkını veriyor. (Dünyanın 10 katı daha büyük bir çapa sahip). 63 tane doğal uydusu bulunan jüpiter'in güneş etrafındaki bir turu ise 12 yıl sürüyor. Çoğunlukla hidrojen ve metan bulutları ile çevrili ve katı bir yüzeyi olmayan jüpiter'in yüzey sıcaklığı ise -173 C derecede. Jüpiter'e seyahat etmek isteyenleri sadece bu olumsuzluklar değil ayrıca aşırı yerçekimi, basınç ve dünyadakilerin 10-100 katı şiddetinde atmosfer fırtınalarının da beklediğini söylemek gerek. Çok fotojenik olan bu gezegene seyahat biletiniz varsa

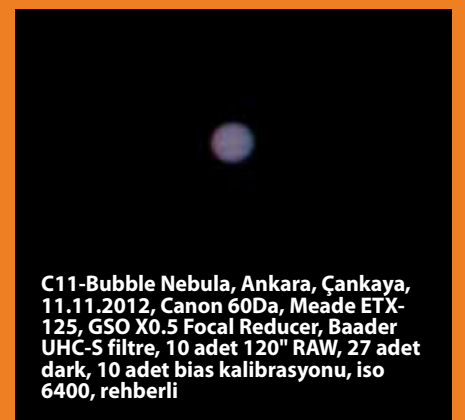
bence atın ve teleskoptan seyretmenin zevkini çıkarın.

Kabarık Nebulası (Bubble Nebulae - C11 -NGC7635): Kuzey - kuzeybatı yönünde ve geç saatlerde ve bulutların izin verdiği anlarda izleyebildiğim nebula, cassiopeia takımıyıldızı içerisinde yer alır. M52 açık kümesine çok yakındır. 10 ışık yılı genişlikteki bulutsu, merkezindeki, güneşin 45 katı büyüklüğünde ve çok daha sıcak yıldızın ışığı ile güzel bir seyir imkanı vermektedir. Dünyamıza uzaklığı 7100 ışık yılıdır.

Herkese açık bir gökyüzü dileklerimizle.

Jüpiter, Ankara, Çankaya, 29.10.2012 ETX-125, Canon 60Da, Afocal Teknikle, 26 mm oküler ile 100 kat büyütürek, 25 adet fotoğrafın birleştirilmesi ile elde edildi.

C11-Bubble Nebula, Ankara, Çankaya, 11.11.2012, Canon 60Da, Meade ETX-125, GSO X0.5 Focal Reducer, Baader UHC-S filtre, 10 adet 120" RAW, 27 adet dark, 10 adet bias kalibrasyonu, iso 6400, rehberli

Bisiklet Yazıları/Çizileri Bi Tur Versene

Aydan Çelik

Bisiklet nedir?*

- Eşitlik: Bazen o sizi taşır, bazen siz onu.
- Özgürlüktür: Ferman padişahın, dağlar bizimdir.
- Kardeşliktir: Bir ağaç gibi tek ve hür öte yandan.
- Tevazudur: Estağfurullah beri yandan.
- Çocukluktur: Hayatla izdivacın balayı günlerinden.
- Aylaklıktır: Akreple yelkovana nispet.
- Sükûnettir: Ne der filozof: 'Gürültü zekâyla ters orantılıdır.'
- İdraktır: Hepimiz Gogol'un Paltosu'ndan çıktık.
- Rüyadır: Üç yaşında başlar, hayat boyu sürer.
- Hayal gücüdür: Durduğunda devrilir.
- Dengedir: Statükoyla alakasız.
- Şeytan arabasıdır: İtaat mi, o da kim?
- Aşk: Her bahar sırtınızı ürpertir.
- Libidodur: Düz duvarlar sizindir.
- Bahardır: Papatyalarla aynı nebatattan.
- Yazdır: Yaz yaz bitmez bir metnin iki noktası.
- Kıştır: Her mevsim Vivaldi.
- Kendisidir: Doğan görümlü Şahin değil.
- Devrimdir: Gerçekçi olur imkânsızı ister..."

*Bisiklet Manifestosu'ndan

"Çocukluk rüyam, bir bisiklete sahip olmaktı.

O bisiklete kavuştuğumda Liverpool'daki, belki de dünyadaki en mutlu çocuk bendim. Çoğu çocuk geceleri bisikletlerini dışarıda bırakıyordu ama ben eve alıyordum. Hatta ilk gece onu yatağımda sakladım."

John Lennon

Critical Mass, petrol devleriyle onların emrindeki hükümet yöneticilerinin bizlere emrettiği değerleri reddeden bisiklet sürücülerinin mücadelesidir. Bir CM eyleminde arkada kalan grup taksicilerin tacizine maruz kalınca, öndeki grup bunu haber alınca, arkadaşlarıyla dayanışmak için geriye dönünce, yol kenarında çiçek satan "İlle de Roman Kızı" arkalarından bağırınca ortaya çıkıyor bu slogan: "Yürüyün Seferoğulları. Yeşil Vadi bizimdir." Tosun Paşa filminden kopup gelen bu slogan sadece CM'in değil, Türk bisiklet hareketinin mottosudur....

Critical Mass

Bi Tur Versene bir çeşit albüm kitap. 1990'ların ortasından beri yoluna "bağımsız bir çizer-yazar" olarak devam eden Aydan Çelik çiziyor, yazıyor ve bisiklet üstünde çocukluğunu arıyor...

"Entelektüel, tarih meraklısı, kapitalizm karşıtı, çevreci değil tam anlamıyla ekolojist, sporsever, tabii ki en önemlisi yazar ve çizer... Çok yönlü aydınların, eski deyimle 'ilim-irfan' sahibi insanların azaldığı bir çağda iyimser bir merakla ortalıkta dolaşan biridir Aydan Çelik. Yine de bunlar onu özgün kılmaya yetmez. Onu farklı kılan şey, tüm bunları hırs, kibir barındırmadan, bilgiyi araştırmadan, salihane bir merakla okuması, yazması, çizmesi, anlatması..."

Bağış Erten, Eurosport Türkiye Yayın Koordinatörü

Yaşasın Tiyatro: Ankara Sanat Tiyatrosu 50 yaşında

Godot'yu Beklerken, Yosma, Ayak Bacak Fabrikası, Bir Delinin Hatıra Defteri, Arturo Uí'nin Önlenebilir Yükselişi, Sultan Gelin, 72. Koğuş, Küçük Prens, Hitler Rejiminin Korku ve Sefaleti, Sait Hopsait, Nafile Dünya, Dimitrof, Ana, Nereye Payidar, Sakıncalı Piyade, Rumuz Goncagül, İyi Bir Yurttaş Aranıyor, Aladağlı Miho, Küçük Adam Ne Oldu Sana, Yaşasın Edebiyat, Taziye, Galile, Bir Halk Düşmanı, Sacco ile Vanzetti, Yer Demir Gök Bakır, İnadına Yaşamak, Akrep, Küçük Kara Balık, Yolcu, Memleketimden İnsan Manzaraları, AST'ın geçmişte oynadıkları oyunlardan bazıları.

Asaf Çiyiltepe, Şevket Altuğ, Erkan Yücel, Tezer Özlü, Aziz Nesin, Uğur Mumcu, Afşar Timuçin, Savaş Dinçel, Rana Cabbar, Meral Niron, Genco Erkal, Savaş Yurttaş, Fikret Hakan, Halil Ergün, Timur Selçuk, Sarper Özsan, Yılmaz Onay, Yaman Okay, Nurseli İdiz, Lemi Bilgin, Eşber Yağmurdereli, Yücel Erten, Orhan Kemal, Berthold Brecht, Yaşar Kemal, Nazım Hikmet ve daha kimler, kimler gelip geçer, konuk olur sahnelerine.

Şimdilerde AST sahnesinde, Giderayak, Zübük, Selamün Kavlen Karakolu sahneleniyor. AST, 50 yıldır bayrağı yukarı, daha yukarı taşıyor. ast/abo/solfasol

"ODTÜ Endüstri Ürünleri Tasarımı Bölümü ve Çiğdem Mahallesi Derneği olarak altı hafta birlikte çalıştık. Katılımcı tasarım süreciyle Çiğdem Mahallesi için sürdürülebilir gelecek senaryoları geliştirdik. 10 Kasım Cumartesi günü 14:00-17:00 saatleri arasında Çiğdem Mahallesi'nde Atrium Alışveriş Merkezinde sonuçları paylaşacağız. İlgilenen herkesi bekliyoruz." /Solfasol

Ayrımcılıklara Karşı Sempozyum

10-16 Aralık 2012, Ankara

10 Aralık Pazartesi

Stand-up gösterisi: "Yırtık Bohça", Esmeray

11 Aralık Salı

Futbol maçı: "Ayrımcılığı Şutla!"

Cinsel yönelim ayrımcılığına maruz bırakılarak işinden atılan Hakem Halil İbrahim Dinçdağ ile dayanışıyoruz...

12 Aralık Çarşamba

Konser: İfade özgürlüğü için...

13 Aralık Perşembe

Sosyal Hizmetler Sempozyumu: LGBT'ler için Sosyal Hizmet Hacettepe Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Sosyal Hizmetler Bölümü

Tess Vo, Griffin Center, Canada

"Increasing Access and Equity in Social Services: Innovative Approaches to Supporting LGBTQ People"

Onyii Udegbe, Griffin Center, Canada

"Terror and Ethics in Social Work: Navigating the Intersection of Critical Disability and Queer and Trans Perspectives in Service Delivery"

Juul Van Hoof, MOVISIE, Senior Advisor Participation and Inclusion, The Netherlands

"A Rainbow Over The City: A Local Approach to LGBT Citizens"

Martyn Higgins, London South Bank University, The United Kingdom

"Social Identities and Late Modern Society"

Hans Knutagard, Senior Lecture in Social Work, Uppsala University Department of Health and Society, Sweden

"Sexuality and Social Work - Challenges and Opportunities!"

14 Aralık Cuma

Sosyal Hizmetler Sempozyumu: LGBT'ler için Sosyal Hizmet Başkent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Sosyal Hizmet Bölümü

Tess Vo, Griffin Center, Kanada

"Sosyal Hizmetlere Erişimi ve Eşitliği Getirmek: LGBTQ Bireyleri Destekleyici Yeni Çözümler"

Onyii Udegbe, Griffin Center, Kanada

"Sosyal Hizmetlerde Şiddet ve Etik: Trans, Queer ve Engelli Kimliklerinin Kesişim Seyri"

Juul van Hoof, MOVISIE, Hollanda

"Şehrin Üzerinde Bir Gökkuşuğu: LGBT Vatandaşlara Yerel Yaklaşımlar"

Martyn Higgins, Londra South Bank Üniversitesi, İngiltere

"Sosyal Kimlikler ve Son Zamanların Modern Toplumu"

Hans Knutagard, Kristianstad Üniversitesi Sağlık ve Toplum Fakültesi, İsveç

"Cinsellik ve Sosyal Hizmet – Zorluklar ve Fırsatlar!"

15 Aralık Cumartesi

Ankara Barosu Eğitim Merkezi Konferans Salonu, İhlamur Sokak, No: 1, Kızılay

Açılış: 12:30

Birinci Oturum / 13:00 – 14:30

Moderatör: Prof. Dr. Selçuk Candansayar, Gazi Üniversitesi, Psikiyatri Prof. Dr. Melek Göregenli, Ege Üniversitesi, Sosyal Psikolog & Kaos GL Danışma Kurulu Başkanı

Şafak Pavay, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komitesi Üyesi & CHP Genel Başkan Yardımcısı, İstanbul Milletvekili

Rıza Türmen, TBMM Anayasa Uzlaşma Komisyonu Üyesi & CHP İzmir Milletvekili

İkinci Oturum / 15:00 – 16:30

Çalışma Hakkı: Çalışma Hayatı, İstihdam, Sendikal Hareket

Moderatör: Hakan Ataman, İnsan Hakları Savunucusu

Rebeca Sevilla, Education International, Belçika

Marten van den Berge, Tie Netherlands, Hollanda

Canan Çalağan, Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) Kadın Sekreteri

Kıvanç Eliaçık, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) Uluslararası İlişkiler Uzmanı

Üçüncü Oturum / 17:00 – 18:30

İnsan Hakları, Çoğulculuk ve Eşitlik - LGBT Haklarını Savunmanın Olanakları

Moderatör: Prof. Dr. Nilgün Toker Kılınç, Ege Üniversitesi, Felsefeci

Ertuğrul Kürkçü, Avrupa Konseyi Parlamenter Meclisi Türk Grubu Üyesi, TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Üyesi & BDP Mersin Milletvekili

Binnaz Toprak, TBMM Kadın-Erkek Fırsat Eşitliği Komisyonu Başkan Vekili & CHP İstanbul Milletvekili

Melda Onur, TBMM Çevre Komisyonu Üyesi & CHP İstanbul

Milletvekili

Martyn Higgins, London South Bank University, İngiltere

16 Aralık Pazar

Ankara Barosu Eğitim Merkezi Konferans Salonu, İhlamur Sokak, No: 1, Kızılay

Atölye: 10:00-12:00

"Cinsel taciz ve tecavüz mağduru erkeklerin görünmezliği..."

Hans Knutagard, Uppsala Üniversitesi Sağlık ve Toplum Fakültesi, İsveç

Birinci Oturum / 13:00 – 14:30

Kent Hakkı: Barınma Hakkı, Mekân ve Kentin Cinsiyeti

Moderatör: Ecehan Balta, Ekoloji Kolektifi Derneği

Yrd. Doç. Dr. Levent Şentürk, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Mimarlık Bölümü

Aykan Erdemir, TBMM AB Uyum Komisyonu Üyesi & CHP Bursa Milletvekili

Juul van Hoof, MOVISIE, Hollanda

Tanju Gündüzalp, Solfasol, Ankara'nın Gayriresmi Gazetesi & mimar

İkinci Oturum / 15:00 – 16:30

Eğitim Hakkı: Eğitimde Cinsel Yönelim ve Cinsiyet Kimliği

Ayrımcılığı

Moderatör: Remzi Altunpolat, Kaos GL Eğitim Koordinatörü

Rebeca Sevilla, Education International, Belçika

Betül Korkut, Eğitim-Sen Genel Merkezi Eğitim Sekreteri

Onyii Udegbe, Griffin Center, Kanada

Gillian Brien, BelongTo, İrlanda

İlksen Dinçtürk, Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesi

"Üniversite Öğrencilerinde LGBT Bireylerin Çalışma ve Yaşam Hakkı Algısı"

Üçüncü Oturum / 17:00 – 18:30

Sağlık Hakkı: Hastalıktan Hak Talebine Eşcinselliğin Seyri ve Eşitsizliğe Karşı LGBT Mücadelesi

Moderatör: Doç. Dr. Ayşe Devrim Çingir Başterzi, Mersin Üniversitesi Tıp Fakültesi Psikiyatri AD & Türkiye Psikiyatri Derneği MYK Üyesi

Özgür Özel, TBMM Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler Komisyonu Üyesi & CHP Manisa Milletvekili

Zülfikar Kartal Akçay, SES Sendikası Eğitim ve Basın yayın Sekreteri

Tess Vo, Griffin Center, Kanada

Doç. Dr. Osman Elbek, Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi

Doç. Dr. Tuğrul Erbaydar, Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Bölümü

Ankara'lı Büfesini Seçiyor* (mu?) Ankara'lı Neyi Seçiyor*?

seçmek -er

-i

1. -i Benzerleri arasında hoşça gidene seçip almak veya yararlanmak için ayırmak

"Ben bu kitabı seçtim."

2. Birine oy vererek bir göreve getirmek

"Biz sizi başkanlığa seçtik."

3. Üstün, iyi, uygun bularak yeğlemek

"Benim ne akla hizmet edip de Almanca muallimliğini seçtiğime şaşışıp şaşışıp kalıyordu."

- H. Taner

4. Ne olduğunu anlamak, fark etmek

"Sizler gezip tozmakta hür olduğunuz hâlde insan zekâsı ile bir adım ilerisini seçemiyorsunuz, sezemiyorsunuz."

- R. H. Karay

5. Farklı görmek, üstün görmek

6. Tercihini bir yönde kullanmak

7. nsz Titiz davranmak, kolay kolay beğenmemek

"O yemek seçer, her şeyi yemez."

<http://www.tdk.gov.tr> (Genel Türkçe Sözlük)